

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/20, syyskuu-lokakuu 2020, 19. vuosikerta, irtonumero 2 €

Kapitalisteille tiedoksi: Ei sotaa vaan paperia !

Kuntavaaleissa yhteisrintamaan. s.2
SOTE-uudistuksen nykyvaihe. s.3
Koronasyksyn luokkataistelu s.4
Kapitalismin karut kasvot. s.5

EU-valtioliitosta liittovaltio? s.7
Hallituksen suuntana EU:n liittovaltio. s.10
Viron kansalaissota 2 s.12
Toisenlainen Venezuela 2 s.13
Historiallisesta materialismista. s.14

Liitot pakotettiin protestoimaan aktiivimallia vastaan 2.2.2018. Nyt tarvitaan uusi protetti. Kuva: 12000 protestoi Senaatintorilla

Koronan varjolla Suomi liitettiin tulonsiirto- ja velkaunioniin. Tätä merkitsee 750 mrd:n EU:n elvytyspaketti. Pandemian varjolla kasvatetaan EU:n liittovaltioketjua. Omalla lainsäädännöllämme emme voi enää vaikuttaa taloutemme lähtökohtiin. Joudumme elämään EU:n suurten valtioiden ehdoilla. Työttömien puolesta protestoitiin jo 2.2.2018. "Aktiivinen työnhaku" ei tuonut silloin työpaikkoja. Jälleen SDP:n ja KEPU:n hallitus sanoo eläköitymisen vaikeuttamisen tuovan työpaikkoja. Kyse on vain uudesta "aktiivimallista". Tarvitaan uusi protetti. Luovutaan hävittäjähankinnoista ja pidetään Kaipolan paperitehdas käynnissä.

Sivut 2, 3, 4, 5, ja 10

Sivut 2-3

- Korona veruke heikennyksille
- Kuntavaalissa demokraattiseen yhteisrintamaan
- Sote-uudistuksen nykyvaihe
- Siun Soten tuottajaroolin ongelmat
- Nyt riittää

Sivut 4-5

- Koronasyksyn luokkataistelu
- Kaipolasta muistelmia
- Kapitalismin karut kasvot
- Ilmavoimien ihme

Sivut 6-7

- Talon kuolema
- Elvytystä kaikille
- Hyvästi vanha Vallila
- Uskottava puolustus
- EU-valtioliitosta liittovaltio
- Maanpeturi numero uno-UPM ja Pesonen
- Kypsää demokratiaa

Sivut 8-9

- Matkalla kuonokopassa
- VaTa:n vaalityö käyntiin
- Luottamus-luottoluokitus
- Amerikkalainen unelma
- Kasakka vie minkä irti saa

Sivut 10-11

- Hallituksen suunta EU:n liittovaltio
- Suomi on jälleen nettosaaja
- Puolueettomuus-Onko sitä? Voi-ko sitä edes olla?
- Korona-ajan kummasteluja

Sivut 12-13

- Viron kansalaissota, osa 2
- Toisenlainen Venezuela, osa 2

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista, osa 5/1
- Lindfors, Engels ja tiede
- Bayerin Monsanto-paini jatkuu

Sivut 16-17

- Tallinnan olympiaregatasta 40 vuotta
- Georg Otsin 100-vuotisjuhlaa varjostaa hänen neuvostomenestyksensä
- Äänestäjän olematon oikeusturva
- Venäjän tilanne kärjistyy
- Zjuganovin "uusi sosialismi"

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Väri vallankumous vai hallituksen vaihto-operaatio
- Yrittikö länsi vallankaappausta Minskissä
- Hyvät Valko-Venäjän kansalaiset!

Uusliberalismi torjutaan vain työkansan yhteistyöllä

Torjuimme Sipilän leikkauspolitiikkaa, mutta emme luoneet pysyvää uusliberalismivastaisia voimia.

Maassamme harjoitetaan uusliberalistista politiikkaa. Siksi työllisyyttä yritettiin parantaa pakottamalla työttömät hakemaan olemattomia työpaikkoja. Samoin nyt yritetään estää työttömien eläköitymistä. Uusliberalismia on Kaipolan sulkeminen, EU:n elvytyspaketti ja 10 miljardin hävittäjähankinnat. Tälle politiikalle ei tällä hetkellä ole oppositiota. Siksi Suomen politiikassa on "SKDL:n mentävä aukko". Kansan äänen järjestöt ja kansanrintamavoimat esittävät: Luodaan järjestö, joka rakentaa poliittisen vastavoiman uusliberalismille.

Katso sivu 2

EU järjesteele "värivallankumousta Valko-Venäjällä"

Aiheutetaan sekasortoa, jolla pyritään kääntämään mielipiteet maan johtoa vastaan.

Irakin, Libyan ja Ukrainan tapaan jälleen yritetään Valko-Venäjällä hallituksen vaihto-operaatiota. Maasta etsitään tahot, jotka pyrkivät siirtämään yhteiskunnallisesti kontrolloituja voimavaroja yksityiseen hallintaan. Näiden kautta synnytetään sekasortoa. Tilanteen kärjistyttyä vedetään mukaan lännen poliittinen ja sotilaallinen tuki. Maa sijaitsee keskeisellä Eurooppaa. Kehittynyt teollisuus ja maatalous toimii ilman EU:n uusliberalismia. Nämä EU:n tukemat yritykset ovat toistuneet useasti. Samalla niiden avulla halutaan kärjistää suhteita Venäjään.

Katso sivu 20

Kaikkien maiden proletaarit -liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 7.9.2020

Koronaa käytetään härskesti verukkeena heikennyksille

Marinin hallitus sai ansaitusti kiitosta hyvästä toiminnasta korona-kriisissä keväällä, mutta ote on lipsunut viime aikoina. Tosin hallitus teki pahan virheen heti koronakriisin alkumetreillä, kun maahan pääsi saapumaan Helsinki-Vantaan lentoaseman läpi parisataa tuhatta turistia ilman minkäänlaisia varotoimenpiteitä. Nämä turistit toivat koronaviruksen Suomeen.

Rajoituksia höllennettiin kesän kynnyksellä, ja hallitus vetäytyi lomille. Elokuun alussa huomattiin tartuntojen lähteneen lievään kasvuun. Valtaosa tartunnoista on tullut ulkomailta lentoteitse, mutta testausta on tehostettu hitaanpuoleisesti lentokentillä. Tilanne muistuttaa koronapandemian edellä kuvattuja alkuhetkiä. On huomattavasti tehokkaampaa ja helpompaa jäljittää virusta siellä, missä sitä saapuu maahan, kuin vasta myöhemmin viruksen jo leviyttä maahan. Silloin tilanne muistuttaa jo neulan etsimistä heinäsuovasta.

Hallitus on julistanut koronastrategiakseen niin sanotun hybridistrategian, testaa, jäljitä, eristä, hoida. Se on tarkoittanut merkittävää lisäystä testimääriin. Esimerkiksi päiväkotikäisiä lapsia on testattu pien-tenkin oireiden kuten nuhan perusteella. Tämä on vaikeuttanut monien perheiden elämää, kun vanhemmat ovat sidottuja kotiin testituloksia odotellessa. Jonotusajat testeihin ja testituloksiin ovat venyneet pääkaupunkiseudulla jopa kahteen viikkoon. HUS:in elokuun lopulla antaman tiedon mukaan elokuun aikana testattiin 15 000 lasta, joista viideltä (0,3 promillelta) löytyi koronavirus.

Koronarajoitukset ovat olleet myrkyä kansantaloudelle. Työtömyys on lisääntynyt, monet ovat joutuneet lomautetuiksi ja monia on irtisanottu. Finnair ilmoitti aloittavansa yt-neuvottelut 1 000 työpaikan vähentämiseksi. UPM käytti koronatilannetta härskesti hyväkseen ilmoittaessaan Kaipolan tehtaan sulkemisesta. Samaan aikaan UPM rakentaa Uruguayhin kiisteltyä jättimäistä tehdasta. Kannattavan tehtaan sulkemisen ja heijastevaikutusten myötä menetetään pienellä paikkakunnalla jopa 1500 työpaikkaa. Tehdas on tuottanut voittoa, mutta suurkapitalistien mukaan ei tarpeeksi suurta voittoa. Jos yhteiskuntavastuu ei maistu kapitalisteille, mikä estää valtiota ottamasta haltuunsa kannattavia tuotantolaitoksia?

Työväenliikkeen on estettävä työnantajia ja kapitalisteja käyttämästä koronan tuomaa tilaisuutta hyväkseen työläisten oikeuksien heikentämiseksi ja palkkojen polkemiseksi. Tällaisista aikeista on jo selkeitä merkkejä havaittavissa Suomessa. Nyt valtamedian avustamana rummutetaan työnantajien näkemystä, jonka mukaan maamme palkkataso on kilpailukykyä haittaava tekijä verrokkimaihin nähden.

Todellisuudessa esimerkiksi paperiteollisuudessa palkkojen osuus kokonaiskustannuksista on pieni 11-13 prosenttia, eikä sillä ole juuri vaikutusta UPM:n tai muiden kilpailukykyyn. Lisäksi näissä verrokkimaissa, Saksassa ja Ruotsissa, toteutettiin ennen koronakriisiä melko huomattavia palkankorotuksia, 4-6 prosentin luokkaa, kun Suomessa noudatettiin nollalinjaa.

On huolehdittava siitä, ettei pelolla hallitsemisesta tule "uutta normaalia". Ei pidä hyväksyä sitä, että koronakriisin varjolla EU edistää tuki- ja lainapakkettien varjolla liittovaltiokehitystä ja pyrkii kansalaisten verovaroilla pelastamaan jo ennen koronaa vaikeuksissa olleita pankkeja ja kapitalismia ylipäätään.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Kuntavaaleissa demokraattiseen yhteisrintamaan

Kuntavaaleihin on nyt runsaat puoli vuotta. Kovan oikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan vastaiset voimat ovat vielä täysin hajalla. Yhteistä uusliberalististen markkinavoimien vastaista linjaa ei ole kyetty luomaan. KTP ja SKP keräävät tällä hetkellä kannatuskortteja järjestöjensä merkitsemiseksi puolueräkisteriin. Huolimatta siitä, että näiden järjestöjen yhteinen äänimäärä tuskin ylittää 5000, niin uskovat he mahdollisuuksiinsa kuin "Pukki isoihin sarviinsa." Jos he onnistuisivat keräämään tarvittavat kannattajakortit, riittäisi heillä sen jälkeen kiinnostusta vain omaan vaalityöhön entiseen tapaan. Mikään ei muuttuisi. Kansanrintamaliikkeessä olemme jo pitkään todenneet, että tällä hetkellä meillä ei ole sellaista järjestöä, joka yksin kykenisi muodostamaan poliittiseen muutokseen kykenevän voiman. Siksi meidän tulee yhdistää voimamme.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kykenimmekö tylsyttämään hetkellisesti leikkauspolitiikan kovinta kärkeä? Uusliberalisminvastaiseen muutokseen tähtäävää liikettä emme yltäneet muodostamaan. Joukkovoima 22.8.2015 Pitkällä Sillalla.

Kansanrintaman voimin eteenpäin

Nyt tänään näyttää siltä, että KTP ei kykene tarvittavia kannattajakortteja keräämään. Myös SKP:llä tuntuu asian kanssa olevan vaikeuksia. Viimeistään tässä tilanteessa meillä olisi "sauma" kansanrintaman muodostamiseen. Voisimme nopeasti rakentaa yhteisen periaateohjelman sekä kuntavaaliohjelman. Kuntavaaleihin tietenkin joutuisimme osallistumaan valitsijayhdistysten kautta, mutta yhteisellä ohjelmalla ja tunnuksilla.

Miksi kansanrintama?

Ongelmahan on, että meillä Suomessa ja laajasti koko kapitalistisessa maailmassa toteutetaan tällä hetkellä kovaa markkinaehtoista, uusliberalistista talouspolitiikkaa. Myös perinteinen vasemmisto, SDP ja VAS hyväksyvät politiikan puitteiksi uusliberalismin. Tämä politiikkahan on tällä hetkellä kaikkien yhteiskunnallisten ongelmien taustalla. Mitään laadullista eteenpäin vievää muutosta yhteiskunnassa ei synny, ellemme kykene demokratisoimaan nykyistä yhteiskuntapolitiikkaa. On huomattava myös, että kun tavoitteidemme taustalla elää vaatimus isommasta tavoitteesta - nykyisen uusliberalismin demokratisoinnista - kykenemme paremmin vieämään lävitse "siltarumpupolitiikan" puolelle sijoittuvia tavoitteitamme.

Kansanrintaman keskeiset tavoitteet

Monet puhuvat jo yhteisrintaman välttämättömyydestä vaihtoehtona vasemmiston hajanaisuudelle. Tähän saakka ongelman on muodostanut kysymys, millainen tällaisen järjestön tulisi olla luonteeltaan ja tavoitteiltaan. Yhteisrintaman ohjelmallisena tavoitteena on esitetty pelkästään sosiaalisen oikeudenmukaisuuden tavoitetta. Esitetään väljää yhteistyöjärjestöä, jossa vallitsisi suvaitsevaisuus ja vapaus. Puhutaan punavihreästä yhteistyöjärjestöstä. Nämä määritelmät eivät sisällä selkeää yhteiskunnallista funktioita. Kaikki kapitalistisen yhteiskunnan poliittiset ryhmittymät hyväksyvät nämä antamalla sille vain oman

sisällöllisen määritelmänsä. Ainoa selkeä tavoite voi olla vain kehittää pitkällä tähtäimellä poliittinen linja uusliberalistisen politiikan korvaamiseksi kansanvaltaisella politiikalla ja toiminta sen puolesta. Se muodostaa selkeän vallankumouksellisen tavoitteen, joka tähtää yhteiskunnan poliittiseen muuttamiseen. Kaikki muut tavoitteet voidaan sijoittaa tähän kategoriaan. Todellinen muutos ei lähde siitä, että uusliberalismin sisällä suoritetaan kosmeettisia reformeja.

Puhutaan asioista niiden oikeilla nimillä

Käydyssä keskustelussa näkyy selkeästi, että pelätään esittää ja lausua selkeitä käsitteitä kuten uusliberalismi, marxilaisuus ja demokraattinen yhteisrintama. Nämä ovat kuitenkin olemassa olevia asioita, joiden parissa joudumme tekemään töitä, jos aiomme muuttaa jotain työkan- san etujen mukaiseen suuntaan. Ilman niitä emme voi käydä keskustelua. Ne käsitteet on tuotava koko kansan käyttöön. Vasemmistolaiset arvot tulevat esiin siinä, kun määrittelemme tavoitteita uusliberalismin muuttamiseksi. Sen kansanrintamavoimat tekivät mm. viime eduskuntavaalien alla määriteltessään tavoitteet "Kansanrintaman hallitusohjelmaksi." Kansan äänen toimitus.

EU ja kansanrintama

Äskettäin äärimmäisten oikeistovoimien toimesta organisoitiin mm. Helsingissä eduskuntatalolla (1.9.) tapahtuma, jossa vaadittiin irti EU:sta ja hallituksen eroa. Myös potentiaalisissa kansanrintamavoimis-

sa oli tahoja, jotka liputtivat tälle ta- pahtumalle. EU:n vastaisen kansanrintaman piirissä määritelimme jo lähes 30 vuotta sitten, että EU (EY) on monetarismin synonyymi. Se merkitsee, että EU on sama asia kuin uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka. Oikeasti "irti EU:sta-tunnus" on sama asia kuin irti uusliberalistisesta kapitalismista. Jos vaadimme eroa EU:sta, tulee samalla esittää poliittinen vaihtoehto uusliberalismille. Yksikään äärioikeistolaisesta lähtökohdista esiintyvä EU:n vastustaja ei ole esittänyt selkeää vaihtoehtoista politiikkaa uusliberalismille. Kansanrintamapolitiikka voi lähtökohdiltaan olla vain EU:n vastaista, koska sen tulee esittää pysyvä vaihtoehto uusliberalismille.

Demokraattinen yhteisrintama

Monille on epäselvää, millainen konkreettisesti voisi olla yhteisrintama ja miten se toimii. Todennäköisimmin se olisi yksityisten henkilöjäsenten ja erilaisten järjestöjen muodostama organisaatio. Jäseninä voisivat olla erilaiset järjestöt ja henkilöjäseneet. Jokainen jäsenjärjestö olisi toiminnassaan entiseen tapaan itsenäinen, mutta aivan keskeiset tavoitteet näillä olisivat yhteiset. Suuri periaatteellinen tavoite ja ohjelma "miten rakennetaan ja perustellaan vaihtoehto uusliberalistiselle yhteiskuntapolitiikalle", yhteiset ohjelmalliset asiakirjat sekä yhteistyö vastaavien ulkomaisten järjestöjen kanssa olisivat yhteisiä. Kansanrintamaan kuuluvat järjestöt olisivat Kansanrintaman piirissä keskenään tasa-arvoisia. Kansanrintama ei mitenkään rajoittaisi jäsenjärjestöjen toimintaa.

SKDL:n perinteiden mukaan

Monesti näissä kansanrintamaa koskevissa keskusteluissa mahdollista organisaatiota verrataan meillä sodan jälkeen toimineeseen SKDL:toon. Vertaus on täysin osuva ja oikea. SKDL toimi rauhan puolesta, sotaa vastaan sekä Suomen ja Neuvostoliiton naapurisuhteiden kehittämisen puolesta ja ennen kaikkea sen tavoitteena oli kehittää ja puolustaa demokratiaa. Tämä tar- koitti sitä, että puolustettiin kapitalismin sääntelyyn perustuvaa politiikkaa. Puolustettiin eduskunnan valtaa. Uusliberalismin oloissa kaikki tämä menetettiin. Meidän yhteisrintamapolitiikan tavoite olisi palauttaa yhteiskuntapolitiittinen sääntely, eduskunnan valta, Suomen rauhanomainen ulkopoliittikka ym.

Näillä periaatteilla Kansan äänen järjestöt ja kansanrintamavoimat esittävät yhteistyötä erilaisille kansanvaltaisille voimille.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Yksimielisestä kannanotosta huolimatta ei olla päästy yksimielisyyteen yhteisrintaman ideasta. Keskustelu kahden vuoden aikana on kuitenkin muuttanut ajatusta rintamapolitiikalle suopeammaksi. On keskusteltu mahdollisuudesta järjestää uusi seminaari myöhemmin.

SOTE – uudistuksen nykytilanne

Hallitus sai kuluvana kesänä valmiiksi Sote – uudistuksen linjaukset, joiden pohjalta valmistelua edelleen jatketaan. Sotea on siis valmisteltu hallituksen piirissä koronaviruksen aikakin kaikessa hiljaisuudessa. Sekä demarit, että kepu ilmeisesti kokevat oman poliittisen uskottavuutensa kannalta välttämättömänä sen, että hanke saataisiin tällä vaalikaudella maaliin.

Työtä julkisen terveydenhoidon ja sosiaalitoimen puolesta on tehty nyt vuosia. Se jatkuu edelleen.

Sisäministeriön, sosiaali – ja terveysministeriön sekä valtiovarainministeriön kesällä julkaisemassa tiedotteessa kerrotaan Sote-uudistuksen valmistelun lähtökohdista. Tuntuu kyllä vähän oudolta, että edelleen soten osalta puhutaan lähtökohdista, mutta toisaalta se on sikäli ymmärrettävää, sillä nykyhallituksen sote ainakin paperilla eroaa merkittävästi Sipilän hallituksen onneksi kaatuneesta ja kuopatusta mallista. Aikataulun osalta hallituksen esitys on lausuntokierroksella syyskuun loppuun saakka ja Eduskuntaan sen on määrä palata viimeistään joulukuussa. Hallituksen tavoitteena on saattaa sote – lait voimaan kevään 2021 aikana, sillä mahdolliset maakuntavaalit olisi järjestettävä keväällä 2022 ja uusien Maakuntien toiminta saatava käynnistymään seuraavana keväänä ennen eduskuntavaaleja. Jos aikataulu ei pidä, tai hallitus muusta syystä hajoaa, tai tulee

joitakin muita suoraan soteen tai siihen liittyvään maakuntauudistukseen vaikuttavia yllättäviä tekijöitä, voi keväällä 2023 olla taas edessä sote-vaalit.

Hallituksen uudistuksessa Maakunnat muodostaisivat kaikkien perus – ja erikoistason palveluita järjestävän tahon. Kaikkien sosiaali – ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen tehtävien järjestämisvastuu siirtyisi maakunnille. Maakuntia Suomeen tulisi 21 ja Helsinki muodostaisi lisäksi erillisen palveluita järjestävän alueen. Lisäksi nykyiselle HUS – toimialueelle jäisi tehtäviä, jotka muualla maassa olisivat maakuntatasolla järjestettäviä. Tätä pääkaupunkiseudun erityisjärjestelyä on asiantuntijoiden toimesta pidetty jo ennalta varsin ongelmallisena ottaen huomioon, että Uudellemaalle on lisäksi suunniteltu neljä muuta itsenäistä maakuntaa. Lisäksi kepun sisäisenä ongel-

mana on Mikkelin ja Savonlinnan riitely erikoistason toimintojen jaostaa ja Savonlinnan seudun halu hakeutua vastoin kepun virallista kantaa Pohjois – Savon maakuntaan.

Maakuntien rahoituksen on aluksi määrä tulla valtiolta. Kunnallisveroprosentteja on määrä pudottaa kauttaaltaan 12,63 % ja valtionverotusta vastaavasti nostaa. Valtiontukea maakunnille on tarkoitus jakaa erilaisin väestöön ja alueelliseen terveydentilaan liittyvien mitareiden avulla tehtyjen laskelmien perusteella. Maakuntien verotusoikeutta valmistellaan parhaillaan komiteatyönä ja maakuntaverojen käyttöönotto mennee seuraavalle vaalikaudelle.

Nykyisen hallituksen Sotemalli siis eroaa edellisen hallituksen mallista erityisesti siinä, että yksityisten palveluiden roolin on ajateltu jäävän huomattavasti pienemmäksi. Lisäksi kokoomuspuolueen niin sanottu valinnanvapaus – malli on pudotettu kokonaan pois. Sote – maakuntien ajatteluaan siis tulevaisuudessa paitsi järjestävän, myös pääosin tuottavan alueensa palvelut, mikä ainakin näin suunnitteluvaiheessa vaikuttaa olevan selkeä parannus edellisen hallituksen bisnesvetoiseen malliin verrattuna.

Tuoreimmassakin mallissa on toki jätetty riittävästi hyvinvointivaltion siivuja yksityisten yritysten veistettäväksi. Maakunnat voivat uusimmankin esityksen mukaan edelleen tehdä ostopalveluhankintoja yksityisiltä sote – yrityksiltä, sekä ostaa yksityistä työvoimaa työvoiman vuokrausyritykseltä. Mikään ei siis takaa etteivät tulevat Maakunnat edelleen yksityistäisi varsinasta palvelutuotantoa. Sen sijaan sen kaltaiseen hyvinvointipalveluiden väkivaltaiseen ulkoistamiseen, jota viime vuosina on toteutettu eripuolilla maata, ei nyt suunnitella oleva Sote – malli antaisi mahdollisuutta. Viimeksi kuluneena kesänä Päijät – Hämeen hyvinvointikuntayhtymä päätti porvaripuolueiden

äänin ja kovan lobbauksen saattelemana ryhtyä tuhoamaan Lahden seudun terveydenhuoltojärjestelmää perustamalla yhteisyrityksen CVC-Capital Partners nimisen pääomasijoitusyhtiön kanssa. Kyseinen pääomasijoitusyhtiö puolestaan on Mehiläinen terveyspalvelut Oy:n pääomistaja. Tästä yhteisyrityksestä CVC-Capital Partners omistaisi 51%, mikä tarkoittaa sitä että Lahden seudun asukkaiden terveyspalveluiden järjestäminen siirtyisi kaiken demo-

kraattisen valvonnan ulottumattomiin. Perhe- ja peruspalveluministeri (sd) on tosin julkisuudessa vakuuttanut, että nykyinen hallitus tulee säättämään lait, joilla osa nykyisistä ulkoistamissopimuksista voitaisiin mitätöidä. Kampailu asian ympärillä tulee olemaan todella kovaa, sillä kyseessä on miljardibisnes tulevien lähivuosikymmenien aikana.

Kalevi Hämäläinen
Hämeenlinna

Siun soten tuottajaroolin ongelmat

Lieksassa 18.8. pidetty tilaisuus SOTE-kiinteistöjen omistamisesta, kunnosta ja niiden toiminnallisesta tehokkuudesta loi kuvan, että kaikki rakennukset alkavat olemaan tiensä päässä, ne on purettava ja uutta rakennettava. Johtajien suulla esitetty asia voi olla rakennusteknisesti tieteellinen, mutta kun kysymys on ihmisten asumisesta ja elämisestä sen tulisi olla sosiaalitieteellisestikin tukevalla pohjalla. Sitä se ei ollut, se oli mieluummin sijoittajien-ideologissävytteinen puheenvuoro, että sijoitetun rahan täytyy jollekin tuottaa.

Johtajien luoma ”kriisikuva” antaa ymmärtää, että historiassa on ”ajateltu väärin” ja luotu SOTE-järjestelmä, rakennuskanta, joka on perustunut yhteisvastuuseen kenellekään voittoja tuottamatta, kytkeytyen yhteiskunnan sosiaaliseen rakenteeseen. Historiallinen käsitys ”kodinomaisuudesta” on muuttunut aikojen saatossa. Nyt se ihanne lähtee steriliydestä, yksityisyydestä ja tehokkuudesta. Onko tämä kuva ”kodinomaisuudesta” kestäväällä pohjalla ihmisten, ”asiakkaiden” näkökulmasta?

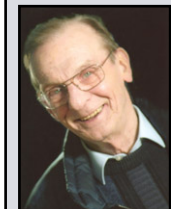
Kaupunkikuvaan on vanhuset ja ”vaivaiset” haluttu historian saatossa tuoda mukaan, pois Vaivaistalosta (nyk. Kotiseututalo) keskusta-alueille, omaisten läheisyyteen (Toukola, Partalanmäki, Terveyskeskuksen alue). Jos mainitut rakennukset purettaisiin ja korvattaisiin uusilla, kaupunkikuva muuttuisi oleellisesti ja niissä työskentelevien ihmisten sekä ”asiakkaiden” sosiaalinen/fyysinen

ympäristö muuttuisi ”vieraaksi”. **Epäilemättä on niin, että ”remonttivelkaa” on jätetty päätämättömyydellä rakennuksiin,** mutta tässä tapauksessa on kysymys yksityisen rahan invaasiosta (hyökkäyksestä) tuottavalle alueelle, sijoittajana ja vuokranantajana (tulevat SOTE-maakunnat tuskin muuttavat tätä tilaa?). Veronmaksajille uskotellaan, että tämä raha on edullisempaa kuin miinuskorkoinen euribori.

Hyvinvoinnista voidaan puhua kauniita sanoja, mutta todellisuus on raadollisempi, rahoittajien tuotto-odotuksien kautta rakentuva, ”harvempien hyvinvointi”, jonka edessä saa kaupunkien historiallinen sosiaalinen rakenne väistyä kaupunkikuviineen. Siun sote johtajineen ja päättäji- neen on tuottajaroolin ongelmien edessä, omistaa vai vuokrata.

Hannu Ikonen
Lieksa

NYT RIITTÄÄ

Vähäväkiselle kansalle on aina saarnattu, että herran pelko on viisauden alku. Kun sitä on hoettu vuosidasta toiseen, on saatu nöyrä herranpelkoa sielussaan kantava kansa. Sille herrat voivat tehdä ihan mitä lystävät ja kyllä ne tekevätkin. Mielettömyydessä lähes vertaansa vailla on tämä EU:n kuppaus. Sitä voisi sanoa suoranaiseksi varkaudeksi. Jäsenmaksut ja nettomaksut elvytysrahastoon nousevat näillä näkymin edelliseen seitsemään vuoteen verraten peräti yli 155 prosenttia. Sinäkin olet maksaja tässä rajussa menossa!

Tietävästi Suomen maksut nousevat sen vuoksi, että herrat väittävät maan olevan rikas. He luovat meille kuvitelmaa rikkaudesta, sen perusteella, että maan pankkiluokitus on hyvä. Se perustuu vahvaan kansantalouteen. Kumpikaan näistä ei minkään järjen mukaan kelpaa EU-maksujen perustaksi. Siinä ne ovat pelkkää huuhaata. Itse asiassa Suomen pitäisi olla netto-saaja, ei nettomaksaja. Näin siksi, että Suomi on EU:n sisämarkkinoilla kaukaista periferiaa. Lisäksi maa on laaja, ja sillä on muita suurem-

mat ja hankalammat vuodenaikojen vaihtelut.

Maan sijainnin vuoksi kaikki vienti ja tuonti tapahtuu laivoilla, kun maayhteys puuttuu. Kaikki tavarat on purettava, varastoitava ja uudelleen lastattava kahdessa satamassa. Se merkitsee poikkeuksellisen suuria logistisia kustannuksia. Lisäksi meillä on teitä ja maanteitä noin 64 metriä asukasta kohden, kun muualla EU:ssa niiden pituus vaihtelee 3 metristä 6 metriin asukasta kohden.

Kun otetaan huomioon merijämaateiden jäätymiset ja loskat, saadaan jonkinlainen kuva ihmisten ja tavaroiden kuljettamisen kustannuksista, mielettömistä kustannuksista, joista muu Eurooppaa säästyy. Suomen ilmasto tekee Suomessa elämisen poikkeuksellisen kalliiksi. Se tekee myös maataloudesta muita EU-maita vähiten kannattavan, ellei peräti kannattamatonta. Suomalaisella on siis kaikki perusteet vaatia EU-maksujen ja muiden velvoitteiden muuttamista nettomaksajasta nettosaajaksi. Kun on ilmeistä, että EU ei tähän suostu, tasavertaisuuden parantamiseksi on vain yksi tie; on erottava eurosta ja koko Euroopan unionista. On aika sanoa - nyt riittää!

ooo

Kapitalisteja nämä maksuhoilet ja

kallis logistiikka tai muutkaan EU-kustannukset eivät pahemmin sureta, sillä ne revitään tavalla tai toisella niin lattiatason kuin toimistoduunareittenkin selkänahasta. Maksajiksi joutuvat myös kaikki eläkeläiset. EU tulee todella kalliiksi itse kullekin. Mutta kapitalistien ydinporukkaa ja yhteiskunnan kaapinpäällä häääävää eliittiä ja politiikan kermakerrosta ne eivät haittaa. Päinvastoin. He nauttivat olemisestaan täysin rinnoin. Vaikka jo kaksi kolme vuotta uuden laman merkit olivat asiantuntijoiden aistittavissa, niin kapitalistien kannalta talouden tulokset ovat olleet varsin mukavat.

Kansantalouden tuloslaskelmasta, ei bkt:stä, saadaan oikea tieto palkoista ja lisäarvosta. Se ei kuitenkaan riitä, sillä palkkoissa on paljon lisäarvoa. Siksi palkkoista on siirrettävä takaisin lisäarvoon siitä maksetut työn arvonn ylittävät jättipalkat. Seuraavaksi molemmista on siirrettävä julkiselle taloudelle sosiaaliturvan osuus sekä välittömät ja välilliset verot.

Sen jälkeen kaikki osat ovat nettomääräisiä. Lisäarvon nettoverojen ja maksujen jälkeen oli 119,2 miljardia euroa. Koko tämä summa on syntynyt pelkästään ihmisten työstä, jonka vanhaa sanontaa käyttäen kapitalistit anastavat it-

selleen. Se onnistuu, kun palkkatyöläiset eivät sitä tiedä eivätkä huomaa. Yleisesti luullaan, että niin sen kuuluu ollakin.

Lisäarvosta kapitalistit käyttävät osan kerskakulutukseen. Osan he saivat kiinteänä omaisuutena ja tavaravarastojen kasvuna. Mutta niiden jälkeen oli vielä irtonaista riihi-kuivaa rahaa mieletön läjä; 23,6 miljardia euroa! Mihin tuo valtava summa on joutunut sitä ei tiedä itse pirukaan. Jo pitkään sunnilleen sama summa on kadonnut joka vuosi. Selvää kuitenkin lienee se, että niitä on pankkien verottomissa ”kirjekuorisaa” ja ulkomaisissa veroparatiiseissa.

ooo

Palkkatyöläiset kärsivät ainaisista pienistä palkkoista, työttömyydestä ja jatkuvasta päätätöiden kurjuudesta. Pelkästään työttömiä työnhakijoista oli kesäkuun lopussa lähes 420 tuhatta. Kun otetaan huomioon itseksensä työtä etsivät, älyttömät osa-aikatyöt, kaiken maailman nollasopimukset ja työnhakuun toivonsa menettäneet, niin todellinen luku on ainakin kaksinkertainen. Tässä menee kylmät väreet pitkin selkäpiitä.

Valtio ja kunnat paitsi velkaantuvat kovaa vauhtia, ne myös leikkaavat kaikista menoista, mutta ennen muuta sosiaaliturvasta ja

palveluista. Ensimmäisenä korotetaan välillisiä veroja, jotka koskevat kipeimmin vähävaraisiin ja pienituloisiin. Verotuksen kurjuudessa pahin on vielä edessä, kun EU:kin on aloittanut verottajana. Se taas takaa, että yritykset ja suurituloiset pääsevät kuin koira veräjästä, se on selvä, vaikka heiltä saisi helposti vuosittain 15–20 miljardia euroa.

Valtio ottaa uutta velkaa tänä ja ensi vuonna yhteensä vähintään 27 miljardia euroa. Kaikesta huolimatta sotahalut ovat kovat. Puolustusvoimat halutaan muuttaa hyökkäyssotaan kelpoiseksi armeijaksi. Siksi halutaan panna uusiksi koko ilmavoimien ja laivaston kalusto. Tulee todella kalliiksi.

Koko kansan elämän epävarmuus pahenee. Tänä päivänä herrat ja narrit saarnaavat koronasta taukoamatta. Se on pelottava helvetin tuli, jota on hoettu vuosidasta toiseen. Sillä on saatu nöyrä herranpelkoa sielussaan kantava kansa. Se ei kapinoini, ei lähde kaduille ja toreille, eikä lyö nyrkkiä pöytään ja ilmoita, että jatkuvan kurjistamisen on loputtava - nyt riittää!

Kai Kontturi

KORONASYKSYN LUOKKATAISTELU

Markku Nieminen

Eläkeläiset ja työttömät tulilinjalla

Kapitalistisen liikatuotantopulan, jota koronaepidemia pahensi, aiheuttamaan työttömyyteen työntteettäjät ja oikeisto ensimmäiseksi löysivät ikiaikaisen lääkkeen: Eläkeputken poiston. Todellisuudessa mitään eläkeputkea ei ole olemassaakaan, vaan 61 vuotta täyttänyt työntön työnhakija voi saada ansiopäivärahaa normaalin 500 päivän jälkeen siihen saakka, kunnes saavuttaa vanhuuseläkeiän. Kyse on työttömyysturvan lisäpäivistä. Päivärahan saaminen näillä lisäpäivilläkään ei ole mikään automaatti, vaan ikääntyneen työttömän on oltava työmarkkinoiden käytössä, haettava aktiivisesti työtä ja myös otettava sitä vastaan, jos sellaista tarjotaan tai itse sitä löytää. Tämä on porvarin mielestä eläkeputki, joka tulee poistaa. Heidän mielestään se lisäisi työllisyysastetta. Miten työttömyysturvan lisäpäivien poisto sen tekisi, sitä ei ole vielä kukaan kertonut? Porvarin logiikka on vähintäänkin outo. Sen mukaan kaikki eläkkeet lopettamalla Suomesta loppuisi työttömyys tykkäänään.

Tarkoitus onkin säästö, joka syntyy kun ikääntyvät työttömät tippuvat päivärahoilta toimeentulotuen piiriin. Työnantajat mak-

savat osan työttömyyden kuluista. Kapitalistin etu on, että sen maksamat työttömyysvakuutusmaksut pienenevät. Siinä syy vaatimukseen "putken" poistosta.

Toinen porvarin ikiaikainen lääke työllisyysasteen nostoon on ansiopäivärahan tason ja kes-ton leikkaus. Sekin kuulemma lisäisi työllisyysastetta. Tähänkään ei kukaan ole kertonut mitään päivän valoa kestävää selitystä, miten työllisyysaste lisääntyisi. Tämänkin esityksen logiikka menee niin, että kaikki työttömyyspäivärahat poistamalla työttömyys loppuisi siihen paikkaan. Ja työttömyysturvan heikennyksien takana on sama syy kuin ikääntyvän työttömän lisäpäivien poistovaatimuksessakin: Yrityksille tuleva säästö. Työttömyysvakuutusmaksuihin ei yksikään yritys kaadu, eikä toisaalta niiden poistaminen yhtäkään yritystä pelasta.

Kumpikaan näistä porvarin vaatimista leikkauksista ei toisi yhtäkään työpaikkaa, vaan veisi niitä, työttömien toimeentulon ja ostovoiman heikentyessä. Rahaton ei vie lähikauppiaalle euroja eikä käytä maksullisia palveluita. Näin leikkauksista joutuisivat kärsimään myös pienet palveluyritykset - ja työttömyys lisääntyisi entisestään.

Irtisanomisista kuin liukuhihnalta

Keväällä työmarkkinajärjestöt ja val-

tiovalta saivat kolmessa päivässä so-vittua lakimuutokset, joilla koronapidemian aiheuttamien tuotannon supistusten vuoksi lomauttamaan tai irtisanomaan joutuneiden yritysten neuvottelu - ja ilmoitusaikoja lyhennettiin. Samalla työttömiksi joutuvien asemaa hiukan helpotettiin poistamalla viisi ns. omavastuupäivää. Lisäksi lakiin kirjoitettiin, etteivät työttömyyspäivät kulu lomaute-tuilla ja irtisanotuilla lainkaan. Normaalisti työttömyyspäivärahaa maksetaan 300 - 500 päivää. Laki on voimassa vuoden loppuun asti.

Teollisuusliitto, Ammattiliitto pro ja Rakennusliitto tilasivat selvityksen siitä, miten muissa maissa on pandemian aikana lomautusten ja irtisanomisten aikana toimit-tu. Selvityksessä tutkittiin kuuden maan toimia. Mukana olivat Ruotsi, Tanska, Saksa, Itävalta, Belgia ja Espanja. Selvisi, että näissä maissa valtio maksaa ison osan lomautetuiksi joutuneiden palkasta sekä se, että tuen kesto on lyhyempi kuin Suomessa, jossa työttömyyspäivät eivät tänä vuonna kulu lainkaan ja vuodenvaihteen jälkeen on mahdollista saada päivärahaa vielä 300 - 500 päivää. Itävallassa tukea maksetaan maaliskuun loppuun asti, muualla tuki loppuu aiemmin.

Silmiin selvityksessä pisti myös se, että tuen ehtona irtisanomiset ja osingon jako oli kielletty useissa maissa. Ruotsissa osingon ja-

Kesän alussa ounasteltiin, että syksyn tullen alkaa porvariston hyökkäys hyvinvointiyhteiskuntaa ja sen rakenteita vastaan. Ounastelu osui oikeaan.

Kuva: Heikki Mannikko

Aktiivimallia vastaan protestoitin 2.2.2018. Silloin herrat kuvittelivat, että pakottamalla duunarit hakemaan "aktiivisesti" työtä, työpaikkoja löytyy. Ei löytynyt, vaan asettamalla aktiivisuuden puutteelle sanktiot, heikennettiin työttämien toimeentuloa. Vanhasen esittelemä lääke työttömyyden poistoon, "eläkeputken poistaminen", ei sekään tuo yhtään uutta työpaikkaa. Se on aktiivimallin toisinto ja muistuttaa Ahon /KEPU:n ajatusta "työreformiksi". Nyt olisi ison protestin paikka.

koa ei suoraan kielletty, mutta siellä katsotaan, että ei tukea tarvitse jos yritys osingot jakaa (selvitys on luet-tavissa liittojen nettisivuilta). Vaikka tilanteet, käytännöt, lait ja työmarkkinakulttuurit vaihtelevat eri mais-sa paljonkin, voidaan aina vertailla ja etenkin keskustella voisiko Suo-messa ottaa oppia muualta.

Suomessa on vaikea kuvitella tällä hetkellä tilannetta, että irtisanomiset saati osingon jako kiellettäisiin tuen ehtona. Varovainenkin ministerien pohdinta esim. siitä, onko irtisanominen Suomessa liian helppoa verrattuna "kilpailijamaihin", saa elinkeinoelämän ja porvarit heti älähtämään ja syyttämään heitä luokkataistelun lietsomisesta! Eikö se nimenomaan ole kapitalistiluokka ja oikeisto, joka sitä luokkataistelu on ylläpitänyt ja kärjistänyt? Koko ajan, tälläkin hetkellä nämä vaati-

vat työväenluokan elinehtoihin heikennyksiä. Ei luokkataistelu mitenkään kadoksissa ole ollut. Siitä ovat duunarit saaneet tuta varsinkin viimeisen kymmenen vuoden aikana.

Tapaus Kaipola

UPM ilmoitti sulkevansa Jämsän Kaipolan tehtaan. Syyksi ilmoitettiin paperin kysynnän lasku. Sanomalehtipaperin menekki on laskenut ja laskee tulevaisuudessa lisää digitalisaation seurauksena. Uutiset luetaan enenevässä määrin internetistä.

Kaipolan tehtaan sulkemisen uutisoitiin eri medioissa jo päätettynä asiana, vaikka yhteistointaneuvotteluja ei oltu vielä aloitettu, eikä edes kutsua niihin annettu. Tottahan se on, että päätökset on

Jatkuu sivulla 7

DSL:n liittokokousseminari ja liittokokous

Kulkutautien vaikutukset yhteiskuntaan ja yhteiskuntien vaikutukset kulkutauteihin

Tohtori Heikki Vuorinen esitelmöi ajankohtaisesta aiheesta "Kulkutautien vaikutukset yhteiskuntaan ja yhteiskuntien vaikutukset kulkutauteihin".

Seminaari järjestetään lauantaina 12.9.2020 kello 11.00. Jyväskylän Sepänkeskuksessa Osoitteessa Kyllikinkatu 1. Jyväskylä.

Järjestämme paikalle kasvomaskit halukkaille käyttäjille, sekä pyrimme järjestämään muutenkin tilaisuudet koronaturvatoimien mukaisesti.

Demokraattinen Sivistysliitto ry. DSL:n opintokeskus

Liittokokous järjestetään samassa paikassa seminaarin jälkeen kello 14.00

Tilaisuuteen on järjestetty ruokatarjoilu ja siksi pyydämme osallistujia ja järjestöjä välittömästi ilmoittamaan, kuinka monta on osallistumassa DSL:n toimistoon tai osoitteeseen

Tutustu osoitteessa www.desili.fi

Kaipolasta muistelmia

Suomalainen paperiteollisuus on ollut suurten muutosten kynsissä jo pitkään. Tehtaita on lopetettu, muutamia sellutehtaita rakennettu uusia, Äänekosken uusi tehdas, jonka nimi taitaa olla biotuotetehdas. Sanotaan kehityksen olleen huimaa. Onhan se ollut, jos katsotaan vain tuotantomäärän lukuja sekä työntekijöitten määrän laskua.

Paikallislehden eläkkeellä oleva päätoimittaja Pekka Hyytinen kirjoitti osuvasti (sattumalta) juuri Kaipolan lopetusilmoituspäivänä 26.08, Pekka sallinee lainauksen. "On kaikei turha toivoa, että monet amerikkalaisten eläkeyhtiöiden suuresti omistamat pörssiyritykset ajattelisivat tuottotoiveissaan Jämsän tai edes Suomen parasta. Niitä kiinnostaa vain, mitä viivan alle jää tai paremminkin se, mitä siitä jaetaan omistajille."

Menin Jämsänkosken tehtaallesi ensi kerran töihin 1960 syksyllä. Tehtaan omistaja oli silloin Yhtyneet Paperitehtaat johtajanaan Juuso Walden. Elettiin ns. Juuson aikaa. Se olikin mielestäni parasta aikaa työurallani. Juuso oli pesunkestävä porvari, mutta inhimillinen pomo. Hän piti työläisiäkin arvossa eikä pelkästään lukuna tilastoissa. Välillä kokeilin muitakin ammatteja, mutta 1966 palasin tehtaallesi, jossa olin vuoteen 2005 eli eläkkeelle jääntiin asti. Palvelusta tehtaallesi kertyi 42 vuoden

ja neljän kuukauden ajalle. Eläkkeelle jäin puunkäsittelyn hoitajan toimesta.

Kaipolan sanomalehtipaperikoneen pysäytyksestä oli hu-huja jo vielä työssä ollessani, joten nyt tehty päätös ei ainakaan minulle tullut yllätyksenä, tosin kaikkien kolmen koneen pysäytys tuli. Paperitehdas ei ole hyväntekiväisyyslaitos, kapitalististen osin outojen sääntöjen mukaan voittoa pitää tulla. Onko missään määriteltä, kuinka suuren voiton pitää olla? Jämsänkosken tehdas säilyi vielä, voidaan sanoa, että lopetusuhka säilyi myös.

Kaipolan tehtaan sulkeminen on ankara isku niin Jämsän taloudelle kuin asukkaillekin. Momen on lähdeittä etsimään töitä muualta. Luulisi, ettei ihmisten hätä oikeuttaisi käyttämään Kaipolan lopetusta poliittisten irtopisteitten keruuseen. Sysimusta äärioikeisto, persut ja osa kokoomuksesta eivät häpeile touhujaan.

Oppositioista voi huudella ja lupaila mitä hyvänsä, kun tietää ettei niistä joudu vastuuseen. Olen jo kauan odottanut persulta vastausta kysymykseen- Missä se Suomi on luuhannu, kun sen pitäisi koitiin tulla?

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Kapitalismin karut kasvot

Työttömistä työnhakijoista oli heinäkuussa kokoaikaisesti lomautettuja 82 000. Edellisen vuoden heinäkuuhun verrattuna määrä lisääntyi 70 800:lla. Lyhennettyä työviikkoa tekeviä työnhakijoita oli lisäksi 18 000, joka on 13 100 enemmän kuin vuotta aikaisemmin.

Pitkäaikaistyöttömiä eli yhdenjaksoisesti vähintään vuoden työttömänä työnhakijana olleita oli 77 700, mikä on 12 600 enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Yli kaksi vuotta yhtäjaksoisesti työttömänä olleita oli 32 500, mikä on 1 500 enemmän kuin vuosi sitten. Työttömyyskassojen jäseniä työttömistä oli työllisyyskatsauksen mukaan noin 165 000.

Uusia avoimia työpaikkoja ilmoitettiin TE-toimistoihin heinäkuun aikana 46 300 eli 6 300 vähemmän kuin edellisen vuoden heinäkuussa. Kaikkiaan TE-toimistoissa oli heinäkuussa avoinna 86 800 työpaikkaa, mikä on 13 200 vähemmän kuin vuosi sitten.

”Työllistämispaketilla” ajetaan kapitalistien luokkaetuja

Valtiovarainministeriön virkamies ten laatiman ”työllistämispaketin” keskeisenä kohtana on jälleen keran esitelty ansioturvan lisäpäivien poistamista eli kansan kielellä niin sanotun eläkeputken poistamista. Lisäpäiväoikeuden poistamista on perusteltu työllisyysvoimena. Eläkeputki on taannut ikääntyneelle työttömälle mahdollisuuden saada ansiosidonnaista ansioturvaa 500 päivän rajan jälkeen sillä edellytyksellä, että henkilö on syntynyt ennen vuotta 1961 ja täyttänyt 61 vuotta tai syntynyt vuoden 1960 jälkeen ja täyttänyt 62 vuotta.

Kelan eläkkeellä olevan tutkijan Pertti Honkasen mukaan ansiosidonnaisten päivien raja on pääsääntöisesti 400 päivää, mutta 58 vuotta täyttäneet voivat yleensä saada ansiosidonnaista 500 päivää. Niin kutsuttuja lisäpäiviä voi saada 65 vuoden ikään asti eli enimmillään kolmen tai neljän vuoden ajan. Hänen mukaansa, Finanssivalvonnan tilastosta ilmenee, että vuonna 2020: työttömyysturvan saajia 331 052, lisäpäivillä 7 011 henkilöä.

VM:n virkamiesten esityksessä poistettaisiin myös joukko muitakin ansiosidonnaiseen työttömyysturvaan ja työeläkkeisiin liittyviä pykäläiä, jotka ovat suojanneet työttömiä ja erityisesti vanhempia työntekijöitä. Ansiosidonnaisen työttömyysturvan ajalta ei karttuisi enää eläkettä samoin kuin ei aikuiskoulutustuestakaan. Työkyvyttömyyseläkkeisiin liittyvä 60 vuotta täyttäneiden henkilöiden ammatillinen harkinta poistettaisiin. Osittainen varhennettu vanhuuseläke lakautettaisiin.

Tämän lisäksi työttömyysturvan enimmäiskesto kytkettäisiin työssäolon pituuteen lyhentämällä sitä, jos työura on lyhyt ja vuorotteluvapaoikeudesta luovutettiin kokonaan. Jos työtön on ansiosidonnaisella lähellä eläkeikää,

Työttömiä puoli miljoonaa, työttömyysturvaa heikennetään ja työpaikkoja ajetaan alas

Työ – ja elinkeinoministeriön (TEM) työllisyyskatsauksesta ilmenee, että heinäkuun lopussa työ- ja elinkeinotoimistoissa oli kaikkiaan 709 100 työnhakijaa, mikä on 170 500 enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Työnhakijoista oli työssä olevia 207 600. Jos työnhakijoiden määrästä vähennetään työssä olevat, työttömien määräksi saadaan 501 500. Työllisyyskatsauksessa työttömien työnhakijoiden määräksi ilmoitetaan kuitenkin 387 500. Tuosta luvusta puuttuvat työvoimaan kuulumattomina pidettävät työllistämistä edistävissä palveluissa ja koulutuksessa olevat sekä lyhennettyä työviikkoa tekevät. Puhdistettu työttömyyslukukin on 118 500 enemmän kuin vuosi sitten.

Kuva: Heikki Mäntikö

Syksyllä 2017 SAK ei toiminut työttömiä vastaan säädetyn aktiivimallin torjumiseksi. Yksityisten aloitteesta kansalaisaloite lain kumoamiseksi keräsi 140000 allekirjoitusta. Liittojen oli pakko järjestää tukilakkoja ja mielenilmaus 2.2.2018 aktiivimallia vastaan. Aktiivimallin suhteen ammattiliitot yrittivät silloin sujahtaa kuin ”koira veräjältä”. Kansalaisaloite palautti heitä maan pinnalle. Ay-liike on vastuussa myös työttömistä ja eläkeläisistä. Työllistämistoimena on nyt esitetty ns. ”eläkeputken” ja erilaisten työttömille tarkoitettujen helpotusten poistamista. Se miten nämä parantaisivat työllisyystilannetta, ei mene tavallisen ihmisen talonpoikaisjärkeen. Enemmänhan se lisää työttömyyttä ja köyhyyttä. Olisiko Matti Vanhasen aika katsoa peiliin? Olisiko ammattiliitoilla myös peiliin katsomisen paikka? Eniten odottaisi aktiivisuutta työttömien omilta etujärjestöiltä.

hänen työeläkettä leikattaisiin tulkitsemalla työttömyysturva ennakkoon nostetuksi eläkkeeksi, palkkautettu työ ei enää kerryttäisi työttömyysturvan työssäoloa, palkkatukea maksettaisiin vain yrityksille, ei enää kunnille tai kolmannelle sektorille ja niin edelleen.

Tilanteessa, jossa nykyäänkin yhtä vapaana olevaa työpaikkaa kohti on reilut viisi työtöntä työnhakijaa, esityksillä ei paranneta työllisyyttä vaan lisätään työttömien taloudellista kurjuutta. Esimerkiksi se, ettei palkkautettu työ kerryttäisi työttömyysturvan työssäoloa ajaa lisää ihmisiä toimeentulotukiluukulle ja leipäjonoihin. Palkkatuen maksaminen vain yrityksille olisi uusi tukimuoto pääomalle ja se iskisi pahiten sellaisten syrjäseutujen työttömiin, joilla on vähän yrityksiä ja kunnan tai kolmannen sektorin tarjoamat palkkatukityöt on ainoa keino työttömyysturvan työssäoloehdon kerryttämiseksi. Kannattaa myös muistaa, että irtisanomisista on tullut uusi normaali. Viimeksi ruhtinaallisia voittoja tehnyt UPM ilmoitti Kaipolan paperitehtaan sulkemisesta.

Virkamiesten esityksillä ajetaan selkeästi kapitalistien luokkaetuja. Mitä suurempi suhteellinen liikkaväestö, teollisuuden vara-armeija on, sitä helpompi kapitalistien on polkea työssä olevien palkkoja ja muita työehtoja ja teetättää ylitöitä.

Teollisuuden vara-armeija kapitalistisen tuotantotavan edellytys

Marxin mukaan suhteellista liikkaväestöä on olemassa kaikissa mahdollisissa vivahteissa ja jokainen työläinen kuuluu siihen sinä aikana,

jolloin hän on vain puolittain työssä tai kokonaan työttömänä. Kapitalismin oloissa pääoman elimellinen kokoonpano kohoaa. Vaihtelevalle pääoman (työvoiman) osuus vähenee tuotantovälineisiin sijoitetun pysyvän pääoman hyväksi. Hänen mukaansa ”synnyttämällä pääoman kasautumista työväestö tuottaa siis yhä lisääntyvässä määrin niitä välineitä, jotka tekevät suhteellisesti yhä suuremman osan siitä liikkaväestöksi”. (Pääoma I, s. 567, Moskova 1979) Suhteellisesta liikkaväestöstä puhuessaan, Marx ilmaisi että pääoman arvonlisäämistarpeiden kohotessa oleellisesti noususuhdanteen aikaan kysytään myös enemmän työvoimaa ja siten liikkaväestö voi oleellisesti vähetä.

Marxin mukaan suhteellisen

liikkaväestön tuotanto ei ole vain kapitalistisen kasautumisen aikaansaannos, vaan siitä on myös tullut kapitalistisen tuotantotavan edellytys ja kapitalistisen kasautumisen vipusin. ”Siitä syntyy käytettävissä oleva teollisuuden vara-armeija, joka on yhtä ehdottomasti pääomalle kuuluva kuin jos se olisi kasvanut omalla kustannuksellaan. Tästä vara-armeijasta pääoma saa vaihtelevia arvonlisäystarpeitaan varten alati valmista ihmisaineistoa riistettäväkseen riippumatta todellisen väestönlisäyksen rajoista”. (Pääoma I, s. 567, Moskova 1979)

Käytettävissä olevan teollisuuden vara-armeijan välttämättömyys johtuu kapitalismin luonteesta, jonka juuret ovat kunkin yksityisen kapitalistin voitontavoit-

telussa ja kilpailussa. Kapitalismin oloissa tuotanto kehittyy äärimmäisen epätasaisesti: laajenee, laantuu yhtäkkiä, taantuu tai jopa pysähtyy. Tuotannon nopeaan kehittämiseen tarvitaan tuotantovälineiden lisäksi myös työvoimaa. Ilman työvoiman vara-armeijaa on kapitalismille ominainen hyppäyksellinen tuotannon laajentaminen mahdotonta.

Teollisen vara-armeijan paine vaikuttaa kielteisesti työssä olevien työläisten palkka- ja työehtoihin. Se on sitä suurempi mitä enemmän työttömiä on verrattuna työssäoleviin ja joka hetki voimistetaan painetta työssäkäyviin työläisiin teollisen vara-armeijan avulla. Marxin mukaan, ”jokaisen kapitalistin etu vaatii ehdottomasti sitä, että hän puristaisi tietyn työnpaljouden pienemmästä työläisjoukosta, vaikka hän saisi sen yhtä halvalla tai halvemmalla hinnalla suuremmasta työläisjoukosta”. (Pääoma I, s. 570, Moskova 1979)

Riistäessään ihmisiltä työpaikan ja pakottaessaan nämä joutilaisuuteen kapitalistinen automatisointi vahvistaa oikeaksi Marxin väittämän, että ”kun tuotantovälineet, sikäli kuin niiden koko ja vaikutusvoima lisääntyvät, tulevat yhä vähemmässä määrin työläisen työllistämistä välineiksi, niin tätä suhdetta muovailee edelleen se, että samassa määrin kuin työn tuotantovoima lisääntyy, pääoma enentää työn tarjontaa nopeammin kuin työläisten kysyntää. Työväenluokan työllistetyt osat ylityö paisuttaa sen varajoukon rivejä, kun taas päinvastoin se lisääntynyt painostus, mitä viimeksi mainittu kilpailullaan harjoittaa edelliseen, pakottaa sen ylityöhön ja alistumaan pääoman käskyihin. Se että työväenluokan toinen osa tuomitsee ylityönsä kautta toisen osan pakotettuun joutilaisuuteen ja päinvastoin, tulee rikkautumisen välineeksi yksityiselle kapitalistille ja jouduttaa samalla teollisuuden vara-armeijan tuotantoa yhteiskunnallisen kasautumisen edistymistä vastaavasti”. (Pääoma I, s. 571, Moskova 1979)

Eduskuntapuolueista vihreät ja RKP ovat ilmoittaneet kannattavansa ansioturvan lisäpäivien poistamista. Kyse on työttömyysturvan leikkaamisesta eikä sellaista pidä missään muodossa hyväksyä.

Asko Julkunen
Sonkajärvi

Helsingin Sanomat kertoo 2.9.2020 Puolustusvoimien tuoreesta Radio Kipinä -podcastista. Siinä Ilmavoimien operaatiopäällikkö Juha-Pekka Keränen kaavailee Suomen 60 HX-hävittäjän pudottavan 600 vihollisen hävittäjää.

”Jos pääsemme 1:n suhde 10:een, niin silloin se on kuusisataa hävittäjää tai pommikonetta tai mitä sieltä nyt tuleekaan sitten, joi- ta pääsemme pudottamaan alas. ”Keränen sanoo podcastissa. Podcastin vetäjä kapteeni Tommi Kangasmaa sanoo, että ”tämä pudotussuhde on sinänsä uusia asia, millä me tulemme ulos”. Tällä siis perustellaan hävittäjähankintaa.

Sillä lailla. Nyt ollaan armeijassa irti todellisuudesta – ja se kuulostaa vaaralliselta. Mitään perusteluja ei 600 viholliskoneen pudottamiselle kerrota. Miten ih-

Ilmavoimien ”ihme”

meessä yksi suomalainen hävittäjä pystyisi ampumaan alas 10 viholliskonetta ennen tuhoutumistaan? Epävarmaa on, ehtisikö hävittäjä edes kentältä ilmaan sitä ennen.

Armeijan piirissä lieenee suositusta hokea vanhaa sodanaikaista sanontaa, että ”yksi suomalainen sotilas vastaa kymmentä rysää”. Siitä kai se ”pudotussuhde” tulee eikä todellisuudesta. Tuo sanonta ei sitten silloinkaan pitänyt paikkaansa, kun sodan lopuksi se yksi suomalainen juoksi kannasta pitkin kiireellä pakoon kymmentä neuvostosotilasta. Tai ehkä tuli se yhdestoistakin.

Suomessa on paljon puhuttu ”talvisodan ihmeestä”. Nyt sitten ihmettelemään tätä ”Ilmavoimien ihmettä” eli 600 alas ammuttua vihollishävittäjää.

Yksi paikkansa pitävä tietokin armeijan podcastissa oli. Strategisten hankkeiden ohjelmajohtaja Lauri Puranen vahvistaa lähtöyksessä, että hävittäjävalmistajien antamista tiedoista on paljastunut, ettei Suomi tule saamaan kymmenellä miljardilla eurolla alun perin suunniteltuja 64:ää uutta hävittäjää.

”Kaikkien tarjoukset 64:stä menivät pitkälti yli kymmenen miljardin”, Puranen sanoo. Nähtäväksi jää, tinkiikö ilmavoimat haaveistaan vai kaadetaan veronmaksajien rahaa enemmän kuin 10 miljardia tähän hukkaputkeen.

Marjaliisa Siira

TALON KUOLEMA

Helsingin kaupungin tontilla sijaitseva v. 1965 rakennettu AVA-instituutin kahdeksankerroksinen, entinen asuntolarakennus Vallilassa päätettiin kaupunginvaltuustoon toimesta purkaa ja rakentaa sen tilalle kaksi uutta asuinrakennusta. Rakennuksessa toimi aikaisemmin AVA-akatemia koulutustiloiheen ja kohtuuhintainen hotelli Ava, jossa oli tarjolla 55 huonetta ja huoneistoa. Kaikissa kämpissä oli taulu-tv, kaksi erillistä vuodetta ja oma kylpyhuone. Huoneistoissa ja studioissa oli myös minikeittiö, joiden varusteisiin kuulivat jääkaappi, mikroaaltouuni ja tee- ja kahvivehkeet. Hotelli oli repureissarien, AVA:n omien kurssilaisten sekä ulkomaalaisten ja kotimaisten seurueiden suosiossa. 1980-luvulla talon katutasossa oli Elannon myymälä.

Tsiigaan tampatessani mattoja koti-pihallani, kuinka purkufirman mas-siiviset kaivurit raatelupäineen tu-hoavat naapuritontilla 55 vuotta vanhaa entistä osuuskuntaliikkeen omistamaa rakennusta. Polttoöljyn käry tunkeutuu nokkaani. Isomman, teloilla liikkuvan purkukoneen puo-min päässä työlaitteina vaihtelevat jättiläispihdit ja valtava piikkauspiik-ki. Pihdit leikkaavat lamellitalon sei-nää ja repivät murjottuja rakentei-ta alas pihalle. Piikki vasaroi ja ha-jottaa rakenteita. Sähköpiuhojen jä-mät roikkuvat ruhjotulla ulkosivulla. Toisen kaivurin taittopuomin teräs-kauhan vahvat leuat pureutuvat ar-motta ikkuna-aukoista seinään. Mi-tään ei säästetä. Puuta, metallia, la-sia ja muovia paiskoutuu korkeuk-sista asvalttiin. Elinkaareltaan nuori talo kuolee kilisten, kirskuen ja ko-listen. Harjateräksen pätkät töröt-tävät pihalla rakennusjätteen seas-ta muistoina entisistä ajoista. Pur-kuoperaatiossa ei vaikuta kierrätet-tävän muuta kuin rakennusjätettä, lasinsirpaleita ja betonipölyä pai-kasta toiseen.

AVA-instituutin historia kie-toutuu olennaisena osana Suo-men osuuskauppaliikkeen his-toriaan. Se perustettiin alkujaan v. 1920 Kulutusosuuskuntien Keskus-liiton Osuuskauppakouluna keh-itämään osuuskaupan henkilöstön ammattitaitoa. Kolme vuotta myö-hemmin KK:n Osuuskauppakoulu sai seurakseen Kulutusosuuskun-tien Keskusliiton Kirjeopiston. Opin-ahjon taustahenkilöinä ja kouluttaji-na on toiminut useita sosialidemo-kraattien ministeritason vaikuttajia, kuten Väinö Tanner, Jalo Aura, Uu-no Takki ja maamme ensimmäinen naisministeri Miina Sillanpää.

Oppilaitokset yhdistettiin v. 1970 E-Instituutiksi. Toiminta laa-

jeni ja monipuolistui 1980-luvulla. Instituutti tarjosi mm. kaupan alan, hotelli- ja ravintola-alan, rakennus-alan ja vakuutusalan ammattikoulu-tusta, joihin osallistui vuosittain yli 14 000 henkilöä. Sitten instituutin nimi vaihtui AVA-instituutiksi, joka muutti uusiin toimitiloihin Vallilaan 1990-luvun alussa. Rakennukseen tehtiin v. 1999 täysremontti. Raken-nuksen reilusti toista sataa ikkunaa pokineen uusittiin myös tuolloin.

AVA-Instituutin Säätiö myi jo joulukuussa 2019 Ava-akatemia rakennuksen ja tontinvuokraoikeu-den Pohjola Rakennukselle. Ava-akatemia muutti Herttoniemeen uu-siin toimitiloihin. Pohjola Rakennus Oy on v. 1989 perustettu kiinteistö-kehitys- ja rakennusalan yritys. Per-heyritys tunnettiin Rakennustoimis-to Pohjola Oy:nä v. 2013 asti, jolloin yhtiön nimi vaihtui Pohjola Raken-nus Oy:ksi. Pohjola Rakennuksen ty-täryhtiöt fuusioituivat 1.4.2019 yh-deksi yritykseksi, jolloin nimi asetui muotoon Pohjola Rakennus Oy Suo-mi. Yhtiön liikevaihto oli 241,3 mil-joonaa euroa v. 2019. Konserni työ-listää yhteensä yli 3 000 henkilöä, joista omaa henkilökuntaa on noin 220. Havaintojeni mukaan Vallilassa rakennusyhtiö kierrättää työmaansa asumiskonteissa monikansallista ra-kennustyöläisten joukkoa.

AVA-hotellin tilale nousee kaavakehityksen nimissä Pohjo-la Rakennuksen pääurakoimaa kak-si 14-kerroksista ja 70-kämppäis-tä asuintornia: Vallilan Monument-ti ja Siluetti. Monumentti valmistuu arviolta marraskuussa 2022. Tornin 46,5 m² suuruisen asunnon velaton hinta on näillä näkymin 317 300 €. Vallilanlaakson rinteelle pystytetään lisäksi kolme uutta saman rakennus-firman omistusasumiseen tarkoitet-tua asuinrakennusta - Vallilan Fikka,

Tuhotyö alkaa

Piilo ja Jemma. Valkan puiston alle louhitaan vielä autoilijoiden iloksi yksityinen parkkiluola.

Lähistölle uimahallin kupee-seen valmistuu ensi keväänä Jat-ke Oy:n urakoima Urhean huippu-urheiluakatemia, urheiluhalleineen ja asuintaloiheen Stadin omistamal-le tontille. Kokonaisuuden omistaja on v. 2014 perustettu Urhea-säätiö. Lisäksi konserniin kuuluu Urhea-hal-li Oy. Rakennushanke bungaa yh-teensä 65 miljoonaa euroa. Sen vie-ressä toimivaa Mäkelänrinteen uin-tikeskusta ja lukiota myös laajenne-taan. Helsingin kaupunginvaltuus-to vahvisti tontin vuokrausperiaat-teet 31.12.2059 saakka seuraavasti: ”Täysimääräinen vuosisuokra, joka vastaa elinkustannusindeksiin 2018 keskiarvon pistelukua 1948, on 166 039,73 euroa (alv. 0 %). Täysimääräi-nen vuosisuokra määrätään pitäen perusteena virallisen elinkustannus-indeksiin ”lokakuu 1951 = 100” piste-lukua vastaavaa 8 523,60 euron suu-ruista perusvuosisuokraa.” Useiden Stadin omistamien asuintonttien vuokrahinnat sen sijaan moninker-taistuvat Vallilassa v. 2025.

Minusta AVA:n rakennuksen olisi voinut muuttaa vaihtoehto-isesti Stadin ylläpitämiksi, pienituloi-sille suunnatuiksi, kohtuuhintaisiksi vuokratodeiksi. Oma koti on ihmisen kuntoutumisen, kelvon itsetun-non, työllistymisen ja arjessa pärjää-misen perusedellytys. Tällainen rat-kaisu olisi istunut luontevammin Vallilan vanhan työläiskaupungin-osan henkeen ja ympäristöön.

Kun talo kuolee kaupungissa, sen sijalle kaivetaan iso monttu, josta aloitetaan uuden, kalliimman talon rakentaminen.

Matti Laitinen
4.9.2020

Elvytystä kaikille

Vaikka korona on vielä keskuudessamme, pikatutkimusten ja gal-luppien perusteella, asiaa tuntevat tekevät jo ennusteita kansan käyttäytymisen muutoksista kuluneen kevään ja kesän kokemus-ten pohjalta.

Pandemiaksi yltynyt virusepide-mia on saanut ihmiset ajattele-maan enemmän omaa turvalli-suuttaan mahdollisten terveys-uhkien kautta. Terveyspalvelut, turvallisuus ja koettu hyvinvointi ja lisäksi digitalisaation mahdolis-tamat aika- ja paikkariippumatto-muus sekä monipaikkaisuus ovat-kin nyt määrittäviä tekijöitä ihmis-ten hakiessa paikkaansa maas-sa ja maailmassa. Muun muassa näille muuttujille pohjaa alueke-hittämisen konsulttitoimisto MDI ennusteensa, jonka mukaan koro-na olisi muuttamassa kaupungis-tumisen kuvaa ja suuntaa niin, et-teivät ainakaan ihan kaikki sitten-kään halua asua ratikkakaupun-gissa, siis aivan kaupunkien ydin-keskustoissa.

Suuruuden ja läheisyyden etu voisi toteutua väljemmillä-kin asuntoalueilla, jos liikkumi-sen mahdollisuuksia parannetaan ja digitalisaatio alkaisi toimia, ku-ten sen ovat useat visionäärit lu-vanneet toimivan. Poikkeukselli-nen aika on saanut ihmiset arvosa-tamaan myös lähipalveluita. Koet-tu poikkeustila, ”koronamoukarin isku” (MDI:n ilmaisu), on laventa-nut lähipalveluiden käsitettä kult-tuuripalveluista, kahviloista ja ra-vintoloista kattamaan myös ter-veys- ja hyvinvointipalveluita. Li-säksi korona on opettanut meille, mitä se etätyö käytännössä tar-koittaa.

Koronan kaltainen poik-keustila – ainakin jatkues-saan – jättää MDI:n tulkinnan mukaan ihmisille kolme erilais-ta polkua reagoida: uusiutua, so-peutua tai lamaantua. Kriiseis-sä usein eriarvoisuus korostuu ja kärjistyy. Näin voi käydä nyt-kin. Niiden, joilla resursseja oli ja on enemmän, on helpompi uusiutua. Heillä on aina enem-män valinnan mahdollisuuksia. Toisessa ääripäässä valintojen

mahdollisuudet vain supistuvat poikkeusoloissa. Tulevaisuuden näköalaan sekoittuvat mitä eri-laisimpien uhkakuvien lisäksi nyt päällä olevan arjen ongelmat. La-maantuminen uhkaa.

Suomen valtion johto on reagoinut viruksen aiheutta-maan talouden äkkipysähdyk-seen voimakkaalla elvytyksellä. Tähän hallitus on ottanut markki-noilla tarjolla ollutta rahaa. Valtion ottamalla lisävelalla on suojeltu ennen kaikkea maamme vienti-teollisuutta. Kilpailukyyn koros-taminen kansainvälisillä markki-noilla on muodostunut mantrak-si, minkä pelkkä lausuminen jo syrjäyttää kaiken muun argumen-taation. Avustukset on otettu rie-mulla vastaan ja nyt pörssikurssit ja vuosineljännesten tulokset hi-povat ennätyksiä. Ne ovat vähin-täänkin edellisvuosien tasolla. Tu-lonsiirtoja normaalisti kritisoiivat ovat hiljaa tyytyväisiä, ja vaati-vat jo lisää toisen virusaallon vas-ta uhatesa.

Valtion kasvavaa velkaa on kauhisteltu ja syystäkin, kos-ka nykyisin kansainvälisen luoto-tuksen hinta, siis korkotaso ja sen ennakointi, on ennustettavuudel-taan ja vaikeusasteeltaan virus-pandemian käyttäytymisen en-nakointiakin vaikeampaa.

Suomi on hoitanut mak-rotalouden tehokkaasti, eikä maan kilpailukyky ole kärsinyt. Oikeutetulta tuntuu vaatimus jon-kinlaisen elvytyksen suuntaami-sesta myös mikrotalouden suun-taan. Kansalaisia uhkaavat nyt tulonsiirtojen leikkaukset, ja tut-kimuslaitoksen ounastelema la-maannus voi koitua monien koh-taloksi.

Unto Nikula
Rovaniemi
Asukasliiton hallituksen jäsen

Hyvästi vanha Vallila

Nykyään kokoomuksen johtaessa kaupunkia ovat asukkaat jätet-ty aivan sivuraiteille kuten Vallilanlaakson tapauksessa. Asukkaail-ta ei ole kysytty, mitä he haluavat asuinalueensa viihtyvyyden ja asumismukavuuden suhteen. Tuli vain tiedonanto, että näin teh-dään ja rakennetaan.

Ennen ilmava ja avara Valli-la muuttuu Itä-Pasilan kal-taiseksi betoni ja asfaltti-viidakoksi. Ihmisten viihty-vyys pitäisi asettaa etusijal-le grynderien taloudellisten voittojen sijasta.

Ihmiset äänestäkää, mutta älkää missään nimes-sä Kokoomusta, tai muuten ihmisten asumisviihtyisyy-den tuhoaminen jatkuu ja grynderit kasvattavat vain voitto-jaan.

Oikeisto hallitsee Helsingin kaupungin suunnittelussa, kaa-voituksessa ja arkkitehtuurissa, se-kä kaupunginvaltuustossa ja -halli-tuksessa yms. päättävissä elimissä.

Käyttökelpoinen rakennus on tuhottu

Nykyään vain raha ratkaisee. eivät asukkaat. Päättäjät ja virkamiehet ovat aina lahjottavissa, kun hinta on riittävän korkea.

Sakari Kuismin
Vallila, Helsinki

Uskottava puolustus?

Otsikkona oleva kysymys on noussut julkisuuteen myös uu-sien hävittäjien hankinnan yhteydessä. Uusilla Horneteilla kun väitetään saatavan uskot-tavaa puolustusta.

Kenraaleilla ja heitä nuolevilla po-litiikoilla on vilkas mielikuvitus se-kä rahan ahneus. Kun ruotsalai-nen tykkifirma Bofors kärysi lah-juksista Intialle, se ilmoitti kylmästi, että lahjukset kuuluvat sään-tönä eivätkä poikkeuksena ase-kauppoihin. Aina valpas suoma-lainen ns. keltainen lehdistö var-maankin tutki ja ilmoittaa nimet, kuka suomalainen kenraali tai po-liitikko on jo saanut lahjuksia Yh-dysvalloista. On käynnissä erään-lainen tarjousfarssi, mutta usko-i-

sin amerikkalaiset koneet jo valitun uusiksi koneiksi. Kyllä Yhdysvaltain nöyristely ja nuoleminen on siinä mallissa, ettei kukaan uskalla mui-ta kuin jenkkiponeita esittää ostet-taviksi.

Suomen taloustilanne on huo-no ja aina kurjemmaksi käy. Koro-nan lopullista hintaa ei tiedä edes maailman viisaimpana itseään pitä-vä Jussi Halla-aho. Aseusinnat on tehtävä velaksi. Nykyinen päättäjä-polvi jättää nuorisolle karmean pe-rinnön. Ulkomaiset kaivosfirmat tu-hoavat luonnon ja maisemat, ase-velkoja on maksettava parin suku-polven verran. Ehkä olisi aika lo-pettaa maininnat samassa venees-sä olemisesta. En halua olla samas-sa veneessä rötösherrojen ja seteli-

selkärankaisten kanssa. Jo aiemmin mainittu keltainen lehdistö voisi tut-kia minkälaisia ja kenen kanssa ex-puolustusministeri Jussi Niinistö te-ki sopimuksia maailmalla kaahates-saan.

Kaikista halvinta maanpuo-lustusta olisi viisas ulkopoliitiik-ka, tosin Suomessa sitä ei ole ol-lut Kekkosen jälkeen. Paikallisia ”pölhö-Kustaita” on riittänyt vaika Yhdysvalloille lahjaksi antami-seen. Tosin eräs toveri totesi pöl-hötuotannon Jenkeissä olevan riittävää omista ”raaka-aineista”.

Reino Welling,
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

EU - valtioliitosta liittovaltioon?

Euroopan unionin isä Jean Monnet julisti jo 1950-luvulla, että yhden-tyminen tapahtuu kriisien kautta. Tätä ovat Euroopan liittovaltion rakentajat toistaneet vuosikymmenet. Jos Monnet’n teoria kriisien EU:ta yhdentävästä vaikutuksesta pitäisi kutinsa, liittovaltio olisi jo valmis. Nyt kriisejä on kuitenkin pulpannut kuin liukuhihnalta, ja Monnet’n oppi on lujilla. Tämä johtuu siitä, että Eu-maat eivät muodosta yhtenäistä valuutta-aluetta, vaan ne ovat erilaisia kansallisuuksien, kielten, kulttuurien, historian, moraalien, talouden rakenteen jne. kannalta. Kansat eivät suostu alistumaan Saksan ja Ranskan sotilassaappaan alle. Toki EU muuttuu kriisien kautta. Sen näyttää myös käsillä oleva kriisi, koronapandemia.

Eurokriisi kestänyt jo 12 vuotta

Kun erilaiset valtiot pakotetaan yhteiseen valuuttaan, se merkitsee yhden tai useamman maan velkaantumista. EU:ssa on on ollut vakava finassikriisi jo 12 vuotta ja eurojärjestelmä on ollut laukeamassa useita kertoja. Viime vuonna EU-komissio päätti integroida EU:n taloutta, eli kehittää liittovaltion elementtejä. Yhteisvastoullisia lainoja eli eurobondeja on vaadittu vuosia, mutta ns. Hansa-liitto Saksan johdolla on torjunut ne. Viime talvena Ranskan Emmanuel Macron ja Saksan Angela Merkel tajusivat, että näiden maiden pankit ovat sijoittaneet holtittomasti varoja eteläisiin maihin ja uhkana on pankkikriisi. Niinpä Merkel lähti Macronin kelkkaan vaatimaan eurobondeja. Kuin taivaan lahjana samoihin aikoihin Eurooppaan rantautui koronavirus.

Eurobondeista koronabondeihin.

Joukko koronasta eniten kärsineitä euromaita on jo Italian, Espanjan ja Ranskan johdolla vaatinutkin euromaiden yhteisvastoullisia velkakirjoja, eurobondeja. Eurobondit on virheellisesti nimetty koronabondeiksi. Aiemmin eurobondien/koronabondien edellyttämä yhteisvastuu on toistaiseksi ollut Hollannin ja Suomen kaltaisille pohjoisen euromaille liikaa. Hallitus on vuosia korostanut, että Suomi vaatii itseltään ja muilta

talouspolitiikan kansallista vastuuta eikä hyväksy yhteisvastuuta. Se ei ole aiemmin estänyt eikä näytä nytkään estävän yhteisvastuun melko mittavaakin lisääntymistä.

Piikki auki jo keväällä

Suomi hyväksyi jo toukokuusa 540 mrd € hätäpaketin. Eurokriisiä var-ten perustetun EVM:n varoja aletaan käyttää halpoina koronalainoina. Tämä hämmentää valtiosäännön ja eurooppaoikeuden tuntijoita. Eduskunnan perustuslakivaliokunta linjasi jo huhtikuussa ja toukokuussa, että Suuri valiokunta pitää perustuslain kannalta välttämättömänä, että Suomi voi hyväksyä EVM:n rahoitus-tuen käytössä vain ”asialliseen” ehdollisuuteen perustuvat ratkaisut. Siinä missä EVM-lainat ovat aiemmin olleet tiukan ehdollisia, on koronalainojen käytännössä ainoa eh-to se, että ne tulee käyttää koronan suoriin ja epäsuoriin terveys-, lääke- ja ennaltaehkäisyyn kuluihin.

Koronatukihuijaus

EU:n tukirahojen piti auttaa pahiten pandemiasta kärsineitä maita, mutta jakoperusteet ovatkin ihan toiset. Suorien tukien jakoperusteissa ei huomioida lainkaan koronapandemian vaikutuksia jäsenmaiden talouteen. Komission laskelmat tukien jakautumisesta osoittavat, et-tä merkittävä osa hätärahoitukses-ta olisi komission mallissa menossa maille, jotka eivät kuulu kriisin suurimpiin kärsijöihin. Erityisesti Puola

ja muut Itä-Euroopan maat olisivat paketin merkittävimpiä nettohyöty-jä, vaikka koronakuolemien määräl-lä tai ennustetuilla talousvaikutuk-silla mitattuna maat ovat selvinneet kriisistä toistaiseksi verraten vähin vaurioin. EU:n koronarahasto on kooltaan 750 mrd €, joista 390 mrd jaetaan jäsenvaltioille avustuksina ja 360 mrd lainoina. Suomen kokonais-vastuu paketista on noin 13 mrd €. Suomi maksaa rahastoon 6,6 mrd € ja saa siitä itse 3,2 mrd.

Euroa yritetään pelastaa lakeja rikkomalla ja kier-tämällä

Euro ja rahaliitto ovat taas vaarassa, ja siksi niitä pelastetaan. EU:n ja eu-roalueen yhtenäisyyttä ajavat EU-komissio ja EKP ovat tässä kiistassa pääosin samalla kannalla kuin ete-läiset euromaat ja Ranska. Ne katso-vat, että Saksan ja Ranskan etu me-nee muiden jäsenmaiden ja EU-so-pimusten edelle. Ne ajavat yhteis-vastuuta euromaiden kesken. Kiis-tassa vaihtoehdot ovat samat kuin EKP:n velkakirjakiistassakin. Jos so-pimuksista kiinni pitäminen on kaik-ki kaikessa, on oltava valmis luopu-maan eurosta. Mutta jos euro on tär-keämpi, on tingittävä sopimuksista. EU:n perustulaki eli Lissabonin sopi-mus kieltää EU:n velkaantumisen ja jäsenmaiden velkojen maksamisen.

Kohti fiskaaliunionia

Koronaelvytysrahasto voikin viedä EU:ta askeleen lähemmäksi niin sanottua fiskaaliunionia eli tilannetta, jossa EU:lla on omat tulonsa ja me-nonsa ja mahdollisuus ottaa velkaa. Näin arvioivat professorit Vesa Vih-

Hävittäjähankinta pysäytettävä - sotava-rustelusta rauhan rakentamiseen
Allekirjoita kansalaisaloite, toimi heti.
”Hävittäjähankintojen pysäyttäminen ja uudelleen arviointi”-niminen aloite löytyy aloiteteksteineen Kan-salaisaloite.fi sivustolta. Aloitteen lakivalmisteluun saa-ttamiseksi tarvitaan 6 kk aikana 50000 allekirjoitus-ta. Tämä vaatii vahvan tunnistautumisen esimerkiksi pankkitunnuksilla. Aloitteen allekirjoittamiseen pää-see seuraavasta linkistä:
www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/6437.

riälä ja Päivi Leino-Sandberg. Muut-kin perustuslaki- ja eurooppaoikeu-den asiantuntijat sekä presidentti Niinistö ovat kritisoineet sekä EU:n että Suomen perustuslain rikko-muksia. Brysselissä on aina tarpeen tullen turvauduttu luovaan laintul-kintaan, mutta mm. Vihriälä ja Lei-no-Sandberg varoittavat menemäs-tä liian pitkälle. On olemassa vaara, että EU:hun rakennetaan nyt ”oikeu-dellista korttitaloa, jossa tulkintoja venytetään äärimmilleen”.

Suomen osallistuminen EU:n elvytyspakettiin es-tettävä

Persut ja kristilliset ovat jo ilmoitta-neet vastustavansa pakettia. Kokoo-mus ei ole päättänyt suhtautumisa-taan. Keskusta on hajallaan. Mauri Pekkarinen vaatii irtaantumista Sak-san talouslie’asta. Samoin muutama kansanedustaja ja entinen meppi Kyösti Virrankoski. Demareiden en-tinen kansanedustaja Kari Rajamä-ki torppaa yhteisvastuuta EU-budje-tissa koronan varjolla. Taloustieteen tohtori Tuomas Malinen varoittaa talouden ajautuvan syvään kuop-

paan. Italiasta alkaa Euroopan laajui-nen pankkikriisi. EKP on ostanut krii-simaiden joukkovelkakirjoja noin 3 biljoonalla eurolla.

Suomen on päätettävä kantansa pian

EU:ssa on tapahtumassa täyskään-nös ja kohta voimme elää uudel-la yhteisvastuun aikakaudella. Suo-men on valittava puolensa eurokiis-tassa - tai valmistauduttava maksa-maan. Suomella on täysi työ ensin maksaa etelän maiden velkoja mil-jardeilla euroilla ja elvyttää omaa taloutta. Ellei hallitus ja eduskun-ta palaa laillisuuden poluille, on jär-jestettävä kansanäänestys. Vuonna 1994 luvattiin, että jos päätösvaltaa siirretään EY:lle, siirrytään yhteisva-luuttaan tai yhteiseen puolustuk-seen, pidetään uusi äänestys.

Ainoa keino päästä eroon täs-tä katastrofista on EU-ero eli FIXIT. Jos pysymme EUssa maamme on tu-hottu ja katoaa kartalta hiljaksen!

Juhani Tanski
Kuopio

KORONASYKSYN LUOKKATAISTELU....

Jatkoa sivulta 4

tehty jo ajat sitten, ehkä jopa vuo-sia sitten. YT - lain mukaan ensin YT neuvotellaan kuusi viikkoa henkilö-lös-tön kanssa ja vasta sen jälkeen työn-antaja voi tehdä päätöksen toimen-piteistä. Uutisointi muuttuikin siten, että nyt kerrotaan UPM:n harkitse-van tehtaan lakkauttamista.

Otsikkoihin nousivat jälleen kerran myös paperin miesten pal-kat. Niiden väitettiin taas kerran ole-van syy tehtaan alasajoon. Väite ei pidä paikkaansa. Paperiduunarin lii-kat Suomessa ovat alle kymmenen prosenttia yritysten liikevaihdosta. Koska paperin ja sellun valmistus on varsin tuottoisaa liiketoimintaa, on Paperiliitto pystynyt taistelemaan jäsenilleen kohtuullisen palkan.

Tuhoisampaa on osak-keenomistajien ahneus

UPM: n liikevoitto viime vuonna oli 1,4 miljardia. Osakkeen omistajil-le jaettiin osinkoja peräti 702 mil-joonaa. Se on puolet liikevoitosta. UPM:illä on Suomessa kuusi tehdas-ta. Sen suomalaisten paperiduuna-reiden palkat ovat vain kaksi pro-senttia koko konsernin liikevaihi-dosta! Herää kysymys, kumpi on tu-hoisampaa paperimiesten ja naisten palkat, vai kapitalistin ahneus?

Kaipolan tehtaan lakkautta-

misen taustalla ei ole se, etteikö se tuottaisi voittoa, vaan se, ettei se tuota sitä tarpeeksi. Voittoa syn-tyy enemmän siellä, missä raaka-ai-ne on halvinta. Paperiin tarvittavan puun hinta on esim. Etelä-Amerikas-sa huomattavasti halvempaa kuin Suomessa. Kaipolan tehtaan lak-kautus ei johdu työläisten palkois-ta, vaan paperin kysynnän laskus-ta (liikatuotantopulasta), puun hin-nasta siitä, että Suomessa irtisano-minen on helpompaa kuin ”kilpaili-jamaissa” ja viime kädessä osakkeen omistajien ahneudesta.

Valtio omistaa Finnairista osake-enemmistön. Koronakriisin aiheuttamien rajoitusten johdosta vaikeuksiin joutunutta lentoyhtiö-tä valtio tukee 700 miljoonalla eu-rolla. (Sama summa jonka UPM ja-koi omistajilleen) Tämä ei riittänyt, vaan Finnairissa alkavat YT neu-vottelut toiminnan supistamiseksi ja tuhannen henkilön vähentämi-seksi. Entäpä jos valtio maksaisikin tuon 700 miljoonaa palkkana niil-le tuhannelle irtisanottavalle? Ole-tetaanpa, että Finnairin työntekijä tienaa 35.000 vuodessa. Se on aika tavanomainen vuosiansio. 700 mil-joonasta riittäisi rahaa palkan mak-suun 20 vuotta!

Markku Nieminen
ex pääluottamusmies

Maanpetturi numero uno – UPM ja Pesonen

Ylen Ykkösaamussa vierailut UPM:n toimitusjohtaja Jussi Pe-sonen paljastaa kansainväli-sen pääoman piittaamattomuuden kotimaasta tai sen ihmisistä. Voittoja pitää maksimoida kvartaaliaikataululla työnteki-jöistä tai kansantaloudesta piit-taamatta.

Pesonen perustelee UPM:n talo-udellisesti kannattavan Kaipolan tehtaan sulkemista maailman laa-juisesti ”on nähty viimeisen neljän-neksen luvuista, koko paino- ja kir-joituspapereiden tulos oli tappiol

la”. Pesonen puhuu pehmoisia ja väittää, että Suomessa tehtaiden sulkeminen ”ei olisi helpompaa kuin jossain muissa maissa” johtuen esi-merkiksi työntekijöiden irtisanomis-aikojen pituudesta.
Kun muovin käyttöä yleisesti halutaan vähentää, niin missä on tuotetutkimus puukuituihin perus-tuvista muovia korvaavista tuotteis-ta? Kaipolan tehdasta ja laitteita on mahdollista kehittää puukuitua tai sen osana muovia korvaavaksi tuot-teeksi.

UPM:ssä toimitaan lähtö-kohdista: ”Voittojen maks-i-mointi ensin”.Pesonen toivoo ”ra-kenteellisia uudistuksia, kuten rat-kaisua työmarkkinoiden uudista-miseksi”. Suomennettuna tämä tarkoittaa hyökkäystä AY-liikettä ja työntekijöiden järjestäytymis-tä vastaan. Pesonen puuttuu täl-lä Suomen perustuslakiin, suoma-laisten perustuslailliseen oikeu-teen vapaaseen järjestäytymiseen.

Kalevi Wahrman

Kypsää demokratiaa

Suomessa ei ole vallankumouk-sen vaaraa. Tämän todistavat kolme etevää miestä. Vuosia sit-ten lääkäri Antti Heikkilä totesi, että Suomessa ei ole vallanku-mouksellisia, heidät ammuttiin vuonna 1918. Yksi asia kuiten-kin hiertää teoreetikkojen miel-tä, Venäjällä toteutettiin vuonna 1917 sosialistinen vallankumo-us. Vallankumouksen johti Vla-dimir Iljitsh Lenin omaa suku-aan Uljanov. Leninistä jäi marx-ismi – leninismi, joka vaivaa huomattavaa yhteiskuntateo-reetikkoa ja SKP:n pääideolo-gia Hannu Taanilaa. Hän on so-veltanut bolshevikki-puolueen perinnettä meidän demokraat-tiseen hyvinvointivaltioomme, luomalla käsitteen kapitalismi – leninismi.

Kulttuurivihkojen numerossa 3-4 2020 hän lainaa edesmennyt-tä Antti Eskolaa ”Ehkäpä tulee myös aika, jolloin kansalaisten käsitys

demokratiasta on kypsynyt riittävän pitkälle, niin että he vaatisivat perus-tuslakiin lisättäväksi, että valtioval-lan lisäksi myös taloudellinen valta kuuluu kansalle.” Tämä vaatimus on kirjattu myös SKP:n nykyiseen puo-lueohjelmaan, joten se on tekemis-tä vaille valmis.

Taanila tuo kirjoituksessaan esille kaksi tärkeää kirjaa: Antti Es-kolan ”Taloudellinen valta Suomes-sa” ja Esko Seppäsen ”Oy Suomi-Fin-land Ab”. Jari Heinonen esittelee sa-massa Kulttuurivihkojen numerossa Antonio Gramscin tuotantoa. Tämän lisäksi on olemassa alan kirjallisuutta Marxista ja Engelsistä Leniniin, mut-ta siitä huolimatta Taanila ja Hei-no-nen tarinoivat hyvinvointivaltiosta, tästä demarien luomuksesta. Niin kauan kuin ei ole vallankumouksel-lista kommunistista puoluetta kan-salaisten käsitys ei kypsy nykyistä kapitalismia pidemmälle.

Veli-Pekka Leppänen on haastatellut ikääntynyttä Ele Aleniusta, joka kantaa kaunaa ja ihan aiheellisesti Neuvostoliitol-le. Lähettiläs Kovavljev oli ärhen-nellyt ministeri Aleniukselle tä-män Tshekkoslovakian tapahtu-mien johdosta esittämän mielipi-teen vuoksi. Sillä lailla saatiin kaik-ki mahdolliset joukot porvarillisen nationalismin kannalle Neuvosto-liittoa vastaan. ”Olisi ollut parempi jos Neuvostoliitto ei olisi koskaan syntynyt ja ollutkaan.” tri Alenius. Pieni suurmies on vihassaan lep-pymätön. Henkilökohtainen louk-kaantuminen ja satojen miljoonien ihmisten elämä ovat verrannollisia. ”Ei ikä mieltä tuo, se opettaa vain hiljaa käymään.”

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 12.8.2020

MATKALLA KUONOKOPASSA

Astuimme vaimoni kanssa kahdestaan lentoaseman liukuovesta sisään. Omaishoitajakin tarvitsevat jaksakseen lomaa. Viritimme koronakuonokopat kasvoillemme. Suuntasimme suoraan turvatarkastukseen. Vilautimme libareita skanneriin. Kukaan ei kysellyt passia. Lastasimme rotsimme ja rojumme harmaisiin muoviloodiin läpivalaisua varten. Metallinpaljastin ei vinkunut. Peijakkaat halusivat tsekata vielä erikseen vyöni. Siitä ei löytynyt huume- tai ruutijäämiä.

Tax Freet olivat bosessa. Käytävillä dallasi enemmän kentän henkilökuntaa kuin matkustajia. Kaikilla oli maski nassuissaan. Korona on kallis pieti Finskillle. Kirjat, muumit, niskatyynt ja matkamuistot eivät käyneet kaupaksi. Tammitynnyri oli sentään auki. Hörppäsimme perinteiset reissubisset. Jossain päin maailmaa on jo varmaan tarjolla baarikuonokoppia, joihin on asennettu dokaamista helpottava pilli.

Flygariin mennessä lentoemäntä tarjosi tassuun vihreän varus-tekirjekuoren ja matkustamon ohjeet. Desinfioi handusi, pidä kasvomaskia koko lennon ajan. Syödessäsi tai juodessasi ota suojus pois. Koneen ampauduttua yöilmoihin se laskeutui noin tunnin päästä Baltian suurimmalle lentokentälle. Olimme luovuttaneet lennon aikana lentoemännälle lomakkeen, johon olimme kirjanneet terveydentilamme, kohde- ja yhteystietomme.

Päästyämme ulkoilmoihin vapautimme itsemme kuonokopista. Kenelläkään omilla koivilla kulkevalla ei ollut naamallaan hengitysuojaa. Hyppäsimme minidösään. Se vei meidät keskustaan. Ylitimme leveän Daugava-joen Akmens-siltaa pitkin. Ohitimme keskustorin hangaarit. Jäämme Stokkan edessä pois. Alitimme 13. Janvara ielan ja suuntasimme kohti kaupunkia halkovaa Elisabethin eli entistä Kirovin katuja. Aurinko paistoi ja ilmapiiri vaikutti vapautuneelta.

Ohitimme Elisabethin kadun vasemmalla puolella olevan laajan Vermanes-puiston. Puistosta on poistettu Sergei Kirovia esittävä veistos. Kadun varrella seisoi useita upeasti entisöityjä jugend-rakennuksia. Brivbas bulevardilta pilkkotti ortodoksinen Kristuksen syntymän katedraali ja Vapauden monumentti sekä kauempana vanhan kaupungin korkeat kirkokortinit. Katedraalissa toimi neuvosto-aikaan tiedetalo ja planetaario. Oikealla puolella sojotti taivaisiin Radisson Blue Latvija-hotellin valkoinen sarvi. Sen Sky-baariin pääsi mojitolle hissillä.

Vierailin ensimmäisen kerran Riiaassa v. 1979 nuorena tekniikan opiskelijana. Luokkaretkemme tavoitteena oli tutustumiskäynti Popovin radiotehtaalle. Tuolloin Latvian tiedeinstituutioilla oli valtava merkitys koko Neuvostoliiton tiedemaailmassa. Riian fysiikan laitos oli tehnyt pioneerityötä magneettisen hydrodynamiikan, ydinfyysiikan ja puolijohdetekniikan parissa. Kaupunkiin oli perustettu myös Neuvostoliiton ensimmäinen polymeerien rakenteita tutkiva laitos. Täällä oli erikoistuttu yllättäen lisäksi bakteerien ja virusten tutkimukseen. Oppaamme mukaan: ”Yhteiskunta takasi jokaiselle kansalaiselle ilmaisen koulutuksen ja terveydenhuollon sekä työpaikan. Jokainen kansalainen oli velvollinen tekemään elääkseen työtä.”

Bunkkasin opiskelutoverini Unskin kanssa Inturistin hotelli Latvian kahdeksannessa kerroksessa. Kämpän ikkunasta avautui näköala Dzirnauv-kadulle. Vastapäisen, korkean asuintalon ikkunattomaan, punaiseen ulkoseinään oli maalattu valtava, tuuheakulmakarvaisen Leonid Brezhnevin rintakuva

Käännyimme vaimoni kanssa Elisabethin kadulta entiselle Gorkin nykyiselle Kr. Valdemaran kadulle. Kun valta vaihtuu, patsaita kaadetaan, hoviväki uudistuu, ja katujen nimiä muutetaan. Historia päivitetään uusien voimasuhteiden mukaiseksi. Läheisen Latvian kansallisen taidemuseon edessä oli meneillään koronan taloudellisiin seurauksiin liittyvä mielenilmaus. Valtava koronälääkärinä esittävä veistos kuvasti oman aikakautemme ihmisiä eristävää ja elämän toimipisteitä sulkevaa luonnetta. Pienessä 1,9 miljoonan asukkaassa Latvian tasavallassa on suoritettu tähän mennessä yhteensä 220 827 koronatestiä. Tartunnan saaneita oli kertynyt 13.8.2020 mennessä 1307. Virukseen on menehtynyt 32 ihmistä. Tarjolla on eristystä, etäisyyttä, rajoituksia ja käsidesiä.

EU:n komissio hyväksyi 3.7.2020 tilapäisten valtiontukipuitteiden nojalla 250 miljoonan euron suuruisen Latvian tukiohjelman, jonka tavoitteena on airBaltic-lentoyhtiön pääomapohjan vahvistaminen. Lentoyhtiön päätoimipaikka on Riian lentoasema. Sen suurin osakkeenomistaja on Latvian valtio, jonka osuus on tällä hetkellä noin 80 %. EU:n komissio on myöntänyt taloudellista tukea Latvialle maaliskuu-kuuhuhtikuuhun 2020 yhteensä n. 520 miljoonaa euroa ja lainatukia 160 miljoonaa euron edestä. (Lähde: Euroopan komissio) Työttömyys on kasvanut koronakriisin aikana ollen nyt 9,8 % väestöstä. Matkailijoiden määrä on 78,1 % pienempi kuin vuosi sitten. (Lähde: lsm.lt)

Valdemaran varrella useita liikkeitä ja kuppiloita oli suljettu. Muutama kaunis puutalo sinnitteli kivitalojen puristuksessa edelleen hengissä. Piipahdimme hirsitalossa toimivaan kahvila Kaksikkoseen. Lounasruokalan tiskillä oli tarjolla kohtuuhinnalla runsaasti tukevaa latvialaista sapuskaa. Päivän keitto, salaatti, perunat ja massiivinen possuleike bungasivat 4,3 euroa. Eri väestöryhmiä ja tuloluokkia edustavat ihmiset täyttivät pöydät ja mahansa. Kuonokoppia ei ollut havaittavissa. Vaimoni osti latvialaista, kylmää punajuurikeittoa, aukstia zupaa ja lasin kuoharia. Minä tyydyin paikalliseen, minulle ennestään outoon, miettoon pullo-olueeseen. Yleensä latvialaiset mallasjuomat ovat maukkaita. Tällä kertaa alus kolahti kiville kitaleassani.

Havaitsimme dallatessamme Riian kivisiä katuja, käydessämme museoissa, Stalinin hampaassa, torilla ja kuppiloissa suomen kielen olevan kolmanneksi yleisin kieli katukuvassa. Köyhimmät ja huono-osaisimmat paikalliset ihmiset hilluvat keskustorin luona ja hankkivat sieltä myös ruokansa.

Matti Laitinen
16.8.2020

Vaihtoehto Tampere-valtuustoryhmä (VaTa) käynnisti v. 2021 kuntavaalityön ja valitsijayhdistysten perustamisen.

Tampereen valtuustoon edellisissä vuoden 2017 kuntavaaleissa perustettu Vaihtoehto Tampere (VaTa) käynnisti vaalityön keväällä 2021 järjestettäviin kuntavaaleihin. Tavoitteena nostaa valtuutettujen määrää laajapohjaisella noin 40 ehdokasta käsittävällä ehdokkaalla, joille kullekin on perustettava valitsijayhdistys, johon tarvitaan 10 nimeä/ehdokas. VaTa:n kaupunginvaltuutettuna on nyt Aarne Raevaara ja varavaltuutettuna Jari Heinonen, jolla on 12 vuoden kokemus ja kuntalaisten luottamus varsinaisen valtuutetun työstä.

Vaihtoehto Tampere on puolueisiin sitoutumaton, vaihtoehtoista kuntapolitiikkaa toteuttava, johon kuuluu keskeisesti tavallisen kuntalaisen aseman parantaminen ja talouden painopisteen siirtäminen peruspalveluihin. Teemme yhteistyötä vastaavien kansalais- ja ympäristöjärjestöjen kanssa. Periaatteemme on, että päätösvalta on palautettava kuntalaisille takaisin. Erityisesti heikommassa asemassa olevien vaikuttamista ja kuulemistä on parannettava ja talouden painopiste on siirrettävä asukkaiden peruspalveluihin.

Pormestarikoalition yhtenäisyyden takaamiseksi puolueille ja suuryrityksille tehty ”sopimukset” ja investoinnit tulee saada julkisiksi ja kuntalaisten demokraattisesti arvioitaviksi. Pormestariohjelmasta johtuen Tampereen kuntatalous on velkaantunut hälyttävästi ja päätösvaltaa siirretään mm. yhtiöitämisillä pois kuntalaisilta, mikä politiikka on johtanut kuntaveron ko-

rotukseen. Leikkaukset ja supistukset ovat heikentäneet ja kohdistuneet peruspalveluihin monella tavalla sekä työttömyyden kasvuun.

Koronan aiheuttamat ongelmat tähän jo valmiiksi suures- ti velkaantuneeseen kuntatalouteen ovat olleet raskaat. Lisäksi teki Tampereen kaupunginhalitus äskettäin päätöksen kymmenen miljoonan henkilöstösäästöistä, jotka kohdistuvat ankarasti jälleen palveluihin, sosiaali- ja terveydenhoitoon, sivistys- ja kulttuuritoimintaan ja tuleviin lakimuutoksiin hoitajamitoituksesta ja varhaiskasvatuksesta. EU:n pelastus- ja elvytysrahastoa on poliittisesti perusteltu koronan aiheuttamien talousongelmien rahoittamiseksi, mutta ei kerrota, että Suomessa siihen sisältyy mm. kymmenien miljardien hävittäjä-hankinta. EU:n elvytysrahasto tulisi merkitsemään Suomelle ja suomalaisille kuntalaisille alistumista EU:n liittovaltion - ja liittovaltion taloussääntelyyn tulevaisuudessa

YTT emeritusprofessori Jari Heinonen luennoi 3.11.2018 Hermannin kerholla Helsingissä aiheesta ”Kansanrintama ja eurooppalaiset liikkeet”. Jari toimii tällä hetkellä VaTa: valtuustoryhmässä varaedustajana. Edellisissä kuntavaaleissa hän keräsi 511 ääntä. Kevään osuuskauppavaliissa Jari valittiin Vasemmistoliiton C-listalta Pirkanmaan Osuuskaupan 29-jäseniseen edustajistoon 171 äänellä.

ehkä peruuttamattomasti. Sen tien päässä on nykyisen hyvinvointivaltiomme alasajo.

Vaalityöterveisin
Reine Lindeman
Tampereella 1.9.2020

Luottamus – luottoluokitus

Suomessakin on menestyviä yrityksiä, jotka sijoittavat täältä saadun tuoton ulkomaille verottajan ulottumattomiin. Tällä tavalla näistä suomalaisista yrittäjistä tulee kansainvälisiä sijoittajia ja luotonantajia.

”Samat hyvän tekijät maksattavat Suomen valtiolla kolehdin kahteen kertaan, ensin jättämällä verot muiden vähempilahjaisten maksettaviksi ja toiseksi kuittaamalla korkoja valtion velasta.”

Politiikka on määritelmän mukaan yhteisten asioiden hoitamista eli toisin sanoen valtion omaisuuden – meidän yhteisen omaisuuden – siirtämistä niiden ihmisten haltuun, joilla on ennestään pohjakassaa näiden operaatioiden hoitamiseen.

Suomi on läntinen demokratia, jossa ihmiset vapaissa vaaleissa valitsevat vauraampien ihmisten omistamien tiedotusvälineiden, radion, television ja lehdistön luoman ”yleisen mielipiteen” mukaisen mielikuvan perusteella ainoat oikeat päättäjät hoitamaan yhteisiä asioita.

Ministeri Matti Vanhanenkin mainitsi ohimennen mahdollisuuden myydä valtion omaisuutta – ainoastaan hinnan pitää olla sopiva. Valtion johtaminen ei ole yksilehmäisen hommaa, kuten Vanhasen puoluetoveri Hannes Manninen aikoinaan totesi. Yksi- eikä kaksilehmäisenkään ei myy lypsävää lehmää, mutta valtion tuloa tuottava omai-

Valtionvarainministeri Matti Vanhanen oli radion Ykkösaamun vierana 3.7. Ministeri kertoi Suomen hoitavan valtion velan niin hyvin, että luotonantajat myöntävät uutta velkaa, jolla maksetaan entistä. Tämä on Suomen valtion ja kansainvälisten luotonantajien välistä luottamusta. Toimittaja ei kuitenkaan koskaan kysy ministeriltä, joka on saanut viran mukana tiedon ja kyvyn, mistä nämä kansainväliset luotonantajat ovat saaneet rahansa

Mistä nämä kansainväliset luotottajat, jotka luotottavat isoja valtioita, saavat rahansa? Sitä on moni kysynyt. Sen lisäksi, että nämä ”hyvän tekijät maksattavat Suomen valtiolla kolehdin kahteen kertaan”, he alun alkaen toimivat kansan selkänahasta otetuilla varoilla.

suus on myytävä, kun tuo yksityisen toiminta on niin paljon tehokkaampaa.

Sellaiset vanhauskoiset poliitikot kuten Fidel Castro oli sitä mieltä, että kaikkia ihmisiä ei voi kaiken aikaa pettää, mutta läntiseen demokratiaan paikan päällä tutustunut neuvostofilosofi Aleksandr Zinovjev kirjoitti, että kaikkia voidaan pettää niin kauan, kuin se on jonkun etujen mukaista ja jolla on varaa maksaa siitä. Ihmisillä on luontainen taipumus kuunnella sadun kertoja. Mika Waltari kirjoitti Gab-

riel tule takaisin - tarinan kahdesta sisaruksesta, joita satusetä viihdytti ja häipyi sen jälkeen surisemaan uusiin kukkasiin.

Puolalainen tuomari kivisteli pikkuihijaria – kuinka te voitte pettää ihmisiä, jotka luottavat teihin. Herra tuomari en voi pettää ihmisiä, jotka eivät luota minuun.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 3.7.2020

AMERIKKALAINEN UNELMA

Jokainen on varmasti kuullut puhuttavan amerikkalaisesta unelmasta. Sen mukaan Amerikassa jokainen voi nousta ryysyistä rikkauteen. Ajatus taitaa olla vanhentunut. Siitä puhutaan yhä harvemmin. Miksi niin on käynyt, sitä pitää tarkastella vähän lähemmin. Kansantalouden mittana on bruttokansantuote (bkt). Se on järjestelmä, joka antaa hyvät mahdollisuudet tulosten manipulointiin. Siitä taas seuraa, että kaikki muutkin kansantalouden tilastot voivat joutua politiikan uhriksi. Näin voi käydä väestötilastojenkin.

Kuva: Workers World

Myös USA:ssa protestoidaan jatkuvasti kansalaisoikeuksien, palkkojen ja sosiaalisten olojen puolesta. tässä mielenosoittajat muistuttavat: "Olemme kaikki George Floyd" - muistuttavat protestoivat ihmiset eri puolilla USA:ta. Kuka tahansa voi joutua poliisin mielivallan ja lynkkauksen uhriksi milloin ja missä tahansa. Kuvan protesti Bostonissa

Kansantalouden tilinpidon hyvänä esimerkkinä ovat Yhdysvallat. Se kohtelee kaikkia kansantalouden tilastoja varsin vapaamielisesti. Yhtenä sen uhrina käyvät väestötilastot. Poliittinen tarkoituksenmukaisuus on vaatinut, että alle 15 vuotiaiden määrästä (2029) on siirretty 30,6 miljoonaa työikäisiin. Siten työikäisten määrä on 253,0 miljoonaa. Kun siitä vähennetään opiskelijat ja työvoiman ulkopuolelle siirretyt 63,5 miljoonaa jää työvoimaksi 165,7 miljoonaa, 50,2 % työikäisistä.

Kun työllisten määrä on 159,9 miljoonaa, on työttömyys 5,8 miljoonaa 3,5 %, mutta työllisyysaste

vain 63,2 %. (Taulukko). Tällainen työttömyysluku palvelee amerikkalaista unelmaa. Taulukosta on kuitenkin helppo päätellä, että todellinen työttömien määrä on lähes kymmenkertainen. Tässä kannattaa lisäksi todeta, että Tanskassa työvoimaa on 82 % työikäisistä ja meilläkin Työministeriö arvioi (2007), että se voisi olla jopa 83 %.

Toisena vapaamielisyyden uhrina on bkt. Yhdysvallat rakentaa myös sen palvelemaan amerikkalaista unelmaa. Siinä käytetään niin sanottua hedonista menetelmää. Lyhyesti sanottuna se tarkoittaa, et-

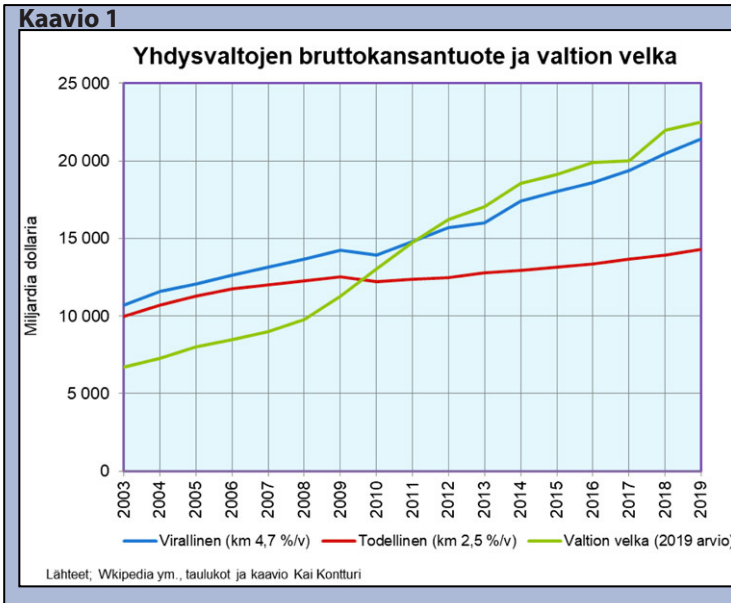
tä kunakin vuonna tuotettu arvo arvioidaan uudelleen laskemalla sille sen tulevaisuudessa saatava mahdollinen hyöty. Eli jos tänä vuonna tuotettu arvo on sata, niin tulevaisuuden oletetun hyödyn vuoksi sen arvo bkt:ssä onkin vaikka sataneljäkymmentä. Alkujaan hedonisen menetelmän merkitys oli varsin vähäinen, mutta vuoden 2006 jälkeen sen merkitys ja määrä alkoi nopeasti kasvaa. Siihen saakka hedonin luova lisä kasvatti bkt:tä alle 8 %, mutta jo 2010 luova lisä oli 13,8 % ja vauhti kiihtyi kovaa vauhtia.

Kaudella 2003- 2019 virallisen tiedon mukaan bkt kasvoi 10 731 miljardista 21 400 miljardiin dollariin. Keskimäärin kasvu oli 4,7 % vuodessa. Mutta esimerkiksi kaudelle 2011- 2014 sisältyy mahdottoimia (6,5 %, 5,8, 2,2 ja 8,5 %:in) kasvun vuosia. Luvut ovat tuulesta temmattuja, mutta mielettömän kokonsa vuoksi niihin uskotaan. Tässä toimii vanha ajatus; mitä suurempi vale sitä helpommin se uskotaan todeksi. Todellinen bkt ilman hedonista luovaa lisää näyttää olevan 14 275 miljardia dollaria. Silloin keskikasvu on 2,5 % vuodessa. (Kaavio) Tämä näyttää oikealta ja sitä puoltaa mm. se, että silloin työn tuottavuus olisi 52,82 \$/tunti, joka nykykurssin mukaan on 57,57 €/tunti. Suomessa se oli 55,67 €/tunti.

Kun tiedetään, että yhtäältä Yhdysvalloissa henkilötyövuodet ovat tavattoman pitkiä ja loimat olemattomia, niin ylenmääräinen rasitus vähentää työntekijöiden työn tehokkuutta. Toisaalta sama tehokkuutta heikentävä vaikutus on turvattomilla ja nopeasti vaihtuvilla pätkätöillä. Näin ollen

TAULUKKO						
Yhdysvaltojen väestörakenne vuonna 2019						
Ryhmä	Todellinen	Osuus	Virallinen	Osuus	Erotus	Osuus
Väestö	330,0	100,0 %	330,0	100,0 %	0	0,0 %
alle 14 v. ¹⁾	66,0	21,0 %	35,4	10,7 %	-30,6	-46,4 %
yli 64 v. ²⁾	41,6	12,6 %	41,6	12,6 %	0,0	0,0 %
15-64 v.	222,4	67,4 %	253,0	76,7 %	30,6	13,7 %
Opisk. ym.	23,1	10,4 %	23,8	7,2 %	0,7	3,0 %
Poissa ³⁾	16,9	7,6 %	63,5	19,2 %	46,6	275,7 %
Työvoima	182,4	82,0 %	165,7	50,2 %	-16,7	-9,2 %
Työttömyys	43,3	19,5 %	5,8	3,5 %	-37,5	-86,6 %
Työlliset ⁴⁾	139,1	62,5 %	159,9	63,2 %	20,8	15,0 %

¹⁾ Siirretty 15-64 vuotiaisiin, työikäisiin.
²⁾ Pitkään vakiintunut taso
³⁾ Siirretty työvoiman ulkopuolelle.
⁴⁾ Ilmoitetun työllisyysasteen mukaan.
Sisältää myös pätkätöyläiset 37-42 % työllisistä.
Lähteet: Wikipedia ym. Laskelmat ja taulukko Kai Kontturi

vuonna 2019 hedonista luovaa lisää, bkt:hen pumpattua ilmaa olisi uskottomattomat 49,9 %. Mikäli työn tuottavuus onkin Suomea heikompi, niin todellisuus muuttuu entistä surkeammaksi. Yhdysvaltoja rasittaa se, että bkt:stä 77 % on mitään tuottamattomia palveluja. Siksi se joutuu elämään tuonnin varassa. Kauppataaseen alijäämä on mietön. Se on synnyttänyt huimaavat velat, jotka kasvavat koko ajan ja väijäämättä. Ei ole liioiteltua sanoa, että Yhdys-

vallat elää velaksi muiden rahoilla.

Yhdysvallat on tuhonnut amerikkalaisen unelman, mutta sen se salaa keinoja kaihtamatta. Tässä salailussa keskeisellä sijalla on sen sotilaallinen läsnäolo kaikkialla maailmassa. Salailusta huolimatta Yhdysvallat ajautuu kiihtyvällä vauhdilla umpikujaan, josta sillä ei ole rauhanomaista ulospääsyä.

Kai Kontturi

"KASAKKA VIE MINKÄ IRTISAA"

Ei ole kummoinenkaan ihme, että Suomen ulkopoliitikka on niin tomppelimaista kuin olla ja saattaa. Sen lähteistä sai hyvän kuvan Hesarin (18.7.20) pääkirjoitussivun kolumnista, joka oli ulkoministeriön lähetystöneuvos Tarja Långströmin tuotos. Se alkoi lauseella: "Toisen maailmasodan jälkeen Yhdysvaltojen johdolla rakennetun maailmanjärjestyksen rapautumisesta on kannettu huolta."

Kuva: Heikki Mämmikkö

USA Nato-liittolaisineen pyrkii myös Suomen kautta Venäjän rajoille. Rauhanjärjestöt protestoivat Helsingissä, Rissalassa, Niinisalossa ja Hankoniemellä kesäkuuss 2016 USA:n ja Naton sotaharjoituksia, jossa ne harjoittelivat Suomen valtausta. Kuvassa 6.6.2016 rauhanpiknikissä Hankoniemellä vastustimme Nato-joukkojen maihinnousuharjoitusta Hankoniemelle. Vaadittiin maamme irtaantumaan Nato-suuntauksesta sekä Suomen ja Venäjän suhteiden normalisoimista.

Kirjoittaja ei tunne toisen maailmansodan jälkeistä historiaa, mutta jos tuntee, hän syyllistyy tietoiseen vääristelyyn. Toisen maailmansodan lopputuloksen, natsi-Saksan kukistamisen hoiti Neuvostoliitto, joka pian sen jälkeen näytti maail-

malle tien avaruuteen. Sen sijaan Yhdysvallat ryhtyi Vietnamin sotaan tapattamalla kymmeniätuhansia omia sotilaitaan puhumattakaan Vietnamin sotilaista ja siviiliväestön tuhoamisesta levittämällä myrkyä mm. laajoille peltoalueille.

Toisen maailmasodan jälkeen

Neuvostoliitto suoritti valtavan jälleenrakennustyön, kun noin 70 prosenttia sen Euroopan puoleisesta alueesta oli tuhottu. Sen rinnalla kansan hyvinvointia parannettiin huimaa vauhtia ja työttömyys oli heille tuntematon käsite. Tämä oli esimerkkinä muulle maailmalle. Kapitalistisissa maissa työväenliike saavutti tavoitteen toisensa perään, sillä kapitalistien oli sosialismin pelossa pakko alistua työväenliikkeen vaatimuksiin. Näin vähin erin syntyivät hyvinvointivaltiot.

Tätä kehitystä Yhdysvallat eivät ole koskaan kokeneet. Heillää on nautittu vain amerikkalaisesta unelmasta, jossa jokainen on oman onnensa seppä. Tämä politiikka on tallannut jalkoihinsa kaiken sen, mitä muualla maailmassa nimitetään ihmisoikeuksiksi. Yhdysvalloissa tuosana on tuiki tuntematon.

Yhdysvallat ei ole demokratia, vaikka niin väitetään. Se on mitä autoritäärisin maa, jossa dollarien omistus määrää itse kunkin aseman yhteiskunnassa. Siksi pieni tuhansia miljardeja omistavien ja hallitsevien joukko itsevaltaisesti määrää mitä maassa tapahtuu. Tämän joukon olemassaolo tiedetään, mutta sen määräävä, autoritäärinen osuus yhteiskunnassa salataan tehokkaasti kaiken osaavalla ja koko maailmaa hyväilevällä propagandakoneistolla.

Vasta, kun Neuvostoliitto 1991 hajotettiin, Yhdysvallat sai maailmassa hegemonian. Siksi sen käyttäytyminen muuttui entistä häi-

käilemättömämmäksi. Ensimmäiseksi se pommitti Eurooppaa, Jugoslaviaa, joka ei suostunut tanssimaan sen pillin mukaan. Seuraavana oli vuorossa arabisosialistinen (ilmainen koulutus sekä ilmainen terveyden ja sairaanhoito) Irak, jossa Yhdysvallat tappoi miljoona ihmistä ja aiheutti kolmen miljoonan ihmisen pakolaisvirran. Sitä seurasi jenkimielisten natolaisten suorittama vallankaappaus Ukrainassa. Saman menetelmän mukaan piti tehdä vallankaappaus myös Syyriassa, mutta se homma meni kiville. Myös Libya oli listalla ja sen homman toteuttivat natolaiset.

Yhdysvallat on osoittanut maailmalle raadollisuutensa. Siksi sen hegemonia yksinapaisen maailman johtajana rapautuu tai on jo rapautunut. Kiina ja Venäjä ovat erikseen ja yhdessä osoittaneet, että Yhdysvaltojen hallitseva aika on ohi. Myös EU:ssa osoitetaan häikäilemättömästi uppinniskaisuutta, kun eivät suostu luopumaan Venäjältä tulevasta toisesta kaasuputkesta. Samansuuntaista uppinniskaisuutta näyttäisi ilmenevän myös Unkarissa ja Puolassa.

Yhdysvaltojen kannalta tilanetta pahentaa se, että Kiina ja Venäjä tavoittelevat maailmaa, jossa valtiot elävät rauhanomaisesti rinnakkain suvereenin tasavertaisuuden pohjalta kunkin valtion sisäisiä asioita kunnioittaen. Tämän politiikan laajentuessa se hävittää Yhdysvaltojen kansalliset edut, joihin kuu-

luu sen oikeus puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin. Nykyisellään sen tätä oikeutta turvaa 750 sotilastukikohtaa 130 maassa ja valtava laivasto maailma merillä.

Näköalat ovat Yhdysvaltojen kannalta kauhistuttavat sen vuoksi, että sen talous on kuralla, lähes konkurssikypsä. Sen se yrittää peittää väärentämällä tavattoman härskillä tavalla kansantaloutensa lukuja. Todellisuus kuitenkin pilkistää, kun jokainen näkee sen julkisen velan jatkuvan ja hurjan kasvun. Sen vuoksi Yhdysvalloista on tullut arvaamaton ja jopa vaarallinen.

Lähetystöneuvos Långströmin jutun otsikkona oli, että "Venäjä ja Kiina haastavat kansainvälistä oikeutta". Se on pitkälle tosi, mutta kirjoituksen perusteella totuus on käänteinen. Nykyinen kansainvälinen oikeus ei kuitenkaan ole kuin Yhdysvaltojen määrittelemää oikeutta, jossa kaikkia muita voidaan syyttää mutta sitä ei.

Tätä taustaa vasten Suomen presidentin peräti kansainvälisesti lanseeraama "kasakka vie kaiken, minkä irti saa" Yhdysvaltoihin ja Natoon nojaava ulkopoliitikka on niin tomppelimaista kuin olla ja saattaa. Suurta naapuria piikittävä, peräti loukkaava ulkopoliitikka on korvattava hyvillä naapurisuhteilla. Ne antavat hävittäjiä monin verroin paremman turvallisuuden.

Kai Kontturi

Sanna Marinin hallituksen suunta taitaa olla Euroopan Liittovaltio

EU:n elvytysrahasto on yhteisvastuullinen

Euroopan unionin neuvoston kokouksessa Brysselissä 21.7.2020 päätettiin elvytysrahastosta, jonka koko on 750 miljardia euroa. Elvytysrahastosta lainaa on 360 miljardia ja vastikkeettomia ”korona-avustuksia” 390 miljardia. Lisäksi päätettiin EU:n budjettiraameista vuosille 2021-2027, yhteensä 1074 miljardia euroa. Koronaviruksen varjolla ajettu elvytysrahasto on siis varsinainen EU-budjetin ulkopuolinen rahasto, joka rahoitetaan siten, että EU ottaa lainaa kansainvälisiltä pääomamarkkinoilta. Lainan takaisinmaksu tapahtuu yhteisvastuullisesti. Jos esimerkiksi jokin eteläeurooppalainen jäsenmaa ei maksa takaisin, niin muut maat Suomi mukaan lukien maksavat. Lisäksi EU on perustamassa itselleen verotusoikeuden, joka on merkittävä askel tiellä kohti Liittovaltiota. Suomea EU-huipukokouksessa edusti pääministeri Sanna Marin.

Kotimainen euroeliitti, hallitus ja sitä tukeva valtamedia on tehnyt kaikkensa, jotta hallituksen toteuttamasta EU-politiikasta välittyisi kansalaisille mahdollisimman myönteinen kuva. Toisaalta asioita on aiempien vuosien tapaan myös tietoisesti hämärretty ja salailtu, sekä suoranaisesti valehdeltu pyrkien luomaan elvytyspaketista niin epäselvä ja vaikeaselkoinen käsitys, että koko asia ei lopulta kiinnostaisi lainkaan tavallista kansalaista.

Opi perusasiat elvytysrahastosta

Perusasiat ovat kuitenkin hyvin yksinkertaisia ja kaikkien ymmärrettävissä. Elvytysrahastoon suomalaiset maksavat 6,6 miljardia ja meille palautuisi 3,2 miljardia. Kierrätämme siis omia jo sinänsä epäoikeudenmukaisen ja rikkaita suosivan verojärjestelmämme avulla kerättyjä rahoja Brysselin kautta ja jääme vielä 3,4 miljardia tappiolle. Kokonaisuutena pääministeri Marin neuvotteli meille yli 15 miljardin laskun, kun huomioidaan edellä mainitun elvytysrahaston lisäksi Suomen lainatakuut ja nettomaksusuosuuksiemme tulevaan EU-budjettiin, jossa Suomen jäsenmaksusuosuus nousi merkittävästi. Elvytysrahaston vält-

Sosiaalidemokraatit saivat täpärän vaalivoiton kevään 2019 eduskuntavaaleissa vaalikampanjan aikana äänestäjille annettujen, sittemmin katteettomiksi osoittautuneiden vaalilupauksien ansiosta. Kansa uskoi vappusataseen ja hoiva-alan hoitajamitoitukseen, mutta on saamassa jotain aivan muuta, vuosikymmenien velkavankuuden Liittovaltiota kohti etenevässä Euroopan unionissa. Heti eduskuntavaalien jälkeen pidetyissä eurovaaleissa demarit käyttivät eduskuntavaaleista tuttua iskulausettaan hieman muunneltuna – Meillä taitaa olla sama suunta – kohti vakaampaa ja reilumpaa Eurooppaa. Kuinka on käynyt? Euroopan unionista on kuluneen kesän päätösten myötä muodostumassa vielä entistäkin epävakampi ja epäreilumpi tulonsiirto- ja velkaunioni. Suomalaisen euroeliitin ja sinne pyrkivien politiikka on osoittautumassa kansalaisten ja hyvinvointivaltion näkökulmasta entistä tuhoisammaksi. Tämä artikkeli on jatkoa Kansan äänen edellisessä numerossa 3/20 julkaistulle kirjoitukselleni ”Euroopan liittovaltiota tiivistetään koronakriisin varjolla”, jossa kerrottiin miten koronakriisiä käytetään verukkeena liittovaltiokehityksen vauhdittamiseksi.

Hallitus on todellisissa vaikeuksissa. Ihmiset näkevät taustalla vain koronan. Kapitalismin kriisiä paikataan kymmenillä miljardeilla. Entä kun päälle laitetaan lasku hävittäjistä. Kauanko kansa nielee tämän kaiken.

tämättömyyttä on perusteltu koronakriisillä, mikä on kuitenkin täydellinen valhe, sillä koronakriisillä ei ole mitään, tai sillä on erittäin vähän tekemistä Euroopan unionin ja koko kapitalistisen maailmantalouden nykyisten ongelmien kanssa.

Elvytysrahastossa on kyse huijauksesta

Koko EU:n ja erityisesti yhteisvaluutta euron tulevaisuus on ollut jo pitkään vaakalaudalla. Euroeliitin uhkana on ollut Italian lähteminen eurosta ja mahdollisesti koko unionista. Kriittisesti Euroopan unioniin suhtautuvien näkökulmasta Italian lähteminen saattaisi alkuun eräänlaisen hyvän kierteen, joka puolestaan johtaisi ennen pitkää jopa koko EU:n hajoamiseen. Vähintäänkin

se johtaisi euron kaatumiseen ja nykyisen liittovaltioprosessin pysähtymiseen. Valtamedian vaikenema totuus elvytysrahastosta onkin se, että sillä ostettiin hiljaiseksi EU:n eteläiset jäsenmaat, erityisesti Italia. Marinin hallituksen hyväksymän ratkaisun todellisia hyötyjä ovat ensisijaisesti ranskalaiset pankit ja saksalainen suurteollisuus.

Yhteisvastuun lisääminen on ainoa mahdollisuus valuuttaliiton koossa pitämiseksi. Ei ole ensimmäinen kerta, kun roomalaiselle jesuiittamoraalille perustuva EU rikkoo omia pyhiksi uskottuja sääntöjä. EU:n perussopimus kieltää unionia ottamasta lainaa omiin kuluihinsa, rahoittamasta suoraan jäsenvaltioita EKP:n kautta, sekä yhteisvastuullisen velanoton. Näitä kaikkia oman perussopimuksensa artikloja vastaan EU kuitenkin nyt toimii. Suomessa on 25 vuotta uskoteltu kansalle, että meille on hyväksi, kun toimimme EU:n sääntöjen mukaan kaikessa yhteiskunnallisessa päätöksenteossa. EU:n kilpailudirektiivit ovat olleet pyhiä, samoin kasvu – ja vakaussopimus, vaikka siinä sivussa koko vanha hyvinvointivaltio tuhoutui.

Korruptio ja väärinkäytökset EU:ssa arkipäivää

Saksalaisen Freiburgin yliopiston professori Klaus Tiedmann arvioi jo kolmisenkymmentä vuotta sitten, että noin 10 % EU:n budjetista valuu väärin käsiin. Korruptio ja väärinkäytökset eivät EU:n laajenemisen ja budjetin paisumisen myötä ole ainakaan vähentyneet. Suuryritys- ja finanssimaailman organisoinnissa massiivinen korruptio kukoistaa avoimesti Brysselissä ja nykyään sitä pidetään jopa hyväksyttävänä, kunhan siitä käytetään nimitystä lobbaus. Suomen hallitus on osaltaan ohjaamassa EU:n elvytysrahaston

kautta merkittävää rahoitusta Italiaan, jonka kohdealueesta ja hankkeesta riippuen voidaan uskoa merkittävän osan valuvan rikollisten käsiin. Italian hallitus- ja oppositiopuolueiden byrokraattien, yritysten, mafian, vapaamuurareiden ja katolisen kirkon muodostamien hyväveli-verkostojen kautta kanavoidaan siis jatkossa yhä enemmän suomalaistenkin verorahoja. Tätä yritetään peitellä puhumalla kauniisti eurooppalaisesta solidaarisuudesta. Pääministeri Marin väittää sen hyödyttävän Suomea.

Marinin hallitus valheiden varassa

Suomen hallitus on toiminut EU:n elvytysrahaston hyväksyessään ensisijaisesti Brysselin etujen mukaisesti. Samoin kun nykyisen EU:n oloissa Suomen pankki toimii EKP:n etujen mukaisesti. Pääministeri ja SDP:n puheenjohtaja Sanna Marin on ansiokkaasti seurannut edeltäjänsä, sosiaalidemokraattisten eurofederalistien tietä sekä käytännössä että retorikassaan. Valtamedia on kuitenkin jostain syystä hehkuttanut pääministeriä pitkin kesää. Hänestä on Brysselin edesottamustensa perusteella tehty suuri ja pätevä neuvottelija. EU:sta käytävä keskustelu on valtamediassa pyritty jopa henkilöimään Sanna Marinin persoonaan. Tavoitteena on ilmiselvästi ollut luoda pääministerille sädekehä, jota vasten kaikki asiallinen eurokritiikki näyttäisi ikävältä ja loukkaavalta hyökkäykseltä nuoren ja fiksun naispääministerin persoonaan kohtaan. On syytä katsoa tarkemmin, miten pääministeri on perustellut EU-politiikkaansa.

Kuka vei voiton Brysselin neuvotteluissa?

Pääministeri Marin esitteli julkisudessa EU:n neuvoston kokouksen lopputulosta Suomen voitoksi ja väitti onnistuneensa Suomen neuvottelutavoitteiden toteuttamisessa. Kiistatta voidaan kuitenkin sanoa, että Liittovaltiota ajavan euroeliitin vaatimukset menivät lähes sellaisenaan läpi. Suomen EU-jäsenmaksut kasvavat. Lisäksi Suomelle seuraa mittavia takausvastuita ja mahdollisesti vuosikymmenien velkavankuus. Suomen neuvotteluissa saama ”voitto” asettuu vielä oudompaan valoon, sillä lopputulosta voidaan pitää merkittävänä askeleena kohti liittovaltiota ja jo ennestäänkin suuresti kaventuneen Suomen valtiollisen suverenisuuden lopun alkuna. Myös kansainvälisen Bilderberg-ryhmän ja eurooppalaisten suurteollisuuden harjoittajien (European Round Table of Industrialists) Suomen presidentiksi aikoinaan valitsema Sanna Marinin puoluetoveri Martti Ahtisaari käytti samaa retoriikkaa pitäen Suomen (silloin vielä tulevaa) EU-jäsenyyttä voittona. Vielä epäuskottavampi peruste elvytysrahastoon mukaan menemiselle on hallituksen väite, että Suomen vienti hyötyy korona-elvytyspaketista. Millä logiikalla ja mitä talousteorettisia malleja käyttäen voidaan päätyä siihen, että jakamalla vastikkeetonta rahaa eteläiseen Eurooppaan Suomen vienti hyötyy?

Kertaluonteisesti ilmasto-toimiin

YLE:n A-studiossa pääministeri Marin perusteli EU:n elvytysrahastoa mm. väittämällä, että kyse on ker-

taluuenteisesta päätöksestä ja vieläpä osa rahoituksesta käytetään ilmastotoimiin. Päätöksen kertaluonteisuus voidaan ymmärtää retorisenä keinona väittämällä, että ”vain tämän kerran kun on pakko, mutta sitten ei enää koskaan”. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa, sillä nyt tehdyn päätöksen ”kertaluonteisuus” asettuu outoon valoon jo senkin takia, että päätöksestä seuraa Suomelle useiden hallituskausien, kenties vuosikymmenten lisävelkavankuus. On lähestulkoon varmaa, että tämän kertainen koronakriisin varjolla läpiviety elvytyspaketti olikin tarkoitettu vain pään avaamiseksi yhä uusille tukipaketeille. Tällä on katkerat seuraukset pitkälle tulevaisuuteen Suomen oman eduskunnan budjettivallan näkökulmasta.

Toisaalta Marinin väitteen taakse voi kätkeytyä lipposlainen totuus siitä, että kohti lopullista päämäärää kaikki välietapit ovat vain kertaluonteisia tapahtumia. SDP:n puheenjohtajana eurofederalisti Paavo Lipponen liputti jo ennen Suomen EU-jäsenyyden alkua EU:n ”jatkuvan syventämisen” puolesta ja vaati Suomen viemistä ”EU:n kaikkiin ytimiin” hinnalla millä hyvänsä. Euroeliittiin kuuluvien ja sinne pyrkivien demareiden retorisena keinona on jo aikojen alusta asti ollut valheenomainen pyrkimys nostaa EU:n yhteydessä esiin jotain yleisesti hyvänä pidettävää ja tavoiteltavaa peittäen samalla kovat realiteetit ja EU:n huonot puolet. Marin haluaa liittää Suomelle erittäin vahingolliset EU:n neuvoston päätökset yleisesti sinänsä myönteisinä koetuihin ilmastotoimiin. Toukokuussa 1994 ennen SAK:n Kiljavalla ottamaa myönteistä kantaa Suomen EU-jäsenyyteen silloinen SAK:n puheenjohtaja Lauri Ihalainen perusteli myönteistä EU-kantaansa sillä, että se toisi mahdollisuuden vaikuttaa solidaarisemman talous- ja sosiaalipolitiikan puolesta Euroopan tasolla ja ”tiedossa olisi paljon osallistumista ja vaikuttamispaikkoja EU-elimissä”. Vuonna 2014 nuori tamperelainen kaupunginvaltuutettu Sanna Marin esitti Lauri Ihalasta SDP:n puheenjohtajaksi.

EU:n tuleva verotusoikeus tuhoisa hyvinvointivaltion kannalta

Euroopan unionin komissio on jo pitkään tavoitellut verotusoikeutta itselleen. Näin komissio täysin epädemokraattisena valtaeliitin rakenteena pääsisi vapaasti käyttämään eurooppalaisilta veronmaksajilta kerättyä rahaa. Nyt näyttää, että EU on todellakin saamassa verotusoikeuden. Taustalla on se useimpien taloustieteilijöidenkin toteama tosiasia, että nyt päätetty elvytysrahasto on kooltaan täysin riittämätön EU:n ongelmamaiden auttamiseksi ja lisäksi nykyinen EU:n budjetti on niin ikään riittämätön tulevan Liittovaltion kulujen kattamiseksi.

EU:n verotusoikeus johtaa välttämättömään pakkoon keventää edelleen kansallista verotusta, josta puolestaan seuraa mitatavat hyvinvointivaltion leikkaukset. Kun jatkossa EU:lle maksettavat verot ovat pois suomalaisesta kunnallis- ja valtionverotuksesta, jää jäljelle vain se vaihtoehto, että kotimaiseen sosiaali- ja terveydenhuoltoon sekä koulutukseen käytettäviä me-

Jatkuu sivulla 11

Suomi on jälleen nettosaaja

Suomi liittyi täysin demokraattisesti neuvoa antavan kansanäänestyksen jälkeen Euroopan Unioniin. Kaikki liittymistä halunneet tiedotusvälineet kertovat meille, että Suomesta tulee nettosaaja eli, että toiset EU:n jäsenvaltiot tulevat elättämään meitä. Pakkohan siihen oli uskoa, kun Iltasanomatkin niin kirjoitti.

Pääministeri Sanna Marin neuvotteli menneellä viikolla jaossa olevasta useiden miljardien kassasta Suomelle erittäin edullisen ratkaisun. Rahaa ei jaeta jäsenmaille vastikkeettomasti vaan lainana, josta on maksettava korkoa ja koko lainakin on maksettava takaisin uudella lainalla. Kokoomuksen köyhälistöversio, Perussuomalaiset, vaatii hallitusta raastupaen perustuslain rikkomisesta lainaneuvotteluissa. Kokoomus ja muut oikeistopuolueet kärsivät näivetyksistä, kun Suomessa ei ole niille kunnol-

lista vastavoimaa.

Kommunistit ovat onnistuneet kehittämään niin kansanvaltaisiksi, että heitä ei edes syytetä perussuomalaisten Pekka Katajan mukiloinnista, vaan syylliseksi väitetään äärioikeistolaisia. **Halla-ahon** puolue on näiden terveiden voimien käsityksen mukaan liian vasemmistolainen. Onhan se epäilyttävää, kun Jussi Halla-aho ei ole kutsuttu Donaldin rukousaamiaiselle kuten Timo Soinia.

Suomi on kuitenkin nettosaaja EU:ssa. Saamme sieltä laskuja. Se on hyvä. Sanna Marinia ei teloiteta kuten Nicolae Ceausescu, joka maksoi Romanian valtionvelan pois. Demokraattisella maalla pitää olla velkaa, jota maksetaan isäntämaalle.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 27.7.2020

Sanna Marinin hallituksen suunta taitaa olla Euroopan Liittovaltio ...

Jatkoa sivulta 10

noja on vastaavasti pienennettävä. Tätä tarkoittaa käytännössä lipposlainen oppi kaikkiin ytimiin menemisestä, jota Sanna Marinin hallitus nytkin toteuttaa. Menköön hyvinvointivaltio lopullisesti, kunhan tarjolla on paljon osallistumis- ja vaikuttamispaikkoja.

Suomen porvari ”oppositio” yrittää istua kahdella jakkaralla

Euroopan unionin neuvoston heinäkuiset päätökset elvytysrahastosta ja eurobudjetista ovat olleet vaikea pala oikeistolle. Kokoomus tunnetaan eurofederalisti puolueena on ollut jokseenkin hiljaa. Kokoomuslaiset näet rakastavat Euroopan unionia melkein yhtä paljon kuin Yhdysvaltoja. Perussuomalaiset ja jotkin liberaalilinjain taloustieteilijät ovat esittäneet sen sijaan ajoittain jopa varsin osuvaakin kritiikkiä. Voidaan olla varmoja, että eduskuntakäsittelyssä oikeiston kannat tulevat hajaantumaa, sillä niin vaikeaa minkäänlainen EU:ta kohtaan suunnattu kritiikki tuntuu suurelle osalle kokoomuslaisista olevan.

Perussuomalaisen kritiikissä on kiinnitetty huomiota siihen, että pääministeri Sanna Marin käveli Brysselissä perustuslakivaliokunnan linjauksen yli tukemalla EU:n tasolla otettavaa velkaa ja erityisesti tukemalla elvytysrahastoon sisältyvää lahjarahaa EU:n eteläisille jäsenmaille. Perussuomalaiset edellyttäsivät perustuslakivaliokunnan tavoin EU:n uudesta suunnasta käytävää laajaa kansalaiskeskustelua. Mediapoolin hallitsemassa totalitaarisessa ilmapiiressä toivottu kansalaiskeskustelu ei tule onnistumaan. Rikkoiko pääministeri Marin ja hallitus perustuslakia selvinnee tulevan syksyn ja talven aikana. Toivottavasti jo lähitulevaisuudessa tapahtuva euron hajoaminen ja sen myötä alka-va koko EU:n rapautuminen muuttaisi keskusteluilmapiiirin täysin toiseksi myös Suomessa.

Oikeiston eurokritiikki vaikennee historiasta

Oikeistolaisessa eurokritiikissä tu-

Kuva: Heikki Mannikko

Suomen pankin luona ”euronistit” yöllä 1.1.2002 jonottivat päästäkseen ihailemaan euroja. Myös Suomen käteisrahan osalta siirryttiin euroaikaan. Me olimme paikalla ja varoitimme EMU:n vaaroista.

lee se sitten perussuomalaisten tai talousliberaalien taholta, hiertää eniten se, että he järjestään väittävät EU:n luonteen muuttuneen vasta nyt sen kaltaiseksi, jota ei voida hyväksyä. Ikään kuin me olisimme 25 vuotta olleet ”hyvässä unionissa” ja vasta nykyhallituksen sitoutuminen yhteisvastuuseen ja sen myötä ideologisesti arveluttavaan ”sosialismiin” olisi huono asia, kuten liberaalikirittikki haluaa osoittaa.

Koko EU:n rakentumisprosessi ja nykytila on usein ymmärretty tai halutaan ymmärtää täysin virheellisesti vain taloudeksi, vaikka historiallisesti Euroopan unioni on Yhdysvaltain miehityshallinnon alulle panema globaalin kapitalismin järjestys, jolla on taloudellisia, geopolittisia ja ideologis-hegemonisia ulottuvuuksia. Suomessa vallitseva propagandistinen eurohegemonia on vuosien saatossa onnistunut vaimentamaan Euroopan unionista käytävän kriittisen keskustelun niin täydellisesti, että EU-Suomessa aikuistuneille sukupolville EU-vastaisen ajattelun sisällöt ja sitä käsittelevä kirjallisuus on valitettavasti pääosin tuntematonta.

Liberaalikirittikkiin verrattuna myönteisenä poikkeuksena on kansanedustaja Riikka Purra (ps) analyttinen kirjoitus niistä vaikeuksista, joihin EU-kriittinen ajattelu Suomessa jatkuvasti törmää. Purra on kolumnissaan ”Maksa, älä ky-

sele – EU-politiikan epädemokraattisuudesta” tavoittanut jotain olennaista vallitsevasta ilmapiiiristä todettaen, että ”Suomalaisen EU-kriittisen puolueen se (eu-kriitikoiden leimaaminen populistiksi) asettaa vaikeaan asemaan. Yhdelläkään puolueella ei ole resursseja ja mahdollisuuksia itse yksin muuttaa asetelmaa (valtamedian eu-myönteistä hypetystä). Tilanne, jossa se (eu-kriittinen puolue) joutuu rakentavasti sekä kyseenalaistamaan konsensusajattelun, tuottamaan ja analysoimaan kyseenalaistamista tukevan datan, että levittämään sitä, on hyvin haasteellinen. Ei ole mikään yllätys, että voitolla on hyvin lempeä EU-näkemykset, lähinnä retorinen – jotain sellaista, jota vastassa ovat vain Venäjä ja Putin, pitkät passijot ja perussuomalaisten tyyneä impivaaralaisuus”.

Meillä ei taida olla sama suunta

Euroopan unionin historiassa on taloudellisiin kriiseihin pyritty vastaamaan aina unionin syventämisellä. Tämä tarkoittaa unionin piirissä sen kaltaisen kehityksen vauhdittamista, joka palvelee lopullisen tavoitteen Euroopan Yhdysvaltojen saavuttamista. Rooman sopimuksessa 1957 Euroopan tavoitteeksi asetettiin koko Euroopan kattava Liittovaltio. Toisen maailmansodan jälkeisen nousukauden päätyttyä ja öljykriisin

jälkeisissä tunnelmissa vuonna 1979 Ranskan liberaalioikeistoa edustanut presidentti Valéry Giscard d’Estaing ja pääministeri, maailmanlaajuisen vapaakaupan puolestapuhuja ja tunnettu bilderbergiläinen Raymond Barre ajoivat läpi Euroopan valuuttajärjestelmän, joka avaisi tien yhteisen talous- ja rahoituksen syntymiselle Eurooppaan. Tavoitteena heillä oli tuolloin vauhdittaa liittovaltioprojektia, joka oli anti-globalistisen presidentti de Gaullen kaudella ollut vaikeuksissa. Jossain määrin samalla tavalla voidaan nyt tulkita liittokansleri Merkelin ja presidentti Macronin roolia EU:n nykytilanteessa.

Globalia finanssikriisiä on kyetty lykkäämään sillä, että keskuspankit ovat luoneet tähtiteellisiä summia rahaa tyhjistä. Eurooppalaiset valtiot ja yritykset ovat kroonisesti velkaantuneita ja reaali-talouden ongelmat ovat suuria. Viime kädessä niin EKP:n viime vuo-

sien hillittömässä rahanluonnissa, kuin nykyisessä EU:n elvytyspaketissa ja EU:n valtioiden välisessä ”yhteisvastuussa”, on kyse kapitalismin ominaisten antagonismien lieventämisyrityksestä. Täysin velkavetoista kapitalistista rahatalousjärjestelmää yritetään sekä EU:n, että kansallisten velkapakettien avulla pitää väkisin pystyssä.

On täysin mahdollista, että nyt käytössä olevat erilaiset elvyttävät toimet eivät lopulta onnistu sitomaan kapitalististen markkinoiden tuhoavia voimia, vaan suuret mittasuhteet saava taloudellis-yhteiskunnallinen kriisi on edessä. On aivan varmaa, että euroeliitin näkökantoja myötäilevä propaganda tulee edelleen kiihtymään, kun kriisin ainekset alkavat olla kasassa. Sanna Marinin hallituksen suuntana on Euroopan Liittovaltio. Meillä ei taida olla sama suunta.

Kalevi Hämäläinen
Hämeenlinna

Puolueettomuus - Onko sitä? Voiko sitä edes olla?

Kansanmies on liikuttavan varma siitä, että hän arvioi asioita avoimin mielin ja itsenäisesti. Kun kuuntelen häntä kertoo hän kuitenkin tutut vahvasti värityneet käsitykset. Akateemisesti koulutettu henkilö osaa verhoilla asenteensa paremmin, mutta sama logiikka pätee myös hänen tapauksessaan. Kummassakin ryhmässä on pääasiassa viisaita ja kokeneita tyyppejä, jotka kuitenkin ovat usein sokeita suhteessa omaksumiinsa käsityksiin.

Värityneet käsitykset omaksumaan vähän kerrallaan. Ovatko käsitykset oikeita vai vääriä, siitä ei tässä ole kysymys, vaan siitä kuinka ihmiset kuvittelevat olevansa vapaampia kuin todellisuudessa ovat. Yhteisöt ovat suuria virtoja. Yksilön oppimat asiat ovat nekin mittavia virtoja. Käsitykset syntyvät vähän kerrallaan ja ne muodostuvat aina suhteessa ympäröivään yhteisöön. Puolueettomuus on täysin näennäistä.

Asetelman tekee monimutkaisemmaksi kahden tai useamman perinteen erilaiset tarkoitukset. Oikeisto ja vasemmisto jakavat yhteisen historian, jonka juuret ovat valistuksen ajassa ja Ranskan vallankumouksessa. Oikeisto kuitenkin haluaa järjestelmällisesti piilottaa todelliset valtarakenteet. Miksi muka? Säilyttääkseen vallitsevan aselman. Erityisesti vaikutusvaltaiset henkilöt haluavat säilyttää oman hallitsevan asemansa.

Radikaali vasemmisto sen sijaan haluaa rakentaa uuden järjestelmän ja saavuttaa alkuperäiset vallankumoukselliset tavoitteet. Oikeistolaiset ovat monestakin syystä tyytyväisiä vähempäänkin. Vasemmisto haluaa paljastaa vallitsevan tilanteen todellisen luonteen ja sen, kuinka se perustuu hyökkäyssotiin ja rakenteelliseen väkivaltaan, eikä pohjimmitaan ole väestön enemmistön todellisten etujen mukaista.

Tämä ero takaa sen, että oikeisto joutuu vetoamaan asioihin, jotka siirtävät suuren yleisön huomion muihin asioihin: viihde, uskonto jne. Silloin kun oikeisto ei tässä tiedonohjauksessa onnistu joutuu se manipuloidaan tiedonvälitystä. Oma taloudellinen etu takaa sen, että he vilpittömästi uskovat olevansa rehellisiä ja oikealla asialla. Suppeasta näkökulmasta katsottuna he ovat usein oikeassa.

Kun tämä kisa jatkuu aikansa ja vallankumouksellinen uhka ei ota väistyäkseen, syntyy kertomus, jossa ei ole tilaa vieraille näkemyksille. Rakenteellisen väkivallan uh-

ka takaa sen, että väestö mukautuu vähemmistön tahtoon. Jos ei suostu elämään maan lakien mukaisesti, elämä muuttuu mahdottomaksi. ”Laki on kaikille sama, vain omaisuudet vaihtelevat” - kaikki on näennäisesti reilua, mutta käytännössä väestön enemmistö joutuu alistumaan vähemmistön tahtoon, jota aiemmin oikeutettiin uskonnollisilla perusteilla ja nykyään isänmaan edulla.

Oikeiston mediahegemonia johtaa ajan kuluessa siihen, että vasemmistolainen väki näkee maailman oikeiston värittämien kuvien kautta. Ole siinä sitten puolueeton! Tietenkään joukkotiedotusvälineet eivät julista olevansa luokkasodan osapuolia. Oikeiston nimenomainen tarkoitus on välttää luokkaristiriitojen kärjistymisen. Monet työläiset ovat itse ryhtyneet oikeistolaisiksi. Suuri yleisö ei miellä olevansa oikeiston mediapommituksen kohteena. Heille kerrotaan yhä uudestaan että Suomessa on maailman vapain lehdistö. He ovat ylpeitä siitä! Suomessa myös vasemmiston lehdistö ajaa oikeiston asiaa, SDP vaihtoi suuntaa jo 1930-luvulla, SKDL 1970-luvulla.

Oikeiston rakentamaa kuvaa maailman vapaimmasta lehdistöstä on vaikea haastaa. Ei kukaan halua kuulla olevansa suuressa viisaudessaan itse asiassa jättimäisen huijauksen uhri. Maailman kehittyneimmän maan väki ei osaisi olla nauramatta, jos heille kerrottaisiin että ainoa todellinen ero Suomen ja Pohjois-Korean lehdistön välillä on se, että Pohjois-Koreassa kerrotaan maailman tapahtumista rehellisemmin.

Ihmisten mielet ovat vähitellen sulkeutuneet samalla kun he kuvittelevat olevansa erityisen avoimia. Tämä on suunnitelmallisen mediastrategian riemuvoitto ja demokratian kuolema.

Tauno Auer
27.7.2020

Korona-ajan kummasteluja

Vanhusten tehostetun hoivan henkilöstömitoitus kirjataan lakiin. Pääministeri Sanna Marin vahvisti 5. helmikuuta hallituksen päässeen sopuun vanhuspalveluiden hoitajamitoituksen yksityiskohdista ja rahoituksesta. Mitoitustoteutuu aiotussa laajuudessaan eli sitovaksi hoitajamitoitukseksi on tulossa 0,7. Siirtymäajan jälkeen mitoituksen pitäisi olla 7 hoitajaa 10 asiakasta kohden. Aiemmin hallitus nosti ministerien avustajamitoitusta: 19 ministerillä on yhteensä 69 erityisavustajaa ja 15 poliittista valtiosihteeriä. Ministereiden avustajamitoitus on siis (69 + 15)/19 eli 4,421052631578947.

Urheilutapahtumat ja TV:n urheiluojelmat loppuivat rajoitusten tultua voimaan. Eräs innokas penkkiurheilija kertoi kaverilleen: ”Istuin sohvalle TV:n ääressä, mutta urheiluruutua ei tullut uutisten jälkeen. Vieressäni istui joku nais-

henkilö, joka onkin vaimoni. Hän on oikein mukava ihminen.”

Korona-aikana kummastutti kaupallisten TV-kanavien ohjelmatarjontaa. Esimerkiksi 24.4. klo 7.30 - 22.00 eräältä kanavalta tuli 27 jaksoa ohjelmasta ”Tahdon morsiuspuvun”. Kukahan jaksaa katsoa sarjaa 14 h 30 min yhteen putkeen? Ihmettelen, miksi joku haluaisi kerätä morsiuspukuja. Itse en halua kenenkään morsiuspukua - olisi se miten kaunis tahansa!

Koronaepidemian aikana hamstrattiin mm. WC-paperia. Hongkongissa WC-paperikuljetus ryöstettiin aseella uhaten, kun huhut paperin loppumisesta velloivat kiivaina.

Kansalaisten äänestämistä vuoden 2015 eduskuntavaaleissa on tutkitu. Vangeista 36 % ja poliiseista 24,4 % äänesti perussuomalasia ehdokkaita. Suomi lienee tosi harmoninen yhteiskunta, kun rosvoilla ja

poliiseilla on yhteinen suosikkipuolue. Mikä heitä yhdistää? Maskuliinisuus ja rasismi? Samanlaisen kirjallisuuden harrastus – esimerkiksi Suomen persujen huussin alustan julkaisun ”Valhe kiihottaa” lukeminen?

Ydinvoimateollisuudessa arvioidaan, että projektin toteutunut kustannus on Pii (3,14) * budjetti vai G (9,81) * budjetti. Olkiluoto 3 ydinvoimalan rakennusprojekti alkoi elokuussa 2005 ja voimalan piti olla valmis kesäkuussa 2009. Arevan arvaus tuotannon aloittamisajasta on 2021. Nyt tiedetään, että sekään ei toteudu, koska voimalassa on havaittu vakavia murtoja, joiden syytä Ranskassa tutkitaan. Rakentaminen on jo nyt kestänyt neljä kertaa sovittu ajan.

Johannes Touhula
Sisäpoliittisen instituutin ohjelmajohtaja, kaikkien alojen johtava erikoisasiantuntija

Viron työväenluokan historiaa, kansalaissota osa 2

Porvarillinen historiankirjotus väittää, että Viron kansalaissodassa Viron porvaristo taisteli venäläisiä bolshevikkeja vastaan. Todellisuudessa venäläiset olivat poistuneet maasta jo Saksan miehityksen alettua. Myös iso osa työväenluokan aktivisteista oli paennut sotatoimia Venäjälle. Puna-armeijassa taistelleet Viron työläiset luonnollisesti edustivat Viron kansaa ja puolustivat neuvostovaltaa. Ulkomaisten porvarien avustuksella Viron porvaristo onnistui lyömään Viron työväenluokan ja Viroon pystytettiin porvarillinen hallinto, joka muuttui pian fasistiseksi diktatuuriksi. (Ensimmäinen osa Viron kansalaissodasta on julkaistu KÄ:n numerossa 3/2020)

Taistelu Etelä-Virosta

Saksalaiset lähtivät Pihkovasta 25.11.1918 ja jättivät sen valkoisten joukkojen haltuun. Valkoiset luopuivat Pihkovasta seuraavana päivänä välttääkseen taistelun punaisten kanssa. Pihkovasta tulleet punaiset (1500 miestä ja 4 tykkiä) miehittivät Irboskan 28.11. ja 2.12. Petserin. Punaisten sopivat saksalaisten kanssa Võrun luovuttamisesta punaisten haltuun.

Latvialaiset punaiset etenivät 15.12. Antsilaan, jossa saksalaiset myivät heille panssarijunan. Tarton taistelua varten valkoiset olivat koonneet 1600 miestä ja viisi tykkiä. Mukaan oli liittynyt noin 1000 valkoista venäläistä. Vastassa oli 1500 punaista ja kolme tykkiä. Valkoiset virolaiset riitautuivat valkoisten venäläisten kanssa, jotka häipyivät ja ryöstelivät mennessään paikallisia talonpoikia.

Suomalaiset punaiset hyökkäsivät 300 miehen joukolla Torman suunnasta 18.12.1918 ja valkoiset joukot hajaantuivat. Valkoiset keräsivät aseensa junaan ja kun paikalliset asukkaat tulivat vaatimaan aseita valkoiset avasivat tulen väkijoukkoon. Tämän seurauksena valkoisten joukoissa nousi kapina ja joukot hajaantuivat. Punaisten saapuivat Tartoon 22.12.1918. Valkoisten päälliköt laativat vetäytymissuunnitelman, mutta valkoiset joukot eivät näitä suunnitelmia noudattaneet.

Tässä vaiheessa punaisten sodanjohto piti Viron tapausta selvänä ja katseet kohdistuivat Riikan vapauttamiseen. Tämä johtui osaltaan siitä, että punaisten joukoissa oli paljon latvialaisia. Punaisten joukkojen vähäisyyden vuoksi punaiset joukot eivät voineet edetä vapauttamaan koko Viroa ja valkoiset saivat hengähdysaikaa.

Armeijat järjestäytyvät

Viron valkoinen armeija alkoi järjestäytyä marraskuun lopulla 1918, jolloin perustettiin pääesikunta ja 23.12. armeijan ylipäälliköksi nimettiin eversti Johan Laidoner. Laidoner

antoi asetuksen suojelupataljoonien perustamisesta kaikkiin maakuntiin 28.12.1918. Porvarilliset voimat pystyivät mobilisoimaan joukkoja talonpoikain ja kartanoherrain joukoista. Miehiä saatiin kasattua kolmen tuhatta ja lisäksi saatiin perustettua laivasto saksalaisten jättämistä parista laivasta.

Myös punaiset yrittivät vahvistaa asemiaan. Työväenkommuunin neuvosto päätti 18.12. 1918 mobilisoida kaikki työttömät, mutta yritys meni pieleen. Sadan hengen tarkka-ampujarykmentti saatiin kuitenkin perustettua. Vasta puolet maasta oli tässä vaiheessa vapautettu. Viron porvarillisen väliaikaishallituksen tilanne oli huono joulukuussa 1918. Britit vastasivat virolaisten avunpyyntöön ja päättivät lähettää alueelle laivastonsa, mutta ei maa-joukkoja. Britannia ei uskaltanut lähettää alueelle maajoukkojaan peläten niiden bolshevisoitumista.

Brittiläisten oli helppo suostua, sillä he halusivat valvoa saksalaisten toimintaa Baltiassa, vaikka sota olikin jo päättynyt. Lisäksi länsimaat olivat käytännössä sodassa Neuvosto-Venäjää vastaan, koska se oli mitätöinyt Venäjän valtionvelan ja kansallistanut paljon länsimaiden pääomaa. Ympärysvallat olivat sopineet jo joulukuussa 1917 tukevana kaikkia bolshevikkeja vastustavia voimia ja jakaneet Venäjän vastuualueisiin, joista Baltia kuului Iso-Britannialle.

Brittiläiset saapuivat Tallinaan 12.12.1918 mukanaan 5000 kivääriä, 148 konekivääriä, 7 milj. patruunaa ja 2 tykkiä. Uutena vuotena tuli vielä 1500 kivääriä, 59 konekivääriä, 1,5 milj. patruunaa ja 930 tykin ammusta. Apuun jäi kaksi risteilijää ja hävittäjiä, jotka 13.-14.12 tekivät hyökkäyksen punaisten vapauttamaan Narva-Joensuuhun. Saksalaiset häipyivät 23.12 mennessä. Heistä ei ollut loppuvaiheessa enää apua valkoiselle armeijalle kuten ei myöskään valkoisista venäläisistä.

Sen sijaan suomalaiset fasistit olivat kiinnostuneet taistelusta työväestöä vastaan myös Viron maaperällä. Marraskuun 29. päivänä

saapui Viroon ensimmäinen aselasti. Viro sai Suomesta myös 21,5 miljoonan markan lainan. Suomalaiset alkoivat myös värvätä miehiä taisteluun. Tammikuun alussa Virossa oli jo 600 suomalaista aseissa. Samoihin aikoihin maapäivät pyysyi Iso-Britanniaa miehittämään Viron, jotta Viron vapauttaminen estettäisiin. Pääministeri Konstantin Päts taas ehdotti Viron liittämistä Suomeen.

Joulukuun 13. päivänä Tallinnan kommunistit ryhtyivät vastustamaan Britannian interventiota. Viron tykkiveneen miehistö nousi kapinaan. Syntyi mielenosoituksia, jotka viro valkoiset lopettivat ampumalla väkijoukkoon. Kommunisteja alettiin pidättämään. Tallinnassa kommunistit menestyivät huonommin kuin muualla, koska sieltä oli lähtenyt paljon työläisiä Venäjälle. Kumpikaan osapuoli ei onnistunut mobilisoimaan kovin hyvin joukkoja armeijoihin. Viron valkoisilla oli kuitenkin se etu puolellaan, että suomalaiset fasistit odottivat malttamattomina päästä jatkamaan siitä, mihin Suomen luokkasodassa jäätin. Lisäksi punainen laivasto oli jäiden saartamana Pietarin edustajalla.

Vapautus pysähtyy

Punaisten jatkoivat vielä etenemistä joulukuun lopulla 1918 kohti Tallinnaa vapauttaen mm. Tapan. Jägal joella oli vastassa 4800 valkoista, 21 tykkiä ja neljä panssarijunaa. Punaisilla oli 6500 miestä ja 34 tykkiä. Panssarijunaa ei saatu paikalle, koska Narva joen silta ei ollut käytössä. Panssarijunien avulla valkoiset pääsivät punaisten selustaan ja punaiset joukot alkoivat hajota. Vapautus hytyi 30 km päähän Tallinnasta. Vapautus eteni vielä Paiden alueella tammikuun alkupäiviin saakka, mutta sitten valkoiset onnistuivat lyömään punaiset joukot hajalle sielläkin.

Etelä-Virossa punaiset joukot vielä etenivät tavoitteena valata Pärnu, mutta sinne asti ei päästy. Valkoiset onnistuivat rakentamaan panssarijunan, joka edisti siläläkin rintamalla valkoisten voimaa. Brittiläinen laivasto esti punaisten laivojen hyödyntämisen Tallinnan vapauttamisessa ja lopulta brittien haltuun joutui kaksi hävittäjälusta (Spartak ja Avtroil) ja Britit lahjoittivat ne virolaisille.

Valkoisten hyökkäys

Valkoiset aloittivat vastahyökkäyksen tammikuun alussa. Panssarijunien ja ylivoiman vuoksi valkoiset etenivät kohdaten vain vähän vastarintaa. Punaisten laivasto oli jäissä Suomenlahden perukassa eivätkä voineet auttaa punaisia. Suomalaiset joukot ja Viron maahanlaskupataljoona laski maihin 8.1. Loksassa. Tammikuun puoliväliin mennessä valkoiset olivat miehittäneet Tapan, Järva-Jaanan, Peetrin ja Rakken. Tapassa valkoisten vangiksi jäi 80 punaista.

Pakenevien punaisten selusta ei ollut turvassa siksi, että punaisten laivasto ei päässyt paikalle ja Britit hallitsivat Suomenlahtea. Virolaiset pystyivät pommittamaan rannikkoa mereltä. Punaiset katkaisivat rautatiesillat Tapan ja Rakveren välillä ja valkoisten panssarijuna määrättiin siirtymään etelän rintamalle. Junat saapuivat 19.1 Jögevaan. Junat jatkoivat Tartoa kohden ja samaan aikaan paikalle saapui Tallinnan suo-

Kuva: Heikki Männikko

Elokuun lopulla 1919 järjestettiin Tallinnassa ammattiliittojen 1. edustajakokous, joka vaati Neuvosto-Venäjän vastaisen sodan lopettamista ja rauhansopimusta Venäjän kanssa. Kokouksen 417 edustajasta 379 edusti työläis-kommunisteja tai heidän läheisiä liittolaisiaan. Aseistetut poliisit hajottivat kokouksen ja vangitsivat 74 kokousedustajaa sekä 28 aktiiviyöläistä Tallinnasta. Joukko kuljetettiin rintamalinjalle lähelle Pihkovaa ja karkotettiin Venäjälle. Ennen karkotusta joukosta erotettiin 26 edustajaa, jotka teloitettiin rintamalinjan läheisyydessä suolla. Joukossa oli mm. ammattiliittojen keskusneuvoston puheenjohtaja A. Hannus. Kuvassa Tallinnaan kokouksen muistoksi pystytetty muistomerkki.

jelupataljoona ja saksalainen kouulaisten komppania. Punainen johto lähetti aluetta puolustamaan 6. latvialaisyrykmentin, mutta se ei ehtinyt hätiin. Valkoiset valtasivat Tarton.

Lounais-Virossa valkoiset olivat aloittaneet hyökkäyksen Novgorodin rykmenttiä vastaan. Tammikuun 9. päivänä valkoiset saavuttivat Latvian Rujienan. Viljandin suunnassa valkoiset hyökkäsivät myös ja punaiset pysäyttivät hyökkäyksen Törvassa. Punaistille tärkeä Valgan rautatiesolmu oli uhattuna (Pihkova-Riika rautatie) ja he panostivat sen turvaamiseen.

Narvan valtaus

Pohjos-Viron rintamalla valkoisten eteneminen oli nopeaa. Punaisten asettuivat Jöviin, jossa he tekivät vastarintaa. Tammikuun 17. päivänä 600 suomalaista ja 400 virolaista valkoista nousi maihin Narvan lähellä Merekulassa ja Utriassa. Valkoiset valtasivat Narva-Joensuun 18.1. 2019 huolimatta siitä, että punaisten avuksi saapui **Uuno Malmbergin** johtama 350 miestä käsittävä punapataljoona Pietarista. Vaivarassa valkoisten vangiksi jäi 31 komentajaa ja 630 miestä. Narva vallattiin 19.1. ja sielläkin jäi vangiksi 300 miestä ja 6. divisioonan esikunta.

Etelärintaman tilanne

Venäjän ja Neuvosto-Latvian välisen rautatieyhteyden turvaamiseksi perustettiin Roberts Lielbiksisin johtama Valgan ryhmä, johon oli tarkoitusta koota joukkoja Neuvosto-Latviasta. Punaisten kävivät vastahyökkäykseen. Punaisten valtasivat takaisin Rujienan 15. tammikuuta. Valkoiset kuitenkin etenivät, sillä punaiset joukot eivät olleet enää kovin yhtenäisiä. Punaisten joukoissa taisteli useita eri kansalaisuuksia (virolaisia, suomalaisia, venäläisiä, kiinalaisia) eikä niiden huolto toiminut kunnolla. Rautateiden huonon kunnan vuoksi ei saatu mobilisoitua ajoissa lisäjoukkoja.

Valgan valtaus

Valkoisten etelän rintamassa oli 10000 miestä mukaan lukien suomalainen Pohjan poikien rykmentti komentajanaan **Hans Kalm**. Valkoiset lähtivät hyökkäämään Valgaan 27.1. Tammikuun 30.-31. käytiin voimakkaita taisteluja Pajun kartanosta. Lopulta valkoiset onnistuivat valtaamaan Valgan ja katkaisemaan Neuvosto-Latvian ja Venä-

jän välisen rautatien, mikä aiheutti suuria ongelmia latvialaisille. Latvia oli venäläisen ruuan ja asetäydennysten varassa.

Viron vapaussota Viron maaperällä päättyi 2.2.1919. Punaisten tappiot olivat 2000 kaatunutta. Valkoisten haltuun joutui 42 tykkiä, 118 konekivääriä, 2000 kivääriä, yhdeksän veturia, 180 vaunua 13000 tykinammusta, 200000 kiväärin patruunaa, neljä laivaa ja kaksi lentokonetta. Vangiksi jäi 2000 miestä. Valkoisten tappiot olivat 3588 kuollutta, 16 500 haavoittunutta ja 667 vankia.

Viron armeijaan saatiin sodan edetessä uusia miehiä, sillä joulukuussa 1918 oli annettu asetus, jonka mukaan maan jaossa ovat etusjalla valkoisten joukkojen miehet ja näiden perikunnat. Lisäksi 11. tammikuuta tehtiin vielä toinen pakkomobilisaatio.

Valkoisen terrorin kausi

Valkoisen terrorin kausi alkoi Virossa. Tammi-helmikuussa tapettiin noin 2000 punaista. Tämä herätti vastustusta maltillisissa porvareissaikin, sillä neuvostovalan aikaan terroria ei ollut esiintynyt. Valkoisessa terrorisissa kunnostautuivat erityisesti suomalaiset palkkasotilaat. Jopa K. Päts joutui lähettämään Suomeen sähkeen, jonka mukaan "Suomalaiset joukot ovat alkaneet käyttäytyä kuin voitettussa maassa, sattu jopa ryöstöjä, kansa vaikeroi niiden raakouden ja väkivaltaisuuden vuoksi".

Sotatoimet jatkuivat Neuvosto-Venäjää vastaan, vaikka työväenluokka yrittikin sitä kaikin tavoin estää. Elokuun lopussa Tallinnassa pidettiin Vironmaan ammattiliittojen 1. edustajakokous, joka vaati sodan pikaista lopettamista ja rauhan solmimista Neuvosto-Venäjän kanssa. Kokous hajotettiin, 25 johtohenkilöä ammuttiin ja 102 osallistujaa kuljetettiin rintamalle ja pakotettiin siirtymään Neuvosto-Venäjälle.

Terrorista huolimatta työväenluokka jatkoi taistelua sotaa vastaan. Porvarillinen hallitus alkoi epäillä, että sodan jatkaminen uhkaa porvarillisen tasavallan olemassaoloa. Niinpä Viron porvarillisen hallitus aloitti rauhanneuvottelut (Ranskan ja USA:n vastustuksesta huolimatta) ja 2.2.1920 allekirjoitet-

Kuva: Heikki Männikko

Viron "vapaussodan" muistomerkki pystytettiin Tallinnan keskusta v. 2009. Ennestään Virossa löytyy suuri määrä "vapaussotaan" liittyviä muistomerkkejä. Viron kansalaissodassa kaatui tuntematon määrä Viron työkanan kommuunin työläissotilaita. Nykyvirossa heitä ei muisteta ja maan äärioikeistolaisessa ilmapiiirissä tuskin kukaan tällaista uskaltaa esittää.

TOISENLAINEN VENEZUELA 2.

Venezuelalainen Felipe Venegaz on 24-vuotias kahvinviljelijä ja yksi Che Guevaralle nimetyn kommuunin puheenjohtajista. Kommuuni sijaitsee Andien juurella rehevien kukkuloiden keskellä Méridan kaupungissa Mesa Julian kaupunginosassa. Siihen kuuluu useita osuuskuntia. Vuonna 1958 perustettu Mérida on Méridan osavaltion pääkaupunki ja Venezuelan Andien alueen tärkeimpiä kaupunkeja. Kolmiosainen artikkelisarja perustuu Venegazin antamaan haastatteluun, joka julkaistiin venezuelanalysisissa 5.6.2020 sekä omiin artikkeleihini Venezuelan bolivaarisesta vallankumouksesta v. 2001-2019.

Itsehallinto kommuunissa

Che Guevara -kommuunin korkein poliittinen elin on parlamentti. Sen jäseninä ovat yksi tiedottaja kustakin kommuuniin kuuluvasta yhteisöneuvostosta sekä tiedottajat kustakin sen tuotantoyksiköstä. Kommuunin parlamentti koostuu 12 yhteisöneuvostojen, kolmesta osuuskuntien ja yhdestä EPS yrityksen edustajasta. Tärkeimmät päätökset käsitellään parlamentissa. Paikallisista ja yksikkökohtaisista asioista päätetään yhteisöneuvostoissa, osuuskunnissa ja makeistehtaassa. Työskentelyprosessi on sujuvaa.

”Kuten monissa muissakin kommuuneissa meillä oli aluksi runsaasti kokousaika, mutta lopulta meidän piti oppia rajaamaan kokoustamistamme. Päädyimme tähän työläisten toimesta. Pelloilla, kasvihuoneissa ja istutustöissä työskentelevien miesten ja naisten on päätettävä päivittäin itse, kuinka he organisoivat työnsä, hankkivat tarvittavat raaka-aineet ja tulot jne... Parlamentti huolehtii meille kaikille tärkeistä yhteisistä asioista. Siellä keskustellaan politiikasta ja asetetaan normeja terveydelle tai turvallisuudelle. Parlamentissa käsitellään myös mm. kasvien kastelua, tuotteidemme markkinointia ja alueemme puolustamista. Osuuskuntien on tarjottava tukea ja kuljetusapua niille kommuunin jäsenille, joilla on poliittisia tehtäviä ja niiden on autettava myös tuotteiden vaihtoa toisten kommuunien kanssa.”

Rajaseudun riesat

”Kommuunimme sijaitsee Andien alueella, joka tunnetaan nimellä Sur del Lago. Méridan osavaltio sijaitsee Venezuelan länsiosassa lähellä Kolumbian rajaa. Se on konflikti-

herkkää aluetta. Siellä elää pienviljelijöitä, mutta myös puolisolitaallisia joukkoja ja huumeiden salakuljettajia. Uusi ja vanha maanomistajaluokka ovat juurtuneet sinne. Maanpuolustuksesta on tullut tärkeä osa kommuunimme toimintaa. Meidän on kyettävä puolustamaan itseämme. Jokaisella kommuunilla on oma puolustuskomiteansa ja oikeus organisoida oma miliisinsä. Mesa Juliassa kamppaillaan mafiaa vastaan. Kahvi ja kaakao ovat kummatkin käteiskaupan viljelykasveja. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on suojeltava tuotantoamme mafialta, joka on valmis kaappaamaan satomme keinoja kaihtamatta. Riesanamme ovat lisäksi Kolumbian rajaseudun puolisolitaalliset joukot, joiden pääsy alueellemme on estettävä.”

Chávezin jalanjälki kommuunissa

”Chávez mullisti Venezuelan yhteiskuntaa alhaalta ylöspäin. On itsessään selvää, että hänen ehdotuksensa yhteisölliseen valtaan perustuvan yhteiskunnan muodostamiseksi vaikuttii merkittävästi meidän ajattelu- tapamme ja työhömmme. Olemme sitoutuneet tekemään tästä ajatuksesta valta-ajattelua, vaikka sitä ei olekaan vielä tapahtunut. Kommuunimme edustaa alueemme etujoukkoa - se on poliittinen majakka - mutta vaalien koittaessa chavistat häviävät yhä äänestysissä!”

Tämän tilanteen kääntämissiksi on ensin luotava alueelle laaja myöntymyksen ja yhteisöllisyyden ilmapiiri, jolla saavutetaan ja vakiinutetaan poliittinen valta Mesa Juliassa ja pidettävä siitä sen jälkeen kiinni. (ML)

”Kommuunimme etujoukko käsittää 150-200 ihmistä. Tämä porukka koostuu ihmisistä, jotka työskentelevät yhteisöneuvos-

toissa, CLAP-komiteoissa ja Bolívar-Chávez -taisteluyksiköissä (UBCH). UBCH-yksiköt ovat maan hallituksessa istuvan Venezuelan yhdistyneen sosialistipuolueen (PSUV) paikallistason perusosastoja.”

Vuonna 2016 perustetut CLAP-komiteat ovat paikallisia jakelu- ja tuotantokomiteoita, jotka toimittavat maankattavasti peruselintarvikkeita koteihin kohtuuhintaan. Ne taistelevat keinotekuisuutta ja elintarvikkeiden vastaan toimittamalla ruokaa suoraan ilman välikäsiä kansalaisille. Sosialistihallitus hankkii tuotteita suoraan sekä yksityis- että valtionyrityksistä, jotka CLAP jakaa talo talolta yhteisön väestölaskennan perustalta. (ML)

”Olemme onnistuneet työssämme. Emme ole sallineet instituutionaalisten prosessien (ylhäältä tulevien komentojen) kiusata meitä tai hajottaa kommuuniamme. Puoluebyrokratia ja instituutionaalinen valta eivät ole onnistuneet kontrolloimaan meitä. Kommuunin parlamentti päättää, kuka hoitaa mitään roolia. Meidän itsehallintomme säilyy, koska kommuuni on moraalinen tiennäyttäjämme. Olemme mukana yhteisöneuvostoissa, CLAP-komiteassa ja PSUV:in toiminnassa koordinoidaksemme ihmisiä ja ylläpitääksemme yhtenäistä kansanvallan rintamaa.”

Kommuunien rakentamisen ongelmia

”Vastakkainasetteluja ei voida välttää, koska emme voi sallia ulkopuolisen vallankäytön jakaa ihmisiä. Tämä ei kuitenkaan estä meitä työskentelemästä sekä poliittisesti että tuotannollisesti. Tämä vie toiseen ongelmaan. Yhdysvaltojen taloudellisten pakotteiden ja muiden jatkuvien hyökkäysten edessä on selvää, että meidän on tiivistettävä rivistömme bolivaarisen hallituksen kanssa ja puolustettava Venezuelaa. Toisaalta on kuitenkin niin, ettei hallitus yleensä tue runsain käsin kommuuneja. Mitäpä teet tässä monimutkaisessa tilanteessa?”

”Meidän suurimmat ristiriitamme ilmenevät paikallisen ja alueellisen hallinnon kanssa, jot-

ka kokevat kommuunin uhkavan niiden valtaa. Heidän näkemyksensä on hyvin kapea. He ajattelevat meidän hamuavan tiettyä asemaa joko kunnallisella tai valtiollisella tasolla. Tämän vuoksi he asettavat usein esteitä rajoittamaan kommuunimme edistymistä. Me harjoitamme enemmän yhteistyötä kansallisen hallituksen kanssa. Apu, jonka saimme hallitukselta muutama vuosi sitten, oli avain menestyksemme. Caracasin vallanpitäjät eivät myöskään sabotoi kommuuniamme. Olemme saaneet jopa tunnustusta kansalliselta hallitukselta, vaikka kommuunit eivät olekaan tällä hetkellä sen strategian ytimessä.”

”Uskon, että kommuunit ovat bolivaarisen vallankumousprosessin moraalinen reservi. Tapahuu mitä tahansa, me pysymme täällä toteuttaaksemme Hugo Chávezin unelman, puolustamme maatamme ja tarvittaessa myös koko kansakuntaamme.”

Työväenluokan johtavan aseman saavuttamisesta

”Kaupunkeja ja kuvernöörien virkoja, noita instituutioita on ollut olemassa jo yli 200 vuotta Venezuelassa. Tämä oikeusjärjestys on räätälöity hallitsevan luokan tarpeisiin. Niitä kohtaan tunnetaan niiden pitkäikäisyyden ja kulttuurillisten syiden vuoksi kunnioitusta. Vähintään 10 sukupolvea on kasvanut nykyisen instituutionaalisen järjestyksen kanssa, ja se vahvistaa sen hegemoniaa (ylivaltaa).”

”Uuden hegemonian rakentaminen (Venezuelassa) ei ole helppoa. Kyse ei ole vain ihmisten vaikkuttamisesta siitä, että voisi olla olemassa uusi yhteiskuntajärjestelmä, joka perustuisi kansalaisten osallistumiseen ja uudenlaiseen varallisuuden jakamiseen yhteiskunnassa. Tämä ei yksin riitä, vaikka uusi ehdotus ei ole tyhjä kuvitelma. Hegemonia kulkee käsi kädessä yhteiskunnallisen välirikon tarpeen kanssa, joka voi tuntua kuiluun astumiselta.”

”Kommuunin jäsenenä meillä ei ole hallussamme vielä hegemoniaa, mutta pyrimme siihen ... Ja jatkamme tätä opettamalla esimerkin kautta: osoittamalla, että on olemassa myös toisenlaisia tuotantotapoja. Vaikka olemme vakiintunut kommuuni, emme voi rehillisesti todeta alueellamme elävän 1 450 järjestäytyntä perhettä. Näin ei ole, koska ne kaikki eivät usko kommuunin ehdottamaan uuteen yhteiskunnalliseen järjestykseen. Mesa Juliassa meillä on hegemonia noin 200 per-

Ruokaomavaraisuutta pyritään Venezuelassa tänään monin tavoin turvaamaan. Se on myös Che Guevara-kommuunin tavoite.

heen keskuudessa. Pyrimme johtamaan asemaan. Tapahtuuko se meidän sukupolvemme tai tulevan sukupolven aikana? Sitä minä en tiedä, mutta vakuutan, että hegemoniamme toteutuu.”

Felipe Venegaz pohtii haastattelussaan hegemoniaa gramscilaisessa hengessä. Gramscilaisen käsityksen mukaan ”valtiolla ei ole tarkoitettava ainoastaan hallituskoneistoa, vaan myös ’yksityistä’ hegemoniakoneistoa eli kansalaisyhteiskuntaa.” Hänen mukaansa valtio on poliittinen yhteiskunta + kansalaisyhteiskunta eli valtio laajasti määriteltynä on hegemonia, jonka tukena ovat pakkokoneistot tai valtio laajassa mielessä on diktatuuri+hegemonia. (Politiikan teorian moderneja klassikkoja, toim. Jukka Kanerva, s. 59–81)

Antonio Gramscin mukaan työväenluokan hegemonian (johtavan aseman) pystyttäminen yhteiskunnassa vaatii työväenluokalta kykyä ja taitoja johtaa, organisoida ja liittää yhteen kansanjoukkoja. Valtiollisen vallan valtaamisen lisäksi on siis saavutettava myös kansalaisyhteiskunnan luottamus ja tuki työväenluokan puolelle. Henkisellä ja moraalilla vaikutuksella on valtava osuus hegemonian saavuttamisessa. Sosialistisen järjestelmän ylläpitämisessä ja kehittämisessä työväenluokan hegemonialla on keskeinen osa. (ML)

Taloussaarrosta, koronaviruksesta, öljyn hinnan laskusta ja Yhdysvaltojen tukemista Venezuelan oikeisto-opposition yrittämisestä valankaappauksista huolimatta bolivaarinen vallankumous jatkuu yhä kohti toisenlaista Venezuelaa.

Suomennos ja toimitus: Matti Laitinen, Hands Off Venezuela - Finland

Lähteet: Venezuelanalysis 5.6.2020: Cira Pascual Marquina: Learning to Dream Together: A Conversation with Felipe Venegaz ja ML:n omat artikkelit bolivaarisesta vallankumouksesta v. 2001-2019; Antonio Gramsci: Työväenluokan yhtenäisyys, Edistys 1976 ja Poliitiikan teorian moderneja klassikkoja, toim. Jukka Kanerva, Gaudeamus 1989 **Artikkeli jatkuu...**

Viron työväenluokan historiaa, kansalaissota osa 2

Jatkoa sivulta 12

tiin Tarton rauhansopimus. Neuvosto-Venäjä oli ensimmäinen maa, joka tunnusti Viron tasavallan.

Suomalaiset fasistit Viron kansalaissodassa

Suomalaisia fasisteja ajoi Viron kansalaissotaan heimoaate ja suur-Suomi-ajattelu. Haluttiin jatkaa siitä, mihin Suomen kansalaissodassa oli jääty, haluttiin ampumaan punikkeja.

Suomalaiset osallistuivat Viron kansalaissotaan kahdella joukolla: I Suomalainen Vapaaajoukko johtaja majuri Martin Ekström ja Pohjan Pojat johtajanaan Suomen kansalaissodassa sotarikollisena kunnostautunut everstiluutnantti Hans Kalm. Suomalaisen joukko-osastojen yhteiseksi ylipäälliköksi nimettiin kenraalimajuri Martin Weter.

I Suomalaista Vapaaajoukkoa alettiin koota Suomessa joulukuussa 1918, se siirrettiin Vi-

roon 30. joulukuuta ja se valtasikin ensin Rakverin 12. tammikuuta ja sitten Narvan 18. tammikuuta, minkä jälkeen se siirtyi muihin tehtäviin ja reserviin. Suomalaisilla ei ollut lupa ottaa vankeja, joten he tappoivat kaikki vastaan tulleet punaiset.

Pohjan Pojat suuntautuivat kaakkoon

ja Tartosta etelään Latvian suuntaan. Viron sotatoimien päättymisen jälkeen suomalaiset kunnostautuivat ryyppäämällä ja ryöstelemällä ja toimimalla muutoinkin omavaltaisesti. Suomalaiset vapaaehtoisjoukot hajotettiin ja siirrettiin maa-

Viron porvaristo alkoi puhua vapaussodasta, vaikka taisteli omaa kansaansa vastaan. Apuun saatiin mm. 3700 suomalaista fasistia. Ulkomailta mm. Britanniaa saatiin paljon aseistusta. Maassa alkoi (kuten Suomessa) valkoinen terrori, jonka uhreina tammikuussa 1919 tapettiin 2000 henkeä. Neuvosto-venäjä joutui torjumaan samaan aikaan maahan kohdistettua ”14 vallan sotaretkeä”. Saksalaiset kohdistivat hyökkäyksen Neuvosto-Venäjää vastaan lännestä Latviasta ja Britit pohjoisesta ja Eestistä. Kuvassa tammikuussa 1919 englantilaisesta laivasta puretaan aseistusta mm. panssareita Tallinnan satamassa.

liskuun puolesta välin lähtien toukokuun loppuun 1919 mennessä takaisin Suomeen. Osa liittyi 26.3. Virossa perustettuun Inkerin joukko-osastoon, jonka tarkoituksena oli hyökätä Pietariin.

Juha Kieksi

Historiallisen materialismin perusteista (5/1)

Kansan äänen numerossa 5/19 aloitimme historialliseen materialismiin liittyvän artikkelisarjan. Se muodostaa pohjan aineistoksi historiallisen materialismin perusteiden opiskeluun. Ensimmäisessä osassa käsitelimme kysymystä ”Mitä on historiallinen materialismi ja mikä on sen tutkimuskohde. Kahdessa seuraavassa numerossa (6-7/19) käsitelimme yhteiskuntataloudellisen muodostuman käsitettä. Totesimme KÄ 5/19 ingressissä työväenliikkeen hajaannuksen yhden perussyyn olevan, että meiltä puuttuu tänään yhtenäinen suunta luova tieteellinen maailmankatsomus. Marxilaista maailmankatsomusta ei ole päivitetty vastaamaan tieteen uusiin saavutuksiin. Saman asian sanoimme myös KÄ:n numerossa 3/18 artikkelissa ”On palattava Marxiin ja Leniniin (3)”. Siinä torjuimme väitteet, että materialistinen historiankäsitelmä olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme dialektisen- ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa näytetään, mitä tieteen uudet löydöt merkitsevät työ-kansan maailmankatsomuksen ja toiminnan kannalta. KÄ:n numeroissa 1-2/20 käsitelimme yhteiskunnan perustan ja päällysrakenteen vuorovaikutusta. KÄ:n numerosta 3/2020 alkaen tarkastelemme eri tuotantotapoja ja niiden historiallista kehitystä. Tämä muodostaa pohjaa arviolle yhteiskuntakehityksen tulevasta suunnasta. KÄ:n numeroissa 4-5/2020 tarkastelemme luvussa 5 orjanomistuksellisen yhteiskunnan historiallista rakennetta ja merkitystä.

5. Orjanomistuksellinen tuotantotapa [osa 1]

5.1 Sukujärjestelmän rappeutuminen ja varhaisen luokkayhteiskunnan muodostuminen

Alkuyhteiskunnallinen yhteiskuntamuoto alkoi polarisoitua ja hajota toisilleen eriarvoisiin sosiaalisiin ryhmiin ja yhteiskuntaluokkiin silloin, kun työ alkoi tuottaa lisä-tuotetta. Pääsääntöisesti se tapahtui siinä vaiheessa, kun alettiin siirtäytyä pysyvään maanviljelyskulttuuriin. Kun tuotantomenetelmät kykenivät tuottamaan ylijäämää, alkoi syntyä myös yksityisomaisuutta sekä kasaantua rikkauksia. Ensi vaiheessa sukujen päähenkilöt ja sotapäälliköt kykenivät hyötymään syntyvästä lisätuotteesta. Sukujen valinnalliset päämiehet taistelivat itselleen pysyvän aseman. Sotavangit kannatti nyt asettaa orjiksi, koska heidän työnsä tuotti lisätuotetta. Syntyi yksityisomistus ja tarve perinnönjakoon. Syntyivät perheet yhteiskunnan keskeisiksi talousyksiköiksi. Viljelymaa vakiintui perheiden omistukseen ja perheiden välinen varallisuuden polarisoituminen alkoi. Toiset perheet rikastuivat ja toiset köyhtyivät ja ajautuivat jopa velka-orjuuteen. Heimo- ja sukujärjestelmä muuttui vastakohdakseen. Sen tehtävänä oli vuosituhansien ajan yhteisten asioiden hoitaminen. Nyt se muuttui omaa kansaa vastaan toimivaksi sorron välineeksi. Jatkuvista sodista muodostui yhteiskunnan uudelle eliitille tuloa tuottavaa toimintaa. Orjuuden vakiintuessa sotia alettiin käydä orjien hankkimiseksi. Tuotantovoimien kehitys johti kyllä hyödykkeiden määrän kasvuun, mutta aiheutti perusteellisia muutoksia yhteiskuntaelämän kaikilla alueilla. Seurauksena tästä varsinkin Euraasian alueella muodostui varhainen luokkayhteiskunta, joka oli orja- tai feodaalivaltion esiaste.

5.2 Siirtyminen orjanomistukselliseen luokkayhteisöön alkoi

Orjanomistuksellinen yhteisö oli tuotantovoimien kehityksessä vaihe, jolloin tuotantovoimien kehitys nopeutui. Tuotantovoimien ja tuotantosuhdeten vastaavuuden laki joudutti yhteiskunnallista kehitystä siten, että kun Euraasian keuhkeisillä alueilla tuotantovoimat saavuttivat myöhemmin tarpeeksi korkean tason, eivät kaikki maapallon asutetut alueet suinkaan siirtyneet alkuyhteiskunnallisesta vaiheesta enää orjayhteisöön vaan suoraan feoda-

lismiin tai jopa kapitalismiin ja sosialismiin.

Orjayhteiskunnan kehityksessä voidaan Euraasian alueella nähdä kaksi vaihetta. Ensin muodostuivat (1) ns. ”kaupunkivaltiot” (kylät) ja vasta sen jälkeen (2) isot orjavaltiot. Tuotantovoimien määrällisen kehityksen tuloksena kävi mahdolliseksi, että erilliset perheet kykenivät tuottamaan lisätuotetta niin paljon, että kykenivät turvaamaan toimeentulonsa itsenäisenä talousyksikkönä. Yhteiskunnan polarisoituessa sukuyhteisössä alettiin erottaa jokaiselle perheelle oma ala maata. Viljelymaa siirtyi hiljalleen perheiden yksityisomaisuudeksi, kuten kaikki maan ja oman talouden hoitoon tarvittava irtaimisto. Edelleenkin laidunmaat, metsät ym. säilyivät suvun omistuksessa.

Alkoi sosiaalinen erilaistuminen. Sukujen ja heimojen eliitti (suvun päämies, sotilasjohtaja, poppamies/shamaani/tietäjä) saattoi ensin kasata yksityisomaisuutta. Myös perheistä muodostui erisuuruisten omaisuuksien haltijoita. Rikkaammat perheet esiintyivät luoton antajina, joista köyhät perheet tulivat riippuvaisiksi. Velallisen omaisuus tai työ oli velkojen takuuna. Kehittyi riisto eli toisen työn korvauksen anastus.

5.3 Luokkajako ja orjuus

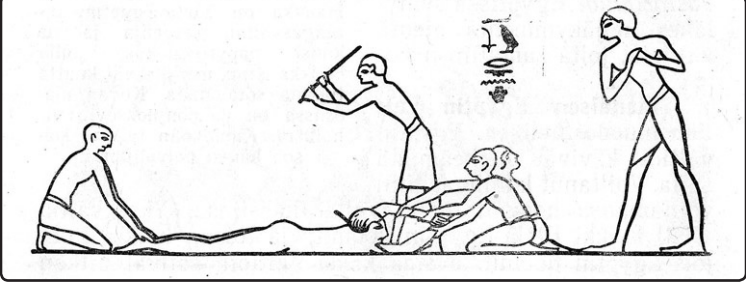
Yhteiskunta alkoi jakaantua toisilleen vastakkaisiin luokkiin. Edelleen vapaat talonpojat ja käsityöammatin harjoittajat olivat suurin yhteiskunnallinen ryhmä ja ansaitsivat toimeentulonsa omalla ja perheensä työllä. Alkoi muodostua suuria omaisuuksia ja myös orjia omistava eliitti. Orjien työn hyödyntäminen antoi omistajille muihin yhteiskunnan jäseniin verrattuna suuria taloudellisia etuja. Orjien määrä ei kuitenkaan ollut vielä suuri. Tavallisen pientalonpoikaiston ja käsityöläisten työ muodosti uuden kehityksessä olevan yhteiskuntataloudellisen muodostuman taloudellisen perustan.

5.4 Naapuriyhteisö ja kaupunkivaltio

Orjuuden ja riiston vakiintumisen alkaessa suvut eivät voineet enää hallita alueitaan (jokien rannat, savannit, metsät, suot) entiseen tapaan. Yhteisö muuttui naapuriyhteisöksi, jossa yhteisötalonpojat toistensa naapureina harjoittivat elinkeinotoimintaansa ja asutusta. Vaikka yhteisötalonpoika kykeni hoitamaan itsenäisesti perheensä voimin oman maansa ja omat työnsä, tällaisessa yhteisössä tarvittiin kuitenkin monenlaista infrastruktuuria ja yhteistoimintaa. Tuli hoitaa yhteiset väylät ja kastelukanavat sekä osallistua uuden maan raivaukseen. Piti hoitaa hallinnon, väkivaltakoneiston (armeija, poliisi, rajavartiointi) ja varustuksen tehtävät. Yhteisön jakaantuminen luokkiin ja yhteisten välttämättömien tehtävien hoitaminen muodostivat suuria ristiriitoja eri luokkien ja sosiaalisten ryhmien välille. Orjat taistelivat isäntiään vastaan. Yhteisötalonpojat ja käsityöläiset kävivät vastarintaan työvelvollisuutta ja veroja.

Tästä yhteiskunnan muutoksesta seurasi, että entisen sukuyhteisön rikkain ylimystö asemaansa ja taloudelliseen voimaansa tukeutuen yhdisti voimansa, loi armeijan ja muodosti valtiollisen yhteisön, jolle luotiin hallintokoneisto, väkivaltakoneisto (armeija, poliisi), laki, infrastruktuuri (tiet, kasteluverkot) sekä vahvistettiin valtion rajat. Ainoastaan voimakkeilla voitiin murtaa orjien ja yhteisötalonpoikien vastarinta. Nämä ensimmäiset valtiotyyppiset muodostelmat olivat ns. kaupunkivaltioita. Valtion tehtävänä oli alusta saakka turvata yläluokan asema ja toiminta, varmistaa riiston jatkuminen ja suojata yläluokan omaisuutta. Orjanomistuksellinen riiston perustuva tuotantotapa oli laadullinen muutos siinä määrällisessä kehityksessä, joka tapahtui alkuyhteisöllisen tuotantotavan sisällä. Pienimuotoiset kaupunkivaltiot syntyivät ratkaisuna niihin ristiriitoihin, joihin alkuyhteiskunta tuotantovoimien määrällisen kehityksen myötä yhä enenevässä määrin törmäsi.

Orjanomistuksellinen valtio ja tuotantotapa syntyi vastauksena sille, että kasvaneet tuotantovoimat eivät mahtuneet alkuyhteiskunnallisiin tuotantosuhteisiin. Alkuyhteisön jakaantuminen eriarvoisiin luokkiin johti yhteiskunnan sisäisiin ristiriitoihin, jotka muodostuivat tuotantovoimien kehityksen esteeksi. Siitä Marx totesi: että toisilleen vastakkaiset luokat olisivat tuhonneet toisensa keskinäisessä taistelussa, ellei yläluokka olisi muodostanut orjavaltiota. Valtio on hallitsevan luokan vallan välikappale, totesi Marx. Valtion syntymisellä oli myös toinen funktio. Se edisti tuotantovoimien kehitystä, koska se mahdollisti laajemmassa mitassa infrastruk-

Muinainen piirros osoittaa, miten sotilaat kurittavat egyptiläistä viljelijää. Luokkaristiriidat olivat todellisuutta. Kuva kirjasta ”Yleinen historia”; Karjalan ASNT:n valtion kustannusliike, Petroskoi 1960

Skandinaviassa ei orjuutta ollut, mutta Rooman Eurooppaa hallinneilla alueilla oli. Kuvassa Roomalainen amfiteatteri Espanjan Tarragonassa. Sen rakentaminen ja ylläpito hoidettiin pitkälti orjatyön avulla.

tuurin rakentamisen.

5.5 Orjavaltion synty muinaisessa Egyptissä

Klassisen esimerkin orjavaltion syntymisestä ja sisäisestä kehityksestä tarjoaa Egypti. Noin 3500 vuotta ennen ajanlaskumme alkua (eaa) siellä alkoivat muodostua naapuriyhteisö ja kaupunkivaltiot. Luomansa väkivaltakoneiston turvin kaupunkivaltioiden yläluokka ei alistanut pelkästään omaa kansaansa, vaan järjesti jatkuvia sotia naapurivaltioita vastaan.

Luokkajaon seurauksena muodostuneet pienehköt kaupunkivaltiot jakautuivat jo myöhemmälle isolle orjavaltiolle tyypillisiin luokkiin ja yhteiskuntakerrokseen. Tällaisten varhaisten kaupunkivaltioiden taloudellisen perustan olivat kuitenkin pientalonpojat ja käsityöammatit. Kaupunkivaltiot muodostuivat sotilaallisen pakotuksen turvin, jossa rikkaat ja yleensä omistajat muodostivat armeijan rungon. Köyhät talonpojat, käsityöläiset yms. maksoivat veroa ja suorittivat työpalvelua infrastruktuurin (tiet, kasteluverkosto) rakentamiseksi. Rikkaimmat saivat muihin nähden etuoikeuksia. Esimerkiksi vesi päästettiin ensin heidän pelloilleen. Varhaisessa Egyptissä muodostui n. 40 kaupunkivaltiota (noomia). Myös Mesopotamiassa, Intiassa ja Kiinassa sekä monilla antiikin korkeakulttuurien alueilla kehitys noudatteli samaa kaavaa.

Egyptin alueen valtiot (noomit) kävivät keskenään jatkuvia sotia. Voittaneen valtion kuningas liitti voitetun valtion alueet omiin alueisiinsa. Sodat jatkuivat kunnes Egyptin alueella oli kaksi isoa orjavaltiota: eteläinen Ylä-Egypti ja pohjoinen Ala-Egypti. Näiden välinen sota kesti pitkään, kunnes n. vuonna 3200 voitolle pääsi eteläinen Ylä-Egypti. Syntyi maailman ensimmäinen iso maailmanvalta, orjanomistuksellinen Egyptin valtakunta.

5.6 Egyptin kehitys ilmensi yleisesti orjavaltion sisäisen yhteiskuntakehityksen dialektiikkaa

Hyväksi esimerkiksi tarkastella orjavaltion sisäistä poliittista kehitystä sopii juuri Egypti. Varhaisen Egyptin valta-aika kesti 3200 - 525 eaa, jolloin persialaisten sotajoukot valloittivat Egyptin. Egyptin historiasa hallitsivat vuoron perään useat hallitussuunnat t. hallitsijasuvut. Tämä hallitsijasukujen vaihtuminen oli pitkälti seurausta valtion sisäisestä luokkataistelusta.

Orjavaltio perustui orjien ja vapaiden talonpoikien työn riistoon. Rikkaat tarvitsivat tuotannon määrälliseksi kasvattamiseksi yhä

enemmän orjia. Siksi varustettiin alituisesti uusia sotaretkiä. Egypti orjutti naapurikansoja mm. nuubialaisia (Etiopia) ja palestiinalaisia (siloloinen Kaanaa). Vapailta talonpojilta ja käsityöläisiltä kerättiin veroja mm. kastelujärjestelmien, teiden ja sotalaitoksen kehittämiseen. Lisäksi heillä oli velvollisuuksia osallistua työ- ja asepalveluun. Kaikki käsityöläiset ja talonpojat eivät kyenneet näissä oloissa selviytymään vaan velkaantuivat. Osa ajautui velkaorjuuteen.

Köyhä kansa taisteli alituisesti tätä kärjistyvää riistoa vastaan. Ajoittain syntyi köyhän kansan kapinoita. Yhteiskunnallisten ristiriitojen kärjistyessä äärimmilleen johtivat tällaiset kapinat hallitsijadynastioiden kukistumiseen. Tämä tapahtui esim. siten, että yhteiskunnallisten ristiriitojen kärjistyessä, vallasta taistelevat mahtisuvut lupasivat köyhälle kansanosalle tukea ja saivat heiltä apua. Kävi myös niin, että riistetyt kansanosat (talonpojat, orjat) yksin ottivat vallan. Tuotantovoimien taso ei kuitenkaan sallinut toisenlaisia tuotantosuhteita. Tapahtui yleensä niin, että vallanvaltaajat kostivat sortajilleen ja asettivat valtaan uuden hallitsijasuvun, joka lupasi heille parempaa hallintoa. Monesti faarot myös kostivat julmasti kapinoitsijoille. Nämä hallitusten vaihdokset kuitenkin korjasivat ristiriitoja ja veivät tuotantovoimien kehitystä eteenpäin. Tällä tavalla Egyptin historiassa valta vaihtui lukuisten hallitsijasukujen (Dynastioiden) välillä, mutta samalla tuotantovoimat kehittivät.

Egyptiä sen historian aikana ehti hallita yli 30 hallitsijasukua. Pitkällä aikajänteellä sisäiset kapinat ja kärjistyvät yhteiskunnalliset ristiriidat heikensivät valtiota ja alkoivat jarruttaa tuotantovoimien kehitystä. Orjavaltiolla oli aina ulkoisia vihollisia ja tällaisessa tilanteessa köyhä kansanosa saattoi asettaa valtion vihollisen tueksi. Samassa tilanteessa myös orjanomistajat saattoivat asettaa ulkoisen vihollisen tueksi. Tämä näkyi muinaisten orjavaltiojen kohdalla silloin, kun lähinaapurissa voimistui toinen orjavaltio.

5.7 Orjanomistusjärjestelmän tuotantosuhteet

Orjanomistusjärjestelmässä sekä tuotantovälineet että työntekijät ovat orjanomistajan yksityisomaisuutta. Tästä seurasi jyrkkä luokkavastakohtaisuus orjan ja orjanomistajan välillä. Järjestelmän myötä kehittyi luokkaristiriitoja myös vapaiden kansalaisten välille. Rikkaita orjanomistajia oli hyvin vähän ja pääosa vapaista kansalaisista eli vaatimatonta elämää. Pientalonpojat joutuivat ristiriitaan orjatyövoimaa

Historiallisen materialismin perusteista (5/1)...

Jatkuu sivulla 15

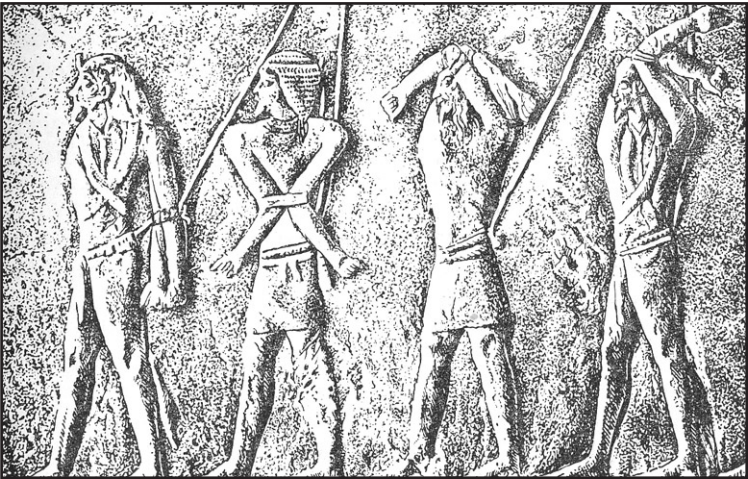
käyttävän suurviljelyksen kanssa. Koska yhteiskunta jakaantui luokkiin, joiden edut olivat sovittamattomasti ristiriidassa, syntyi valtio hallitsevan luokan kurinpitovälineeksi.

Tuotteiden jakotapa on orjanomistusyhteiskunnassa erikoinen. Orjanomistaja anastaa orjien tuottaman lisätuotteen ja näin syntyi riisto. Näyttää siltä, että koko orjan työ on lisätyötä, joka hyödyttää omistajaa. Orja tarvitsi niukan määrän ravintoa ym. hyödykkeitä työvoimansa uusintamiseen (= välttämätön työ). Orjien erikoinen riistotapa aiheutti sen, että välttämätönkin työ muodollisesti esiintyi lisätyönä.

Orjanomistusjärjestelmän tuotantosuhteista seuraa, että orja ei ole kiinnostunut tuotannosta, työvälineistä eikä tuotannon parantamisesta. Orja saatiinkin työhön vain fyysisen pakon avulla. Kun myös vapaat irtautuivat yhä enemmän fyysisestä työstä, ei heitäkään kiinnostanut tuotantovoimien kehittäminen. Näiden seikkojen johdosta orjatyön tuottavuus oli vähäinen. Se oli kannattavaa vain, jos orja oli saatavissa halvalla. Orjien uu-

sintamistapa muodostui erikoiseksi. Orjaa ei yleensä kannattanut kasvat-
taa lapsesta saakka, vaan orjia saatiin suurin joukoin sodissa. Tämän vuoksi alettiin myös käydä lisää sotia.

Orjanomistusjärjestelmän aikana tuotanto myyntiä varten eli tavarantuotanto kehittyi huomattavasti. Luontaistalous oli kuitenkin pitkään vallitseva. Suuri osa maatalouden tuotannosta meni orjanomistajan ja orjien käyttöön. Kaupunkivaltioiden syntyminen edisti käsityötä ja kauppaa. Kaupungeista kehittyi tavaranto tuotannon keskuksia, kun taas ympäröivällä maaseudulla elettiin omavaraistaloudesta. Kaupunkivaltioiden rajat kävivät kasvaneille tuotantovoimille ahtaiksi. Tämän johdosta naapureina sijaitsevat kaupunkivaltiot kävivät poliittista "kädenvääntöä" ja loppujen lopuksi sotia, joiden tuloksena erilliset kaupunkivaltiot yhdistettiin isoiksi orjavaltioiksi. Esimerkiksi Egypti yhdistyi yhtenäiseksi orjavaltioksi noin 3200 eaa. Orjanomistusjärjestelmän kukoistuskaudella orjien määrä kehittyi niin suureksi, että merkittävä osa yhteiskunnan asukkaista muodostui orjista. Tämä edellytti voima-

Muinainen piirros kuvaa vangittuja ja sidottuja orjia Egyptissä. Kuva kirjasta "Yleinen historia"; Karjalan ASNT:n valtion kustannusliike, Petroskoi 1960

kasta armeijaa ja varustautumista alistettujen luokkien kapinointiin.

5.8 Orjanomistusjärjestelmän merkitys tuotantovoimien kehitykselle

Orjanomistusjärjestelmä oli omalla aikanaan edistysellinen ja se vei eteenpäin tuotantovoimien kehitystä. Tärkeimpiä orjanomistusyhteiskunnan saavutuksia oli suurtuotantoon siirtyminen. Rakennettiin kas-
telujärjestelmiä, joilla voitiin lisätä maatalouden tuottavuutta. Myös kaivostoiminta lisääntyi, rakennettiin erilaisia monumentteja, teitä,

siltoja, vesijohtoja ym. Suurtuotanto edistyi myös maanviljelyksessä. Perustettiin suurtiloja eli latifundioita. Syntyi myös orjatyötä käyttäviä käsityölaitoksia.

Toinen orjanomistusjärjestelmän merkittävä saavutus oli yhteiskunnallisen työnjaon edelleen kehittäminen. Syntyi erilaisia käsityöammatteja. Samoin työvälineet kehittyivät, vaikkakaan eivät kovin pitkälle. Orjanomistusjärjestelmän edut olivat ennen kaikkea yhteistoiminnan tuomia etuja. Teknistä työnjakoa ei juuri sovellettu. Myös määrätietoinen työn johto

Tällä aukealla keskustellaan marxilaisesta yhteiskuntateoriasta. Historiallisen materialismin osalta kehitämme ja testaamme tulevan opintomateriaalin sisältöä. Kritisoikaa, kommentoikaa ja kirjoittakaa.

otettiin käyttöön.

Tekninen kehitys jäi myös vaatimattomaksi. Kenelläkään ei ollut kiinnostusta tuotantokaluston kehittämiseen. Orjanomistajat halveksivat työtä ja orjat eivät olleet kiinnostuneita työkalujen kehittämisestä, koska siitä ei ollut heille mitään hyötyä. Sodankäyntiin tarvittavaa teknologiaa luonnollisesti kehitettiin.

Orjanomistusjärjestelmä mahdollisti myös tieteen ja taiteen kehityksen ts. henkisen työn eroamisen ruumiillisesta työstä. Filosofiaa kehitettiin, samoin matemaatiikkaa, fysiikkaa ja lääketiedettä. Tämä edistys ei olisi ollut mahdollista, ellei orjatyö olisi vapauttanut osaa ihmisistä ruumiillisesta työstä. Vähitellen vapaan yläluokan kiinnostus myös henkiseen työhön väheni ja henkistä työtä alettiin antamaan orjien tehtäväksi (esim. opetus).

Filosofian työryhmä

LINDFORS, ENGELS JA TIEDE

Joskus käy niin hienosti, että kirjoituksesi herättää vastakaikua. Minulle kävi näin (KÄ 3/20). Filosofian työryhmä ja vanhempi huo-
neenrakentaja Viljo Heikkinen eivät ainakaan kaikilta osin olleet tyytyväisiä kirjoitukseeni. Seuraavassa selvitän käsitykseni asioista ja pohdin olenko ajattelussani eksynyt harhapoluille. Toisinaan tällainen ajatusten ja käsitysten tarkistus on hyvin opettavaista.

Voidaan toki sanoa, etten voi tietää millaiseksi sosialismi käytännössä tulisi muuttumaan. Meillähän on asiasta Pariisin kommuunin (72 päivää) ja Neuvostoliiton (reilut 70 vuotta) ja sen liittolaisten kokemus, jonka pohjalta voimme arvioida teoriaa, käytäntöä ja tuloksia. Mielestäni välillä näytti siltä, että Neuvostoliitossa sosialismin käytäntö ei aina yltänyt korkean teorian tasolle. Eräänä syynä tähän olivat varmasti ulkoiset ja ehkä myös sisäiset viholliset. Porvarillinen valtamedia harhauttaa edelleen tahallaan ihmisiä valheillaan: eihän Neuvostoliitossa vielä ollut kommunismia, vaan virallisen selityksen mukaan reaalisosialismia. Stalinista voisi sanoa, että voitto fasismista oli voitto koko ihmiskunnalle. Kun toisen maailmansodan loppuselkkauksissa Suomi antautui ehdoilla, olisi Stalin halutessaan voinut liittää Suomen kokonaisuudessaan Neuvostoliiton osaksi. Mutta tätä hän ei kuitenkaan tehnyt.

Pertti Lindfors puolestaan oli suomalainen filosofi, jota arvostan muutamista syistä. Ensinnä hän oli raitistunut alkoholisti kuten minäkin. Ja toisekseen hänellä oli laajat tiedot tieteen eri aloilta. Lisäksi hän oli matkustanut tutkimusvierailijana lähes kaikissa silloisissa sosialistisissa maissa. Lindforsin käsityksen mukaan mm. materialismi, looginen empirismi ja ontologinen realismi tuottavat yhteen sovitettuina tulokseksi ristiriidattoman teorian.

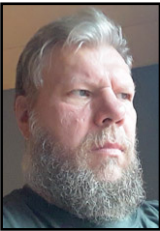
Lindfors tosiaan hieman tyhmästi sijoitti Engelsin "Luonnon dialektiikan" epätieteelliseksi kirjallisuudeksi. Oman kertomansa mukaan hän suomensi teoksen (lue "Eurooppalaiset seikkailuni". Tammi 2007), vaikka lopulta kunnian ottivat Tuure Lehen ja Timo Koste.

Sosiaalidemokratian pää-

suunnittelija Eduard Bernstein piti Engelsin käsikirjoituksia kätköissään 30 vuotta. Saadessaan tietää, miten Neuvostoliitto tulee julkaisemaan ne, vei pienen osan (mm "Sähköstä") Albert Einsteinin arvioitavaksi. Einstein totesi käsikirjoituksen sisällöltään vanhentuneeksi, mutta kehotti julkaisemaan, koska kyseessä on palasia merkittävän henkilön jäämistöstä. Kehotan lukemaan Bonifati Kedrovin erinomaisten kirjan "Engelsin Luonnon dialektiikasta" (Edistys 1978) missä selvitetään käsikirjoitusten koko kohtalo ja Engelsin suunnitelmat niiden suhteen.

Lindforsin harmittavimpana puutteena voi pitää sitä, että hän ei koskaan kunnolla -vanhemmiten vielä vähemmän- ymmärtänyt dialektista metodologiaa. Tässä suhteessa hän tuo mieleen aikalaisensa, Yrjö Ahmavaaran, joka ei myöskään hallinnut dialektiikkaa, vaikka muutamia hyviä tutkimuksia tekikin (erityisesti "Yhteiskuntatieteiden kyberneettinen metodologia". Tammi 1969).

Missä mielessä sitten voidaan puhua tieteellisestä maailmankatsomuksesta? Kommunismien teorian lähtökohta tieteelliseen ajatteluun -historiallinen ja dialektinen materialismi- on tietysti ensisijaista. Uskontojen ja ns. yliluonnollisten uskomusjärjestelmien hylkääminen on ensimmäinen askel oikeaan suuntaan. On selvää, että minä en tiedä kaikkea matematiikan, ydinfysiikan, tekoälytutkimuksen ym. viimeisistä saavutuksista, mutta perustani, tämä materialistinen universumi, osuu kohdalleen ollen lähtökohta lähes kaikelle tutkimukselle. Mielestäni kaiken todellisuutta koskevan tiedon tulee perustua kokemukseen ja havaintoihin.

Kai Leivo

Kokonaisvaltainen tieteellinen maailmankäsitys, jota marxismi edustaa, antaa käyttäjälleen enimmäkseen likimääräisiä karkeuksia siitä, mitä maailmankaikkeudessa on. "Aikakauttamme voitaisiin nimittää kybernetiikan aikakaudeksi", totesi viime vuosisadalla Neuvostoliittolainen akateemikko A.I. Berg. Kyberneettinen tieteenteoria, missä tiede ja tieteenfilosofia määritellään itseään ja ympäristöään havainnoiviksi ja havainnon perusteella itseään ja mahdollisesti ympäristöään korjaaviksi järjestelmiksi, lienee tämän hetken oikea suuntaus. Korjaukset tehdään invarianssi- eli säilyvyysperiaatteiden dialektisen tulkinnan mukaan.

Lopuksi täytyy mainita vanha viisaus siitä, että marxilaisuus ei saisi olla dogmi, vaan toimintaohje.

Silloin kun oivalamme luonnossa, yhteiskunnassa ja itsessämme olevat kausaali- eli syy-seuraussuhteet, ollaan päästy jo pitkälle.

Noita lainomaisuuksia seuraamalla ja noudattamalla ei erehtymisen mahdollisuus aivan korkeaksi kohoa. Vain siten pääsemme eteenpäin kohti voittoisaa tulevaisuutta, jonka jarruna ja esteenä kapitalistinen talousjärjestelmä toistaiseksi toimii ihmiskunnan enemmistön etujen vastaisesti. Siksi se rakenteellisesti epäoikeudenmukaisuutta tuottavana yhteiskuntajärjestelmänä olisi pikaisesti kumottava, vaikka kaikki ristiriitojen kautta kulkevat, perustavaa laatua olevat muutokset -siirtyminen sosialistisille raiteille- tuntuvat välillä etenevän tuskastuttavan hitaasti.

Kai Leivo Lohja

Bayerin Monsanto-paini jatkuu

Kun saksalainen kemiallisen teollisuuden jätti Bayer osti 2016 jo silloin kritiikin alaisen amerikkalaisyhtiön Monsanto, ihmeteltiin miten Bayer tulee selviytymään mahdollisista oikeudenkäynneistä, jotka johtuivat myyntimenestyksen, rikkaruohomyrkyn Roundupin, sisältävän glysofaatin syöpäkytkennöistä. Heti oston jälkeen tulivat ensimmäiset syytteet. Ensimmäiset tuomiot osoittivat sakkojen suuruudet: pariskunta, joka oli saanut syövästä rikkaruohomyrkyn käytöstä, sai yli kaksi miljardia dollaria. Tätä nykyä on yli satatuhatta syytettä nostettu Bayeria vastaan. Syytteiden takana on suuri määrä tavallisia viljelijöitä, ekoviljelijöitä, yrittäjiä ja yrityksiä, joiden viljelmät ovat kärsineet glysofaatin vaikutuksesta.

WHO on määritellyt glysofaatin syöpää aiheuttavaksi, vaikka Bayer on koko ajan sanonut Roundupin olevan vaaraton. Kesän aikana Bayer on onnistunut eräässä oikeudenkäynnissä Kansas Cityssä. Se saanut sopimuksen joukon syytteen nostajien kanssa ja myös sanonut maksavansa yli 35 miljoonaa euroa ryhmätoimenpiteenä eli kaikki tulevat saamaan jonkinlaisen korvauksen. Bayerin lakimiehet vierittivät syyt Roundupin amerikkalaisten markkinoijien niskaan. Bayerin mukaan markkinoijat olivat tehneet juuri Roundupin kohdalla harhauttavan markkinointivirheen. Monsanto ei ollut ilmoittanut aineen vaarallisuudesta. Tämän seikan avulla yritys sai mahdollisuuden edetä asioiden eteenpäin viemissä ja saada taloudellista hyötyäkin tästä tavasta päättää asioista. Seurauksena on Roundupin uusi merkitseminen uusilla etiketeillä. Tätä oli jo ajateltu aikaisemmin, mutta nyt saatiin syykin. Nimen vaihtoakin oli ajateltu, mutta jymymenestyksen nimellä on vaikeata erota.

Kansas Cityn oikeudenpäättös oli siis positiivinen Bayerille. Se ei kuitenkaan ole vielä lopullinen, sillä päätös pitää vielä hyväksyä korkeammalla tasolla eikä kata koko maata. Bayer sanoo olevansa tyytyväinen päätökseen. Samassa yhteydessä Bayer sanoi olevansa johdonmukaisesti Roundupin turvallisuus-

den takana. Bayer itse sanoo, että vielä on odotettavissa ehkä 48 000 syöpäriskisyytettä. Analytiikot laskevat, että Bayerin lasku tulee olemaan noin 10 miljardia dollaria. Samalla Bayer etsii vaihtoehtoa Roundupille ja ehkä se olikin syy ostamiselle, jos Bayer laski löytävänsä ratkaisun glysofaatilelle.

Roundup on yhä markkinoilla, mutta yhä useampi maa, alue ja kunta etsivät vaihtoehtoa sille. Bayerin pörssiarvo laski 50%:a, mutta on noussut jo 75%:iin romahduksen alusta.

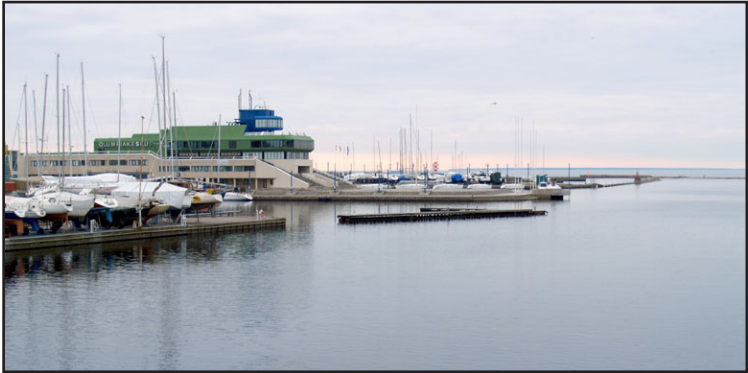
Bayer on noussut ennenkin kuopan pohjalta. Toisen maailmansodan aikana se oli osa IG-Farbenin pahamaineisesta toiminnasta Saksan keskitysleireillä. Amerikkalaiset takavarikoivat koko yrityksen ja veivät yrityksen mukanaan. USA:ssa Bayer ei saanut käyttää omaa nimeään kuin vasta 1990. Bayer oli kuitenkin muuttanut Leverkuseniin aiemmin. 2000-luvun alussa Bayerin päänsärkynä oli kolesterolilääke Libobay. Se aiheutti monen kuoleman ennenkuin lääke vedettiin markkinoilta ja Bayer joutui maksamaan korvauksia 1,1 miljardia dollaria.

Bayer taistelee olemassaolostaan, se on tehnyt suuria rakennemuutoksia, säästöjä ja ostanut uusia yrityksiä, mutta vain aika näyttää, selviytyykö se tälläkin kertaa.

Esa Salomaa

Tallinnan olympiaregatasta 40 vuotta

Tallinnan katukuvassa näkyy yhä Moskovan olympialaiset, sillä purjehdusregatta paransi infrastruktuuria ja loi pohjaa urheilumenes-tykselle. Ulkovirolaiset tekivät myyräntyötä Tallinnan purjehduski-sojen tuhoamiseksi, mutta heidän provokaationsa jäivät Afganista-nin sisällissodan aiheuttaman boikotin varjoon.

Vuoden 1980 olympialaisiin Tallinna sai paljon uutta ilmettä ja infraa. Pirita-joen suulle rakennettiin urheilijoiden olympiakylä ja kisakeskus eli nykyinen Pirita SPA hotelli, joka avattiin 28.6.1960.

Tapahtuma muistetaan Virossa

Virossa on muisteltu 40 vuotta sit-ten järjestettyjä Moskovan olym-pialaisia, joiden purjehduskisojen pitopaikkana oli Tallinna. Purjeh-duskisat pidettiin 20.-30. heinäkuu-ta 1980. Viron television haastatte-lema purjehdusvalmentaja Rein Ottoson toimi purjehdusregatassa Viron SNT:n olympiakomitean pu-heenjohtaja Arnold Greenin esi-kuntapäällikkönä. Hänen tehtävä-nään oli toimia oppaana VIP-vierail-le: prinsseille, poliittisille johtajille Moskovasta ja eri maiden olympia-komiteiden johtajille. Turvallisuus oli Suomenlahdella taattu. ”Venettä-ni suojasi kaksi risteilijää ja satelliiti-ti, jos veneestäni sammuisi mootto-

ri”, hän kertoo. Rein Ottoson on osallistunut kuusi kertaa olympialaisiin pur-jehdusvalmentajana. ”Mitä enem-män olen nähnyt olympialaisia sitä enemmän ihailen, miten onnistuim-me luomaan niin hyvät edellytykset olympialaisille”, hän sanoo ERR:n (7.8.2020) haastattelussa.

Urheilullepönttä

Viron olympiakomitean puheenjoh-taja Arnold Green avasi purjehdus-regatan viron kielellä. VIP-aitiossa istui Suomesta kommunistijohtaja Aarne Saarinen. ”Purjehdusregatta teki kunniaa Neuvostoliitolle, mut-ta myös Viron sosialistiselle neuvos-totasavallalle. Se muutti oleellises-ti virolaista urheilukulttuuria”, Rein Ottoson jatkaa. Ottoson sanoo kun-

noittavansa niitä, jotka lobbasivat purjehduskisat Tallinnaan Mustan-meren sijaan.

Virolaisten myöhäisemmis-tä urheilusaavutuksista voi näh-dä, mikä urheilijoiden ikäluokka oli nuori olympialaisten aikaan. ”Yksi sukupolvi urheilijoita sai innostuk-sen olympialaisista”, Ottoson sanoo. Hän luettelee Erki Noolin ja Tönisten purjehtijaveljekset. ”Heillä oli koko-vuotinen leiripaikka Piritan olympia-purjekeskuksesta, jossa myös Neu-vostoliiton urheiluleirejä pidettiin”, hän sanoo.

Suuret investoinnit

Viron olympiakomitea haki purjeh-duskisoja jo vuonna 1971, kun Mos-kovan kisoja alettiin suunnitella. Moskova ja Los Angeles olivat pää-ehdokkaat, kunnes vuonna 1974 vuoden 1980 kisapaikaksi valittiin Moskova. Viro sai suuren olympia-budjetin. Rahaa haettiin Moskovas-ta 600 miljoonaa ruplaa, mutta 223 miljoonaa ruplaa myönnettiin. Sil-lä rahalla Tallinnaan rakennettiin 50 uutta rakennusta, puhdistettiin Tal-linnan lahti ja uusittiin Tallinnan vie-märiverkosto.

Tallinnaan rakennettiin Piri-tan purjehduskeskus, Olympiaho-telli, lentotermiinaali, rantapenger keskustasta Piritalle, postitalo, sa-taman A-terminaali ja televisiotor-ni. Tallinnan vanhassa kaupungissa kunnostettiin yli 400 taloa. Osa ra-hoituksesta tuli suoraan ministeriöil-tä, joten kaikkea rakentamista ei tar-vinnut rahoittaa olympiabudjetista.

Runsaasti vapaaehtoisia

Tallinnaan tuotiin eri puolilta Neu-

vostoliittoa, Liettuaasta, Latvias-ta ja Venäjältä rakennustöihin 23 000 rakennusmiestä. Raken-nustyöt olivat kuitenkin niin val-tavat, että vapaaehtoisia tarvitiin. Heitä houkuteltiin ansiomer-kein. Yhteensä vapaaehtoisia oli 192 000. He saivat 25 tunnin ura-kasta pronssisen ansiomerkin, 75 tunnista hopeisen kunniamerkin ja 225 tunnista kultaisen kunnia-merkin. Kultaisia kunniamerkke-jä jaettiin 438 kappaletta. Par-haat kuten Erich Palm sai 22 kul-taista ansiomerkkiä. Hän oli eläk-keellä oleva rakennusmies, joka teki ilmaista työtä yhteensä kol-me vuotta.

Boikotointia olympiali-pun alla

Ulkovirolaiset aloittivat heti pro-pagandatyönsä purjehduskiso-jen pitopaikan varmistuttua. Hei-dän käsityksensä mukaan Neu-vostoliitto valitsi Tallinnan kisa-paikaksi vain varmistaakseen Vi-ron kuulumista itäblokkiin. Ruot-sin pakolaiset olivat kaikkein aktiivi-simpia, mutta Kansainvälisen olym-piakomitean KOK:n ruotsalainen edustaja Gunnar Ericsson vähät vä-litti heistä. Hän avasi Tallinnan kisat kansainvälisenä edustajana.

Ulkovirolaisten metelöinti jäi Afganistanin sisällissodan var-joon. Moskovan olympialaiset oli-vat ensimmäiset sosialistimaassa pi-detyt olympialaiset. Neuvostoliiton avunanto Afganistanin hallitukselle johti siihen, että Yhdysvaltojen joh-dolla 70 maata boikotoi kisoja. Tal-linnan purjehdusregattaan osallis-tui 23 maata, kun edellisissä olym-

Olympialaisten alla myös Piritan kau-punginosaan - 3 km olympiakeskuk-sesta - rakennettiin televisiokeskus ja tv-masto. Rakennustyöt aloitettiin 30.9.1975 ja virallisesti työ valmistui kisojen alla 11.7.1980. Torni (314 m) on Viron korkein rakennus.

pialaisissa Montrealissa osallistuja-maita oli 40. Neljä maata kieltäytyi osallistumasta Tallinnan purjehdus-regattaan poliittista syistä eli maat eivät halunneet osallistua kisoihin ”miehitetyssä” maassa: Australia, Uusi-Seelanti, Iso-Britannia ja Rans-ka. Kansainvälisen olympialipun alla esiintyi kuusi maata samoista syistä: Espanja, Hollanti, Irlanti, Italia, Sveit-si ja Tanska. Tallinnan purjehduski-soissa suomalaisista Esko Rechardt voitti olympiakultaa Finnjolla-luo-kassa.

Leena Hietanen

Georg Otsin 100-vuotisjuhlintaa Virossa varjostaa hänen neuvostomenestyksensä

-Georg Ots on sekä arvostettu että väheksytty laulaja Virossa. Hä-nen menestyksensä Neuvostoliitossa ei miellytä kaikkia. Saaren-maan valssin teki kolme kommunistia. -Virolaisella oopperalaulaja Georg Otsilla on kotimuseo Tallinnas-sa, jota uhkasi sulkeminen 1990-luvun alussa. Virolaiset eivät halun-neet rahoittaa museota, jossa muisteltiin ”Kremlin satakieltä”, kuten virolaiset kutsuivat Moskovassa menestynyttä laulajaansa. Lopulta Venäjän pääministeri Viktor Tsernomyrdin oli valmis omasta taskus-taan laittamaan rahaa museon ylläpitoon. Siinä vaiheessa vasta viro-laiset itse heräsivät arvostamaan menestynyttä laulajaansa.

Georg Ots (vas.) jakamassa nimikirjoituksia Aleksanterinkadun Musiik-ki Fazerin toisen kerroksen ”levyaulassa” vuonna 1958. (Wikipedia)

Pelastui uimalla

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 100 vuotta Georg Otsin syntymästä. Hän syntyi 21. 3. 1920 Pietarissa. Georg Ots pelastui täpärästi kuolemalta operaatio Barbaros-san alkaessa. Hän oli yhdessä niis-tä lukuisista laivoista, joissa virolai-set kommunistit ja juutalaiset pake-nivat Tallinnasta Pietariin saksalai-sia kesällä 1941. Suomalaiset olivat miinoittaneet Suomenlahden ja Ot-sia kuljettanut laiva ajoi yhteen mii-noista. Ots oli hyvä uimari, joten hä-

nen onnistui pelastua merestä. Ots löysi itsensä sodan aika-na viihdytysjoukoista Jaroslav-lista. Hän oli jo tuolloin aloittanut laulajan uraansa oopperassa. Siellä oli myös virolainen runoilija Debo-ra Vaarandi.

Saarenmaan valssi

Georg Otsin yksi rakastetuimmis-ta lauluista Suomessa on Saaren-maan valssi. Sen on säveltänyt Rai-mond Valgre, joka taisteli toisessa maailmansodassa puna-armeijassa virolaisessa yksikössä. Ennen kuo-

Näyttely ”Rakastan sinua Georg Ots” on avoinna Viron historiamuseon suurkiillassa 11. lokakuuta. saakka.

lemaansa 1949 hän joutui epäsuosioon eikä hänen sävellyksiään voi-tu soittaa esimerkiksi radiossa.

Valssin sanat perustuvat De-bora Vaarandin runon katkel-maan. Runossa puhutaan kiiltävä-

tähtisestä neuvosto-sotilaasta, joka tans-sittaa pellavapäätä. Vaarandi oli tun-nettu kommunisti jo 1930-luvulla. Hän oli Rahva Hääl-lehden toimittaja, kun hän joutui työssään syys-kuussa 1944 kirjoitta-maan Kloogan keski-tysleirin kauhuista. Hän oli reportteri-na seuraamassa kan-sainvälisen komitean työskentelyä ruumis-röykkiöiden äärellä saksalaisten paettua neuvostoarmeijan

tieltä. Vaarandi oli Viron kommuni-tisen puolueen jäsen 1940-1990.

Ots oli myös kommunistisen puolueen jäsen. Hänet valittiin Neuvostoliiton korkeimpaan neu-

vostoon Vi-ron edustajana vuosina 1974-79.

Runsaasti palkintoja

Georg Ots oli Neuvostoliiton rakastama tai-teilja. Hän sai kahtena vuon-na Stalinin pal-kinnon, 1950 ja 1952. Hän sai Viron sosialistisen neu-vostotasavallan taiteilijan arvonimen 1952 ja vuonna 1957 Viron SNT:n kansantaiteilijan arvonimen. Neu-vostoliiton kansantaiteilija hänes-tä tuli 1960. Hän sai Neuvostoliit-ton valtiollisen kunniamerkin vuon-na 1968. Georg Ots kuoli 1975 pos-kiontelosyöpään Tallinnassa.

Leena Hietanen

Georg Ots sai Neuvostoliitossa oman postimerkin vuonna 1980.

Äänestäjän olematon oikeusturva

Ensi kevään kuntavaalit lähene-vät ja kansalaisiin kohdistuva propagandatulva turpoaa kuin hapanleipätaikina. Luvataan, vaaditaan, sitten taas välillä pu-hutaan potaskaa. Kaikkein ab-surdein tilanne on äänestäjien taholta, kun kaiken kuitenkin maksaa äänestäjä puoluetukira-hoilla. Tulee silmät ja korvat täy-teen sanallista saastaa, sanoisin suoraan asian näin olevan.

Olen vastustanut puoluetukea alusta alkaen. Demokratian kansa puoluetuella ei ole mitään yhe-istä. Onko joku lukenut lehdistä

puolueitten tilinpäätöksiä, eli miten tukea on käytetty, kuka on saanut apua ja kuka ei. Puoluejohtajilla on rahapussin avaimet. Kyllä Suomessa puolueet toimivat ennen puoluetu-keakin. Dollarien käyttö vaalitaiste-luissa kiellettäisiin tuntuvilla sank-tioilla, saatu dollarimäärä sataker-taisena valtiolle. Korruptio ja rahal-la äänen ohjailu loppuu vasta, kun vaalilupauksen pettäminen krimi-nalisoidaan ja äänestäjille annetaan mahdollisuus joukkokanteen nosta-miseen potaskan puhujia vastaan.

Eniten potaskan puhujia tun-

tuu olevan persujen eduskunta-ryhmässä. Joissakin asioissa per-sut ovat etevä. Tarkoitan heidän runsasta työllistävää toimintaa poliiseille ja oikeusviranomaisille. Poliitiikot itkevät heihin kohdistuvaa arvostuksen puutetta. Kannattai-si heidän mennä peilin eteen, jot-ta näkevät arvoasteikon alapäässä olevan yksilön.

Etenkin persujen kyläpääli-liköt eivät ole tyhmiä. Tyhmä on äänestäjä, joka heitä äänestää.

Reino Welling, Jämsänkoski

Venäjän tilanne kärjistyy

Heinäkuun ensimmäisenä päivänä Venäjällä järjestettiin koko kansan äänestys muutoksista maan perustuslakiin. Aluksi kun hahmoteltiin hyvin käytännöllinen tavoite nykyisen valtiovalan rakenteen muuttamisesta, kyseisiä muutoksia oli vain muutama kymmenen, mutta sitten niiden määrä paisui yli kahteensataan. Eräiden analyyttikkojen mielestä herra Putin halusi ikuistaa oman roolinsa historiassa, hahmottelemalla uuden putinilaisen perustuslain.

Perustuslakiproessin alusta alkaen puolueemme, joka teki aloitteen vuoden 1993 perustuslain hyväksymisen äänestysboikotista, kiinnitti erityistä huomiota siihen, että emme tule puolustamaan sitä. Mielestämme se ei ollut legitimi, sitä tyrkytettiin maallemme valtiovalan kaappauksen jälkeen lokakuussa 1993 ja se hyväksyttiin Neuvostoliiton perustuslain tilalle kaikkia mahdollisia rikkomuksia ja joukkomittaisia vääristelyjä hyväksi käyttäen. Kaiken kukkuraksi koko joukko sen pykälistä on poikkeuksellisesti vain julistuksia. Tekniikan kielellä sanottuna sen rakennetta ei voida enää korjata ja siksi on palatava takaisin Neuvostoliiton perustuslakiin. Toisaalta lakimuutosten kaikenlainen tukeminen kävi mahdottomaksi sen jälkeen, kun ehdotuspakettiin hyväksyttiin kohta, joka sallii Putinin jatkaa maan presidenttinä seuraavan kaudenkin. Tässä, samoin kuin eläkeuudistuksen yhtey-

dessä hän rikkoi omat lupauksensa.

Tästä huolimatta protestoimme aktiivisesti perustuslaillista mielivaltaa, itse muutosten hyväksymiskäytäntöä vastaan, sekä valtiovalan vähättelevää suhtautumista kansan mielipidettä ja omaa lainsäädäntöä kohtaan.

Äänestys perustuslain muutoksista oli farssi

Perustuslain uutta laitosta ei hyväksytty voimassaolevan perustuslain mukaisesti kansanäänestyksessä, vaan koko kansan äänestyksessä, josta ei ole olemassa mitään lainmukaisia kirjallisia päätöksiä. Edelleen kansalaisia kehoitettiin äänestämään yli 200 kohtaisen ehdotuspaketin puolesta, mikä sinänsä on jo täysin typerää. Täytyy nostaa esille myös joukko sellaisia menettelytapakysymyksiä, jotka avasivat laajoja mahdollisuuksia uusille ja itse Venäjällä aikaisemmin tuntemattomille manipulointikeinoille. Virallisesti oli mahdotonta kampanjoida äänestystä vastaan tai äänestämättä jättämisen puolesta. Voiman käyttö kaikkia perustuslain muutosten hyväksymistä vastustavia tapahtumia kohtaan, sähköinen äänestäminen Moskovassa ja Nizhnyi Novgorodissa sulki periaatteessa pois kaikenlaisen äänestyksen seurannan. Äänestyksen toteuttaminen kolmessa päivässä vaikeutti merkittävästi vaalitarkkailijoiden työtä. Tekaistu äänestäminen ei vaalipaikoilla, vaan teltoissa, auto-

Sergei Skvortsov

Kaikki tämä muutti tietenkin äänestyksen todelliseksi farssiksi.

Viranomaisten ilmoituksen mukaan muutosten, siis itse asia-sa uuden perustuslain puolesta äänesti yli puolet kaikista rekisteröidyistä äänestäjistä. Presidentin lehdistöavustaja Dmitri Peskov kertoi lehtimiehille, että Kremlissä Perustuslain muutosten puolesta käydyn äänestyksen tulokset arvioidaan ”yksiselitteisesti riemuvoitoksi”. ”Todellisuudessa eli de-facto on tapahtunut voittoisa äänestys presidentti Putinin luottamuksesta”, lehdistöavustaja korosti.

Mutta jo hyvin pian valtiovalan lehdistö lakkasi toittotamasta suuresta voitosta. Kyseisten kaunisteltujen tulosten alennusmyynti väestölle epäonnistui, kun tuloksia oli liiallisesti kaunisteltu ja kansan yhtenäistämisen asemesta saatiin aikaan kupla. Internetissä julkaistiin tunnetun sähköisen tilastotieteen asiantutijan Sergei Shpilkin laskelma, jonka mukaan ”koko

jen konepelien, kantojen ja penkkien päällä mahdollisesti luonnollisestikin ennen kaikkea niin sanottujen kuoleiden sielujen osallistumisen äänestykseen.

Tammikuun puolivälissä Putin ilmoitti Venäjällä aikomuksesta muuttaa perustuslakia. Välittömästi tämän jälkeen hallitus hajotettiin ja määrättiin uusi pääministeri. Venäjän oppositiovoimat ovat vaatineet hallituksen eroa ja samalla politiikan suunnan muutosta. Kansalaisten muodostama Kolmas voima ilmoitti, että kyse ei ole politiikan suunnan muutoksesta. Kansalaisten Kolmas voima-rintamajärjestö järjesti 8.2.2020 Moskovassa protestin perustuslain muutosta vastaan. (Katso KÄ1/20)

Venäjän äänestykseen” osallistui 42 prosenttia äänestäjistä ja muutosten puolesta äänesti 65 prosenttia äänestykseen osallistuneista. Tämä on noin 27 prosenttia kaikista rekisteröidyistä äänestäjistä ja se on vain hieman suurempi kuin Putinin kannatus poliittikkona virallisten sosiologien tutkimuslaitosten julkaisemien tietojen mukaan (tuloksiin vaikutti tietenkin muutosten puolesta äänestäneiden korkea järjestäytymisaste). Näin ollen valitsemamme aktiivisen boikotin politiikka osoittautui oikeaksi, eikä ehdottoman tarpeeton ja mitään ratkaisematon kansanäänestys Putinin luottamuksesta tuo mitään hyvää valtiovalalle, pikemminkin päinvastoin.

Kaikki nämä tulokset ovat tietenkin presidentin hallinnon ja myös niin sanotun eliitin tiedossa ja tuskinpa ne herättävät näissä piireissä erikoisempaa optimismia. Valtiovalan pakko vääristellä tuloksia niin karkeasti tarkoittaa jo sinänsä tämän vallan vakavaa tappiota. Internetin ja sosiaalisen median julkaisujen perusteella poliittisesti aktiivinen väestönosa on tietoinen todellisesta tilanteesta ja mittasuhteitaan ennennäkemätön valtiovalan harjoittama vaalivilppi herättää tässä väestössä syvää vihamielisyyttä.

Mitä taas politiikkaa syrjästä seuraaviin ihmisiin, niin jopa nekin, jotka vilpittömästi äänestivät muutosten puolesta joidenkin uudistusten toivossa (useat äänestivät painostuksen takia), tulevat nopeasti pettymään, koska todellinen yhteiskuntataloudellinen tilanne tulee vain huononemaan entisestään. Asiantuntijoiden mukaan ”äänestyksen järjestäytymisasteen efekti haihtuu hyvin nopeasti”, koska kansa hyväksyy uudistukset vain, jos ne parantavat sen elämää, mitä nyt ei kuitenkaan ole odotettavissa. Kansan syvien kerrosten petetyt odotukset ovat aina huono asia valtiovalalle. Näin ollen asiantuntijat odottivat tälle syksylle joukkomittaisia protesteja.

Protesteja Habarovskissa, Bashkiriassa, Kemerovossa

He erehtyivät hieman. Jo kahdeksan päivän kuluttua Venäjän koko kansan äänestyksestä, 9. heinäkuuta useiden tuhansien kilometrien päässä Moskovasta sijaitsevasa Habarovskissa, Venäjän Kaukoidässä, pidätettiin tämän alueen kuvernööri. Tämä Zhirinovskin puolueen jäsen valittiin virkaan kaksi vuotta sitten protestivaaleissa, kun ihmiset olivat valmiita äänestämään ketä muuta tahansa kuin valtaapuolueen edustajaa. Nyt heinäkuussa, huumaantuneina ajatuksesta, että kansanäänestyksen vääristellyt tulokset antavat heille vapaat kädet, liittovaltion viranomaiset pidättivät kyseisen ”kansan kuvernöörin”. Pidätys oli kovakourainen, aivan kuin ky-

seessä ei olisi ollutkaan kansan valitsema alueen korkein virkamies, vaan jokin tavallinen roisto ja syytökset koskivat 15 vuotta sitten tapahtuneita rikoksia!

Kaikki tämä herätti alueen ihmisissä voimakasta tyytymättömyyttä, jota viranomaiset eivät jostain kumman syystä olleet odottaneet. Vielä yhden epämiellyttävän yllätyksen viranomaisille aiheutti se, että levottomuuksilla ei ollut järjestäjää. Tavanomainen järjestelmällinen oppositio pysyi hiljaa ja ei-järjestelmällinen oppositio vuorostaan osoittautui liian heikoksi. Venäjän viranomaiset kuvittelevat edelleenkin, ettei tavallinen rahvas pysty vaistonvaraisesti puolustamaan etujaan.

Käytäntö osoitti kuitenkin sen pystyvän tähän. Protestikokoukset ja mielenosoitukset ovat jatkuneet Habarovskissa tähän päivään asti, siis melkein kaksi kuukautta. Niihin osallistuu tuhansia ja parhaimmillaan jopa useita kymmeniätuhansia mielenosoittajia. Kaupunkien väkiluvun vertailussa se tarkoittaa puolta miljoonaa mielenosoittajaa Moskovassa. Siitä huolimatta, että mielenosoituksissa vaaditaan Putinin eroa, viranomaiset eivät ole uskaltaneet turvautua voimakeinoihin. Näin tapahtuu joko siksi, että se on teknisesti täysin mahdotonta tai sitten siitä syystä, että joku siellä ylhäällä on ymmärtänyt, että voimakeinoin hajotettujen protestien jälkeen ne vain voimistuvat entisestään. Eräs tuttu kenraali kertoi minulle kerran, että jopa hyvin koulutettu mellakkapoliisi ei pysty hajotamaan 50 000 ihmisen mielenosoitusta.

Elokuussa kansa osallistui mielenosoituksiin vielä kolmella muulla alueella. Bashkiriassa, Uralilla ihmiset protestoivat mineraalien tuotannolle uhrattavaksi suunnitellun luonnonmuistomerkin, Kushtaun vuoren hävittämistä vastaan. Kemerovon alueella Siperiassa protestointi liittyi myös luonnon suojeeluun. Etelä-Ossetiassa Taka-Kaukasiassa, joka ei muodollisesti kuulu Venäjään, mutta jonka kaikilla kansalaisilla on käytännössä Venäjän kansalaisuus, protestit suuntautuivat poliisin mielivaltaa vastaan.

Hallintojärjestelmän radikaalin muutoksen edellytykset kypsyvät

Ja kaikkialla viranomaiset antoivat periksi. Ekologiset vaatimukset tyydytettiin, Etelä-Ossetiassa erotettiin viroistaan tasavallan sisäministeri ja pääministeri. Viime vuoteen asti Venäjän valtiovalta ei ole koskaan antanut periksi väkijoukon edessä, mutta nykyään sellaista tapahtuu entistä useammin.

Zjuganovin ”uudistettu sosialismi”

Revisionistiset sosialismin mallit ovat Venäjän federaation kommunistisen puolueen uusiokäytössä. VF KP on perinyt kaikki revisionismin työt ja toistaa havainnollisen papukaijamaisesti länsieurooppalaista reformismia. Puolue on kaukana työväenluokasta, tai paremminkin Venäjän työväenluokka on vielä kauempana VF KP:stä, intuitiivisesti tuntee sen pikkuporvarillisen olemuksen. G. A. Zjuganov myönsi VF KP:n keskuskomitean lokakuun (2019) täysistunnonsa: ”Työläisten liittyminen VF KP:n riveihin on vielä harvinaista, eikä työläisjoukko läheskään muodosta enemmistöä meidän joukkokokouksissamme.” VF KP sijoittautuu tässä yhteydessä kansan puolueeksi, kansan enemmistön puolueeksi. VF KP on valmis laajoihin liittoihin, liittää muka vastarintavoimat Kansanrintamaan ja kaksi vuosikymmentä lupaa saattaa valtaan Kansan luottamuksen hallituksen. Demagogiaa täydessä laajuudessaan.

Kysymys vallasta on VF KP:n ohjelma-asiakirjoissa kaikkein määrittelemättömin, epäselvin ja muodottomin. Kuten tunnettua, sosialistisessa yhteiskunnassa poliittinen valta kuuluu työätekeville, joiden johdossa on työväenluokka. Ilman tätä ei ole ollut eikä ole sosialismia. Mitä ehdottaa VF KP? Kesäkuun (2019) KK:n täysistunnonsa G. A. Zjuganov julisti jälleen kerran mahtipontisesti: ”Venäjä tarvitsee uuden vallan. Ainoastaan Kansan luottamuksen hallitus luo uudelleen mahtavan valtion... meillä on vakuuttava maan kehittämisen ohjelma ”Kymmenen askelta arvokkaan elämään”, Isänmaan uudelleen syntymisen ohjelma uudistetun sosialismin perustalla. (Izvestija SKP – KPSS 2019 No 1 s.71)

Mikä on tämä Kansan luottamuksen hallitus? Eikö kansa sitten luottanut Jeltsiniin, Tshernomyrdiniin, Medvedeviin? Luotti! Vieläpä miten luotti, jonka seurauksena on tuhottu neuvostovalta ja hävitetty sosialismi. Kaksi vuosikymmentä venäläiset luottavat V. V. Putiniin. Ohjelmassa ”Kymmenen askelta...” hämäästi puutaan: ”On tärkeää kohottaa valtion hallinnon tehokkuutta, tuettava

kansan itsejärjestäytymistä, voimistettava virkamiesten ja kansanedustajien toiminnan valvontaa.” Konkreettiset kysymykset: mitkä ryhmät ja väestökerrokset voivat olla edustettuina Kansan luottamuksen hallituksessa, mitkä puolueet ja poliittiset liittoumat? Millaisten luokkien, klaanien etujen mukaisesti tulee kohoamaan valtionhallinnon tehokkuus? Mikä ”peto” on tämä ”kansan itsejärjestäytyminen?” Mafiako, Operatiivinen sotilasryhmäkö vai edunsaajien ryhmät? Vastausta ei ole!

Muuten! ”Vakuuttavassa Kymmenen askeleen ohjelmassa... ei puhuta sanaakaan sosialismin palauttamisesta tai ”uuden” rakentamisesta. Kertomuksen logiikan mukaan puhe on oikeastaan venäläisen kapitalismin uudistamisesta. Esimerkkinä voi olla vaikkapa ”5. askel”: ”Maan 85:stä alueesta 75 on kiedottu velkoihin. ...Meidän tehtävämme on auttaa alueita kehittymään vakaasti. VF KP on sen puolesta, että kaupalliset luotot vaihdetaan valtionapuun ja tukipalkkioihin liittovaltion budjetista. **Opportunismille ominainen piirre on pyrkimys verhota,** hämätä oma tosiasiallinen porvariston

palvelu. Opportunismi naamioituu aina demagogiseen tekopyhyyteen, pirstoutuneeseen fraaseologiaan, selvyiden ja periaatteellisuuden välttelyyn. Miten tässä voi olla muistamatta V. I. Leninin: ”Opportunisti aina itsessään oman luonteensa mukaan karttaa aina kysymyksen selvää ja peruuttamatonta asettamista ... kiemurtelee käärmeenä toisensa poissulkevien näkökulmien välissä.”

VF KP:n ohjelmassa ”Kymmenen askelta arvokkaaseen elämään” esitetään avainasemassa olevien pankkien, sähkötuotannon, rautateiden, teollisuuslaitosten kansallistamista sekä myöskin kansan- ja kollektiivisten yritysten tukemista, pien- ja keski-suuren yrittäjyyden puolustamista. Jälleen vaje uutuudesta. Kyseinen asettamus on K. Kautskyn sosialismin näkemysten toistamista, kirjaimellista kopioimista. ”Taloudellisissa kirjoituksissaan” hän kirjoitti: ”Sosialistisessa yhteiskunnassa voivat olla olemassa rinnan toistensa kanssa mitä erilaisimmat yritysten muodot: virkavaltainen, trad -unionistinen, osuustoiminnallinen, yksityishenkilöllinen... Toiset yritykset voidaan luovuttaa työläisliittojen hoidettavaksi. S. M. Braijovitsh Karl Kautsky – hänen näkemystensä evoluutio.

Metodologisesti VF KP:n asenteet ovat paljon lähempänä pikkuporvarillista sosialismia, jota on luonnehdittu Kommunistisen puolueen manifestissa, kuin marxismi – leninismiä.

B. K. Kutshkin: Reformismin umpikujat Pjataja Gazeta No. 18, 5. 5. - 20. Käännös: Viljo Heikkinen 11.8.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Bonusten ja eriarvoistumisen luvattu maa

Lidl on viimeisenä suurena kaupan yksikkönä ottamassa käyttöön jonkinlaisen bonusjärjestelmän. Mikä pahinta, se on - ymmärrykseni mukaan – sidottu jotenkin älypuhelinjärjestelmään, jota laitetta ei kaikilla ole, eli jo pelkästään se kasvattaa eriarvoisuutta. Järjestelmät on luotu yleensä tavalla, että ne kasvattavat suurkuluttajan (kauppa, pankit, vakuutukset mm.) bonuseritymän arvoa absoluuttisesti ja suhteellisesti. Varakkaampi kasvattaa saamapuolta enemmän kuin pienituloisempi lajitoverinsa, vaikka he yhdessä ylläpitävät järjestelmää, johon heidät on ”pakkositoutettu”. Kun boonuksia ei ole vähennetty/alennettu suoraan hinnasta, joutuu vähemmän palveluja käyttävä kustantamaan suurkäyttäjän boonuksia, mikä edelleen kasvattaa eriarvoisuutta.

Järjestelmien suosiota eniten ihmetelen ”osuuskauppaväen” keskuudessa (mukaan lukien pankit), jonka lähtökohtaisesti pitäisi olla tasa-arvoa rakentava toimija toimialoiltaan. Tämä ajattelu rakentui menneen ajan osuuskauppaliikkeen ih-

miskäsitykselle, että ihmisten oleminen edellytyksiä tuli kaikin tavoin pyrkiä parantamaan. Lidlkin toimi aluksi perinteisillä osuustoiminnan ihmiskäsityksillä, mutta on ilmeisesti huomannut kuinka kärkevästi bonusten perään juoksemme, koska rakentelee eriarvoistavaa sovelutustaan.

Aikanaan kun raapustelin Porvoossa jotain Hamarin Työväenyhdistyksen historiasta, niin arkistoista löytyi pöytäkirja, joka kertoi, että eriarvoistavaan järjestelmään oli havahduttu jo yli 100 vuotta sitten ja edellytettiin, että paikallinen osuuskauppa kirjaa ”bonukset” suoraan hintoihin. Näin toimi aikanaan edistysellinen työväenliike ja edistysellinen osuuskauppaliike toimi ”käskyn” mukaan.

Byrokratiaa on haluttu yhteiskunnasta kaikin tavoin purkaa, toimintoja ulkoistaa ja yksityistää uusliberalismin oppien mukaan, synnyttäen sinne ”ulkoisille ja yksityisille” alueille uusia byrokratioi-

ta. Ajatus on tässä kohtaa vinoutunut, kuluttaja maksaa byroon olipa se missä hyvänsä.

Bonusjärjestelmien ylläpito on myös byroo, jonka kustannuksia kuluttajille ja kuluttajien erilaisille sosiaallisille kerrostumille ei kukaan ole halunnut arvioida, eikä myös sitä, että kuinka paljon ne korottavat hintoja. Pankkien osalle on luotu rahantekojärjestelmä, joka perustuu lainanantoon, joka taas luo lainantajalle sitä suuremmat bonukset, mitä suurempi laina on kyseessä. Kaikki eivät edes kelpaa pankkien asiakkaisiksi, puhumattakaan, että saisivat sieltä lainaa, rahoitusta toimilleen.

Suomessa olisi tilaus hinnoilla kilpailevalle kaupalle, pankki- ja vakuutustoiimelle, ”hyllyhinnnoissa” tulisi näkyä tuotteen lopullinen hinta. Täältäkö aukeaa syy, miksi suomalainen vähittäiskauppa on EU:n kallein?

Hannu Ikonen
Lieksa

Osuusliikkeen alennustila masentaa

Keväällä käytiin osuusliike HOK-Elannon vaalit. Myös allekirjoittanut asioi Prismassa, S-marke- tissa ja Alepassa senkin jälkeen, kun Elanto tapettiin. Osuustoi- minta on aina ollut sydäntä lä- hellä. Vaalien ja korona-pande- mian ilmaantumisen aikaan Ara- bian ostokeskuksen S-market oli remontissa. Remontin tulee tuo- da uudistuksia. Näin ei välttämät- tä käynyt Arabiassa.

Ruukkuvihannesten ja –yrttien va- likoimaa oli supistettu ja tavarahyl- lyjen asettelu oli muuttunut seka- vammaksi. Uuteen järjestykseen kyllä tottuu, mutta uuden järjestyk- sen syy mietityttää. Esimerkiksi Lid- lissä löytyy erittäin hieno tuoreiden leivonnaisten myyntipiste, josta ”jät- kämies” ja duunari löytävät nopeas- ti pikaruokaa: pizzoja, lihapiirakoita, karjalan piirakoita ja erilaisia lei- vonnaisia. Tällainen leivontakaappi oli aiemminkin mm. Arabian ja Fle- minginkadun S-marketeissa, josta saattoi ostaa pikanälkään lihapiira- kan, mikäli sitä kyettiin täyttämään asiakkaiden tarpeiden mukaan. Nyt kuitenkin näyttää siltä, että tämä leivontapiste on yksityistetty ulko- puoliselle. Sitä on myös laajennet- tu, mikä vie tilaa hedelmiltä, ruuk- kuvihanneksilta ja muilta vihannek- silta. Mutta leivontatuotteiden hin-

nat ovat moninkertaistuneet. Se sii- tä halpuutuksesta.

Hedelmien valikoima ja laa- tu ovat selkeästi huonontuneet. Persikat ovat useasti kuivaneet ”ru- sinoiksi”. Viinirypäleet on pakat- tu muovirasioihin. Usein on käynyt niin, että tarkastaessani ulkoises- ti viinirypälerasian, löytyy alimmai- sista rypäleistä hometta. Asiakas ei välttämättä pidä termistä ”halpuut- taminen”, jos se merkitsee huono- laatuaisia tuotteita. Näin kuitenkin on selkeästi Arabian ja Fleminginkadun S-markettien kohdalla. Ihmetystäni myös herättää se, että suolakurkkujen ja herkkukurkkujen paikalla lu- kee, että ”vähäisen kysynnän vuok- si tuotteet on poistettu myynnistä”. Miksi K-market kykenee myymään näitä tuotteita edelleen?

Löytyy useita tuotteita, joita on nyt pakko etsiä tänään muu- alta. Aikaisemmin S-market piti va- likoimassaan juoksevaa Becel-pais- tomargariinia. Se poistettiin vali- koimista ja nyt se on haettava K- marketista. Repimätöntä normaa- lia juureen leivottua ruisleipää löy- tyi aiemmin myös S-marketin hyl- lyistä. Tänään siellä on vain erilais- ta ”reissumiestä, suikulaa ja puiku- laa”. Myyjät eivät edes tiedä millais-

ta on normaali leipä. Valikoimaa on, mutta sitä perinteistä leipää, joka oli Elannon leipätehtaan aikoina, ei ole. Muutaman vuoden sisään allekir- joittaneen kauppamatka on koke- nut muutoksen. Leipä on etsittävä yksityisistä leipomoista ja varastoita isommissa erissä pakasteseen. Suola- ja herkkukurkut, Besel-pais- tomargariini ym. monet tuotteet on etsittävä Arabiassa K-marketista ja pika-leipomotuotteet Lidlistä.

Ongelman muodostaa usein se, että isoissakaan myymälöissä ja marketeissa ei löydy tavarann tunti- jaa. Jos esimerkiksi kysyy myyjiltä millainen on jonkin elintarvikeseäilykkeen sisältö, levittelee henkilö- kunta vain käsiään. Asiantuntemus on ala-arvoisen huonoa. S-marketin liike-idea muistuttaa tänään enene- vässä määrin uusien rautakauppo- jen ajatusta. Hyllyyn tuodaan pakat- tuja tuotteita, jotka asiakas voi sieltä poimia. Mutta kaikki ison marke- tin omat asiakasta palvelevat toi- minnot, kuten leivontapiste, tuote- asiantuntemus ja jopa liha- ja ka- lapiste, ne puuttuvat. Onko osuus- liikkeen jäsenen mitään syytä enää suosia jotain kauppaketjua?

Vallilan Ukko

Pertunmaalla kyseenalaista ”metsänhoitoa”

Pertunmaa mainostaa itseään esi- merkillisenä ulkoilu- ja virkistys- kohteita mökkiläisille ja mahdol- lisesti kuntaan muuttaville tar- joavana kuntana.

Täällä suoritettiin avohakkuita vir- kistyskäyttöön merkityllä 3,5 hehtaarin alueella. Kohde sijaitsee Pe- ruveden ja Tillilammen kannaksel- la, jossa sijaitsee vene- ja uimaran- ta. Pertunmaalla on avohakkauksia suoritettu tuhansia hehtaareita ja ne ovat järkyttävää katseltavaa.

Avohakkuut ovat karkotta- neet linnustoa, kasvistoa ja eri eläinkantoja ja koko luonto on rais- kattu. Myös sienet ja marjat ovat hä- vinneet. Hakkuualueilla kasvaa vain

horsmaa ja pensaita ja maa on revit- ty auki raivauskoukuilla. Suuret ko- neet ovat tehneet järkyttäviä jälkiä maastoon.

Metsien monimuotoisuus on tuhottu piittaamatta luonnosta. Ensinnäkin kuitupuun kasvatus ei ole taloudellisesti järkevää. Järke- vintä olisi tukkipuun kasvattaminen ja tukkipuiden hakkuujätteistä saa- daan myös sellua. Hakkuut tulisi teh- dä hoidollisesti siten, että luonnon- mukaisuus säilyisi ja olisi myös huo- lehdittava riittävästä määrästä laho- puita, koska ne muodostavat kasvu- pohjan tietyille eläinlajeille.

Luonnon monimuotoisuus tarkoittaa siis sitä, että kaikilla eläinlajeilla on oma paikkansa ket-

jussa ja jos hävitämme avohakkuil- la metsiä, tuhoamme tämän kaiken. Myös tämä vaikuttaa ilmastomuutokseen ja Suomessa mm. Sipilän hallituksen aikana tehdyt päätök- set metsähakkuista ovat järkyttäviä. Nykyinenkään hallitus ei ole tehnyt mitään metsien monimuotoisuu- den säilyttämiseksi. On paljon sa- noja, mutta vähän tekoja.

Nyt olisi viimeistään ryhdyt- tävä järkevään metsähoidolli- seen politiikkaan ja sillä turvattai- siin metsien luonnontila. Jos ihmiset jatkavat tämän kaltaista toimintaa, merkitsee se pitkässä juoksussa la- jien vähenemistä ja myös ihmiskun- nan tuhoutumista.

Risto Tammi

Kansanäänestys hävittäjistä

Eräs dosentti on esittänyt kansan- äänestystä ns. EU-paketista. Tai- taan olla kyseessä myöhäsynty- nen huolestuminen. Vanha suo- malainen sananlasku kertoo ole- van myöhäistä, kun löysät ovat housuissa.

Uusia jenkkihävittäjiä ei vielä ole ostettu, joten perumiseen on vie- lä aikaa. On menossa tarjouскиlpa- lu, mutta ei kai kukaan usko tilauk- sen kohdistuvan muihin kuin jenkki- koneisiin. Siksi säälittävää on päättä- jien nöyristely Yhdysvaltoja koh- taan. Kymmenillä miljardeilla halu- taan tukea Yhdysvaltain aseteolli- suutta. Velkaa halutaan tehdä tulevi- en sukupolvien maksettavaksi. Mie- lestäni täysin brutaali teko. Kysees- sä on siksi suuri rahamäärä, että kyl- lä kansalaisten pitää saada asiasta päättää.

Nyt tietenkin kaikki militaris- tit ja asekaupasta bonuksia saa- vat huutavat kuorossa, ei kan- sa tiedä. Kyllä kansa tietää, kun sil- le kerrotaan asiasta toisella taval- la kuin Euroopan Unioniin liittymi-

sestä, eli kerrotaan vain tosiasioita. Kerrotaan voiko uusilla hävittäjillä torjua korona tai muita viruksia, en- tä työttömyyttä tai nuorison syrjäy- tymistä, joka on suuri uhka tulevai- suudelle. Luonnollisesti pitää kertoa voitetaanko Horneteilla mahdolli- nen sota Venäjää vastaan.

Suomihan aktiivisesti kaivaa verta nenästään. Vanha totuus on yksittäisen ihmisen tai kansan isot- telusta, se päättyy surkeasti. Yhdys- valloilla on ollut vuosikymmeniä hienoja aseita, silti nöyryyttävä tap- pio tuli Vietnamissa. Afganistanissa yritetään pelastaa mitä kasvoista on pelastettavissa. Kun Afganistanissa on 18 vuotta yritetty kukistaa sissi- järjestö Talebania onnistumatta, niin kuinka Yhdysvallat tulisi auttamaan Suomea?

Olkaamme iloisia Suomen ja Yhdysvaltain välimatkasta. Se saattaa olla Suomen pelastus.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

Suomi kahleissa

Länsimaat luulivat voittaneen- sa ensimmäisen maailmansodan. Tapahtui vallankumous ja syntyi Neuvostoliitto. Länsimaat väit- tivät voittaneensa toisen maail- mansodan. Neuvostoliitto suoriti ylivoimaisesti suurimman osan sotaponnistuksista. Länsimaat uskottelivat itselleen voittaneen- sa ”kylmän sodan”. Kommunistit itse purkivat sosialistisen järjes- telmän. Kaikki me tiedämme, että vuoden 2008 pankkiromahduk- sen jälkeen länsimaiden velkaan- tuminen on karannut käsistä.

Puheet vapaudesta ja demokra- tiasta kalskahtavat ontoilta. Puheet ilmastomuutoksen torjumises- ta ovat täysin utopistisia. Puheet ja teot ovat yhä kauempana toisistaan. Ylimielisyys muuttuu yhä useammin julkeudeksi. Suurten valtakuntien presidenteiksi ja pääministereik- si ehdotetaan toinen toistaan sur- keampia tyypejä.

Mikä on tämän taustalla? Mit- kä ovat ylimielisyyden perusteet? Kokonaisen vuosisadan ajan näyt- ti siltä kuin kaupankäynti ja pankki- toimi olisivat ratkaisu kaikkiin ongel- miin. Liike-elämän perustana oli kui- tenkin kaiken aikaa laajamittainen väkivalta. Sen kutsuminen kapitalis- miksi on hieman harhaanjohtavaa. Se on silkkaa rosvoamista.

Kulkutauti on paljastanut sen, että NATO-mailta puuttuu siviilipuo-

Tauno Auer
30.7.2020

Pillerikauppiaila kartelli?

Otsikossa mainittu epäilyys vaivaa mieltäni ja monen muunkin kan- salaisen mieltä. Vaikuttaisi jos- sain olevan kirjanpitoa etenkin vanhoista ja muistisairaista ihmi- sistä.

Vanha ja pahastikin muistisairas osaa vielä vastata puhelimeen, tar- vitaan vain suulas kauppamies tai nainen kertomaan pillerien hyvyys- destä, niin tilaus tehdään alta aika- yksikön. Sitten kun kerran on saa- tu vanhus tilaamaan kyseenalaisin keinoin, ei pillerikauppiaista tahdo päästä eroon. Sitä vaan kummaste- len onko näillä kauppa- miehillä ja naisilla minkäänlaista koulutusta, etenkin moraalista.

Olen myös ihmetellyt, kun pil- leri-kauppoista usea on Ahvenan-

maalla. Onko kyseessä eräänlainen veronkierto? Jokainen pilleripaket- tien kanssa tuskaileva voi palaut- taan paketit avaamattomina. Palau- tus on ilmainen. Omaishoitajien tu- lee vain seurata pakettien saapumis- ta ja huomioida pikainen palautus. Jos palautus viivästyy yli kahden vii- kon, onkin pillerit maksettava. Kar- hukirjeissä uhkaillaan ulosotolla ja maksuhäiriömerkinnöillä. Tosin tuo maksuhäiriö ei taida yli 85 vuotiaal- la paljon merkitä.

Perintätuomistot ovat Suo- men ahneimpia toimijoita ja niil- lä uhkailu saa monen vanhuksen maksamaan turhista pillereistä. Se siitä moraalista.

Reino Welling
Omaishoitaja Jämsänkoskelta

Tukea Kansanäänelle

Reine Lindeman 20 e, Viljo Heikkinen 40 e, E. K. 15 e, Kaija Siippainen 10 e, Kalevi Wahrman 10 e, Esko Rintala 250 e, Heikki Männikkö 76 e, Kai Kontturi 50 e, Reino Welling 50 e ja Tarja Männikkö 38 e,

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Seuraava Kansan ääni (5/2020) ilmestyy ma. 26.10.2020 ja siihen tulevien kirjoitusten ja muun aineiston tulee olla toimituksessa ma. 19.10.2020. Seuraava numero (6/2020) ilmestyy ma. 21.12.2020 ja siihen tarkoitettun aineiston tulee olla toimituksessa ma. 14.12.2020. Työkansalle osoitettujen uudenvuoden tervehdysten tulee olla toimituksessa 18.12.2020 mennessä

Julkiset keskustelufoorumimme FB:ssa:

Suomen Työväenpuolue FB

Ryhmä keskittyy mm. yhteiskunnalliseen keskusteluun, luokkatietoisuuden edistämiseen, Ay-liikkeen, puoluepolitiikan, rauhantien, globalisaation ja ulkopoliittikan kysymyksiin.

Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille FB

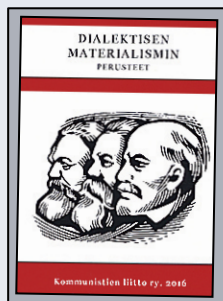
Ryhmän tavoite on kehittää vaihtoehto nykyiselle kovalle markkinavoimien hallitsemalle yhteiskuntapolitiikalle. Se ottaa päämääräkseen yhteiskunnallisen muutoksen toteuttamisen Suomessa. Keskusteluun kuuluu laajasti politiikka ja yhteiskunnalliset asiat erilaisella informaatiolla.

Näissä ryhmissä sallitaan ja on toivottavaa keskustelu marxilaisen yhteiskuntatieteen lähtökohdista. Linkitettävässä näihin ryhmiin artikkeleita on toivottavaa lisätä oma kommentti ja lähde. Noudatetaan nettietikettiä. Rasistinen ja fasistinen materiaali poistetaan.

Dialektisen materialismin perusteet saatavilla

Olemme Kommunistien Liitossa kehittäneet marxilaisen filosofian opiskeluun sopivan oheisaineiston, sillä dialektista- ja historiallista materialismia ei ole päivitetty lähes 40 vuoteen. Työväenliikkeen järjestäytynyt toiminta alkoi, kun Marx ja Engels löysivät dialektisen- ja historiallisen materialismin periaatteet. Porvariston vastaisen taistelun nousukaudet sijoittuvat vaiheisiin, jota leimaa tieteellisen maailmankuvan selkiytyminen. Tänäkin työkansan toimintaa leimaava hajanaisuus selätetään vain opiskelun kautta

Työväenluokan on omakuttava tieteellinen maailmankuva

Kommunistien Liiton "Dialektisen materialismin perusteet" on 30 vuoteen ensimmäinen aineisto, jossa

näitä kysymyksiä päivitetään. Siinä olemme huomioineet mm. materia-käsitykseen liittyviä kysymyksiä, joita aiemmin ei ole käsitelty. Dialektisen- ja historiallisen materialismin tunteminen on välttämätöntä, koska työväenluokan yhtenäisyyden perustan muodostaa marxilainen tieteellinen maail-

mankatsomus. Luokkataistelulle uusimpaan tietoon perustuva maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä.

Tutkikaa "Dialektisen materialismin perusteet" kirjanen.

Vihkonen on jokaisen nuoren ja työläisen käsikirja. Asioiden ilmaisuus siinä voi olla puutteellista. Pyydämmekin lukijoita kommentoimaan kriittisesti aineistoa. Kriittikin perusteella toimitamme siitä historiallisen materialismin osion kanssa uuden painoksen. Kirjaseen välityksen postitse tilaajille hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi), jolloin hinta on seitsemän (7) euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta. Lisätietoja Kommunistien liiton sivulta: www.kommunistienliitto.com.

Venäjän tilanne kärjistyy...

Jatkoa sivulta 17

Eikä siinä ole mitään ihmeellistä. Olemme jo kauan ja usein korostaneet, että yhteiskuntataloudellisen tilanteen pysyvän ja pitkäaikaisen huononemisen oloissa, kasvava yhteiskunnallinen jännittyneisyys tulee säännöllisesti purkautumaan eri paikoissa syystä tai toisesta ja hyvin usein aivan odottamattomista syistä. Ja näitä syitä täysin ammattitaidoton ja yhteiskunnan kanssa vuoropuheluun tottumaton valtiovalta tulee synnyttämään entistä enemmän omilla toimillaan.

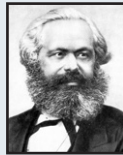
Yritykset ratkaista yhteiskunnalliset protestit rahan avulla niiden muuttuessa entistä useammin poliittisiksi protesteiksi käyvät yhä vaikeammiksi. Erityisesti kun talouskriisin vaikutuksesta käytettävissä olevaa rahaa on entistä vähemmän. Toisaalta viranomaisten

alhaisen arvovalan vuoksi (Putinin kannatus on tällä hetkellä vähän yli 20 prosenttia) yritykset ratkaista ongelmat voimakeinoin valuvat entistä useammin hiekkaan ja ainoastaan lisäävät kansanjoukkojen suut-tumusta.

Jäljelle jää ainoastaan luovimisen mahdollisuus, mutta senkin mittasuhteet ovat rajalliset ja supistuvat entisestään. Lisäksi "ruokintapohjan" supistumisen takia klaanien välinen taistelu kärjistyy entisestään, mikä vuorostaan heikentää valtiovalan yhtenäisyyttä. Maan poliittinen turbulenssi sen kun vain kasvaa ja hallintojärjestelmän radikaalin muutoksen edellytykset kypsyvät.

Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
31.08.2020

"Marxilainen lauantaitimi jatkuu"

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta säännöllisesti ja tuotamme siitä tutkimusaineistoa. Jatkamme opintotoimintaa syyskesällä heti kun korona ja hallitus sen sallivat ja elämä normalisoituu. Opintotoiminnan kokoontumispaikkana edullisen sijaintinsa ja hyvän varustelutasonsa vuoksi pyrimme käyttämään edelleen Keskuskirjasto Oodin tiloja.

Koronan jälkeisen ajan ensimmäisen opintotapahtuman aiheena on "Kysymys ihmisoikeuksista", josta alustavan puheenvuoron käyttää Juha Kieksi. Seuraavina aiheina käsitellään mm. "Korona ja marxilaisuus" sekä "Lenin ja nykyaika". Opintotilaisuuksista tarkemmin Kommunistien Liiton kotisivulla: www.kommunistienliitto.com Hyviä lukuaineistoja ovat: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M. Lovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); Kommunistien Liitto: **Dialektisen materialismin perusteet**;

"Marxismi tänään"-seminaari

DSL:n toimesta järjestetään peruuntunut "Marxismi tänään"-Seminaari 17.10. 2020 Vantaalla, Pavila (Pavintie 6, 01260). Siellä puheenvuoroja käyttävät mm. SKP:n, KTP:n ja Kommunistien Liiton edustajat. Tarkemmat aikataulut, puhujat ym. selviävät myöhemmin. Tietoa seminaarista mm. Kansan äänessä sekä Kommunistien Liiton kotisivulla: www.kommunistienliitto.com.

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous järjestetään keskeviikkona 9.9.2019 klo 17.00 Hermannin kerholla (os. Hämeentie 67, Helsinki). Hallituksen kokous klo 17.00 samassa paikassa. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä ja mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Syksyn opintotoiminnan järjestäminen, (3) Tiedotus- ja toimintaseminaarin tulosten arviointi, (4) Kansan äänen 4/20 arviointi ja seuraavan numeron 5/20 ideointi, (5) Työkansan ilmasto-ohjelman kehittä-lyä (6) Kommunistien liiton ohjelmallisen asiakirjan uudistaminen.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com

juche.aate@saunalahti.fi

puh. 045 671 3408

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR:n vuosikokous

Korona-pandemian johdosta alkukesällä peruuntunut EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään keskeviikkona 9.9.2020 klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, Helsinki

Käsitellään normaalien vuosikokousasioiden lisäksi mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Arvioidaan ja suunnitellaan tulevia kuntavaaleja (3) Työkansan yhteisrintaman suunnittelua, (4) Tulevan syksyn opintotoiminnan suunnittelua ja (5) Poliittisen tilanteen kokonais-arvio. **Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous**, jossa arvioimme kahden edellisen numeron (3-4/2020) sisältöä ja valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (5/20). Tervetuloa.

Kokous järjestetään rinnan yhdessä Kommunistien Liiton kanssa.

Korea-uutisia

Uusin Korean ystävät -lehti (2/2020) on luettavissa seuran nettisivuilla: www.suomi-korea.net

Koronatilanteen vuoksi jou-
dumme siirtämään Suomi-Korea-seuran 50-vuotisjuhlaa vuodelle eteenpäin. Näin varmistamme, että emme levitä tautia sekä sen, että korealaiset ystävämme voivat osallistua myös juhliin. Alustava uusi päivämäärä on 11.9.2021.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP,
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Värivallankumous vai hallituksen vaihto-operaatio

Länsivallat ovat ohjailleet viime vuosikymmeninä poliittista kehitystä ns. värivallankumouksilla ja hallituksen vaihto-operaatioilla. Maasta haetaan taho, jonka etujen mukaista on siirtää yhteiskunnallisesti kontrolloidut voimavarat yksityiseen ohjaukseen. Tällaisen voimien kautta aiheutetaan ensin levottomuuksia. Aiheiksi kelpaavat uskonnolliset, etniset, poliittiset ym. huhut ja valheet. Tilanteen kärjistyttyä mukaan vedetään länsimaiden poliittinen ja sotilaallinen tuki. Näin otettiin markkinavoimien käsiin mm. Libya, Irak ja Ukraina. Samaa yritettiin Syyriassa, Venezuelassa ja nyt jälleen Valko-Venäjällä.

Valko-Venäjällä tilanne ei ole uusi

Värivallankumouksen kaava toistui vuoden 2010 joulukuun presidentinvaaleissa. Länsimedia oli juonessa mukana, kun jo ennen vaalitulosten julkaisemista USA:n dollariavulla tuettu ”oppositio” julisti ennakkoon vaalit laittomiksi ja lähti kadulle vaatimaan vaalien mitätöintiä. Mielenosoitus muutettiin rynnäköksi parlamenttia vastaan ja vaadittiin hätätilahallituksen perustamista. Tässä vaiheessa Minskin poliisivoimat puuttuivat asioiden kulkuun ja keskeyttivät ”vallankaappaushankkeen”. Jälkeenpäin selvisi, että järjestäjillä oli ollut käytössään runsaasti ulkomailta saatua rahaa, jolla oli maksettu paikalle apuvoimia.

Urheilupiirit puuhaavat värivallankumousta

Jääkiekon maailmanmestaruuskisat järjestettiin Minskissä 9.-25.5.2014. Jo toukokuussa 2011 EU-parlamentti painosti kansainvälistä jääkiekkoliittoa perumaan Minskin kisat. Keväällä 2012 ministeri Paavo Arhinmäki eduskunnan kyselytunnilla vaati Minskin kisojen siirtämistä. Hän sai tukea välittömästi Helsingin sanomilta sekä 30.3.2012 Tiedonantajalta ”Punaposken” pakinassa. Jääkiekko muistetaan tänäänkin. TV-1:n Jälkikihi” ohjelmassa 31.8.2020 hyökättiin voimakkaasti KHL:ssä pelaavia Jokereita vastaan ja vaadittiin heitä kieltäytymään 3.9.2020 Minskissä Dinamo Minskiä vastaan pelattavasta KHL-avausottelustaan. Saman asian ympärillä Suomen jääkiekkovaikuttajat vaativat nyt jälleen ensi keväänä Valko-Venäjällä ja Latviassa pelattavan jääkiekon MM-

Tämä epäjärjestys Mediapoolin, kyberturvallisuuskeskuksen ja presidenttimme mielestä syntyi rauhanomaisista mielenilmauksista.

kisojen perumista.

Mielenosoittajat provosivat väkivaltaa

Valko-Venäjän presidentinvaalit pidettiin su 9.8.2020. Keskusvaalilautakunta ilmoitti, että Aleksandr Lukašenka voitti vaalit 80,2 % ääniosuudella, ”oppositio” Svetlana Tšihanouskajan saadessa 9,9 % ääniosuuden. Tšihanouskaja ei myöntänyt vaalitulosta, vaan piti itseään vaalien voittajana. ”EU-mieliset” oppositiovoimat aloittivat välittömästi katumielenosoitukset. Länsimaiden tiedotusvälineet (myös Suomessa) ovat kertoneet mielenosoittajien rauhallisuudesta ja väkivallattomuudesta. Presidentti Niinistö mm. totesi: ”Ei ole hyväksyttävää käyttää väkivaltaa rauhanomaisia mielenilmauksia vastaan”. Todellisuus on toinen. Valko-Venäjän kommunistien Minskin kaupunkikomitean julkilausumassa todetaan: ”Ensimmäisinä vaalien jälkeisinä päivinä alkoholin ja huumeiden kuumentamat ilkivaltaiset hulttiot tuhosivat tieltään kaiken, heittäen Omonin joukkoja jalkakäytäväläatoilla, katukivillä, Molotovin koktailleilla, itse tehdyillä räjähteillä ja käyttivät lyömäaseinaan teroitettuja seipäitä, metalliputkia ja -kalusteita. Kaikki tämä oli ulkomaisten nukketeatterin tekijöiden etukäteen valmistelemaa.”

Kaikki kulkee käsikirjoituksen mukaan

Valko-Venäjä sijaitsee Euroopan keskellä. Siellä on teollisuutta, korkeala tasolla toimiva maatalous ja kehittyvä yhteiskunta. Maa on selkeä esimerkki siitä, että ilman EU:n kovaa uusliberalismia voidaan tulla toimeen. Tämä on tärkein syy sille,

miksi EU:n piirissä organisoidaan maahan hallituksen vaihtoa. Presidentinvaaleista suunniteltiin pitkään ponnahduslautaa värivallankumoukselle. Osin siinä onnistuttiin. Kyettiin organisoimaan väkivaltaisia mielenosoituksia, joiden perusteella EUvohtajat saavat synn laatia Valko-Venäjän vastaisia pakotteita. Perusteena käyte-

tään ”Vilpillistä vaalitulosta ja mielenosoittajien kovakouraista kohtelua”. Tässä ei kysytä olivatko mielenosoittajat syyllistyneet poliisin vastustamiseen tai ovatko ”oppositio” väitteet vaalien vilpillisyydestä totta. EUvohtajat ovat päättämässä pakotteista, joiden on osaltaan tarkoitus heikentää maan hallintoa ja jouduttaa värivallankumousta.

Kommunistien näkemyksiä tilanteesta

Valko-Venäjän kommunistien kotisivuilla kerrotaan koulujen aloittavan työnsä syyskuun 1. päivänä. Oppositio on levittänyt opettajille ja opiskelijoille protesteihin kehotavaa tiedotetta. Tiedotteissa esitetään dokumentteja venäjänkielisistä oppimateriaaleista, joita epäillään ulkomailla valmistetuiksi, koska ne sisältävät tyypillisiä ulkomaalaisten tekemiä kielioppivirheitä. Uutistekstissä kohdistetaan epäilyt erityisesti Puolan, Liettuan ja Ukrainan venäläisvastaisimmille voimille. Sivuilla arvioidaan näissäkin protestihankkeissa käyvän kuten lännessä ylimainostetuissa Valko-Venäjän laikoissa eli ”työläisten lakot ilman työläisiä”, ”opettajien joukkokokoukset ilman opettajia” ja ”opiskelijoiden protestit ilman opiskelijoita”.

Toinen uutinen käsittelee Saksan kommunistisen puolueen (DKP) kannanottoa ”Kädet irti Valko-Venäjältä!” Sen mukaan on erehdys arvioida kriittisesti Valko-Venäjän vaalituloksia ilman todisteita kritiikin perustaksi. Kuitenkin oppositiolle on annettu täysi tuki ja ryhdytty valmistelemaan sanktioita Valko-Venäjän hallintoa vastaan. DKP:n mukaan EU ja USA ovat pitkään valmistelleet Ukrainan vuosien 2013-14 mukaista toimintamallia Valko-Venäjän varalle. Opposition käyttämää valko-puna-valkoista lippua ei voi hyväksyä, koska lippu oli käytössä Valko-Venäjän natsimiehtyksen aikana.

Puolueen sivuilla neljäntoista entisen neuvostotasavallan kommunistiset puolueet esittävät vetoomuksen Valko-Venäjän kommunistien tukemiseksi näiden kampailussa maansa hajottajia vastaan. Lisäksi vetoomuksessa ovat mukana myös Abhasian, Etelä-Ossetian ja Pridnjestrin alueen puolueet. Sivuilla vaaditaan myös lailla kiellettäväksi valko-puna-valkoisen lipun käyttö julkisissa tilaisuuksissa. Toisen maailmansodan rauhanteossa mainittu lippu ja muut fasistien tunnukset tulivat kielletyiksi.

KÄ/toimitus

Yrittikö länsi vallankaappausta Minskissä?

18 elokuuta 2020 RT julkaisi artikkelin (BBC grilled for interviewing ‘Polish neo-Nazi’ about Belarus protests), jossa väitetään BBC:n unohtaneen mainita haastattelussaan haastateltavan puolalaisen (Witold Dobrowolski) Minskin mielenosoittajan yhteyden fasisteihin. Kyseessä ei ole mikä tahansa rivifasisti vaan ”jannu”, joka oli ensin liikkunut Azov-pataljoonan peesissä Ukrainan sodan aikana ja sittemmin touhunnut Hong Kongissa Azov-pataljoonalaisten mukana.

Veijari toimii nimikkeellä ”photo-journalist” eli kuvaajana ja on siis yksi niistä ulkomaalaisista toimittajista, joiden pidättämisistä on sittemmin lännessä nostettu kovastikin haloota. Koska veijari näyttää liikkuvan Azov-pataljoonan mukana, kysyä kuuluukin, kuinka monta Azov-pataljoonalaista on

niiden noin 7000 pidätetyn ”mielenosoittajan/ulkomaalaisten toimittajien” joukossa?

Aikaisemmin Kievissä oli ”rauhallisten mielenosoittajien” sekaan ujutettu vähemmän rauhallisia pyssymiehiä ja Syyriassa ”rauhallisten mielenosoitusten” alettua, ei kestä-

nyt kauankaan, kun paikalle alkoi ilmestymään pyssymiehiä. Mutta kävikö nyt niin, että Minskin miliisin ripeällä toiminnalla onnistuttiin estämään verisen ”Maidan II” syntyminen?

Mikäli näin on asianlaita, voisi olettaa, että mielenosoittajilla Minskissä tällä hetkellä puuttuu se lännen (puoli) sotilaallinen tuki, johon Kievissä Yanukovitsin vastainen toiminta perustui.

Näyttää kuitenkin siltä, että Lukashenkon syytös Puolaa kohtaan ei siis olisi ollut aivan aiheeton...

VRa

Hyvät Valko-Venäjän kansalaiset!

Valko-Venäjän kommunistisen puolueen Minskin kaupunkikomitea kehottaa teitä kaikkia rauhallisuuteen pääkaupungissa ja kaikissa Valko-Venäjän kaupungeissa, työpaikoilla ja joukkopaikoilla. Viime aikoihin asti maamme on ollut kukoistava ja rauhallinen maa. Valitettavasti olemme tänään ylittäneet rauhan rajan ja on olemassa vaara, ettei Valko-Venäjä enää koskaan tule olemaan niin vauras ja menestyvä.

Opposition esiintymiset eivät ole olleet rauhanomaisia mielenosoituksia. Ne ovat olleet aggressiota, vihaa, ääriliikkeitä, väkivaltaa, nationalismia ja russofobiaa. Mielettömyys ja kauhu on levinnyt maahan. On haikahtanut sisällissodalta. Ensimmäisinä vaalien jälkeisinä päivinä alkoholin ja huumeiden kuumentamat ilkivaltaiset hulttiot tuhosivat tieltään kaiken, heittäen Omonin joukkoja jalkakäytäväläatoilla, katukivillä, Molotovin koktailleilla, itse tehdyillä räjähteillä ja käyttivät lyömäaseinaan teroitettuja seipäitä, metalliputkia ja -kalusteita. Kaikki tämä oli ulkomaisten nukketeatterin tekijöiden etukäteen valmistelemaa. Tässä helvetillisessä taistelussa käytettiin hyväksi asiamiesten omaa tyytymättömyyttä, alkaen pidätyspaikoilta tulleista ihmisistä ja päättyen opiskelijoihimme. Meidän on todettava, että nuorisomme on ja jää ulkoisten voimien käsissä vain ”tykin ruuaksi”, marionetiksi, hyväksikäytetyksi, sitten petetyksi ja hylätyksi. Meidän omat Gene Sharpin ”lapsenlapset” eivät vielä halua myöntää tätä ja eivätkä he vielä tiedä keitä heidän uudet ”idolinsa” todella ovat. Historia kertoo siitä yksityiskohtaisesti.

Yhteenveto: Valko-Venäjän värivallankumous ei toteutunut eikä tule toteutumaan, koska Lukashenko on rehellinen ihminen, vahva johtaja. Maassamme ei ole oligarkkeja eikä yhteiskunnan jyrkkää jakautumista.

Mitä vastustajamme ja länsi haluavat? Tehtaiden ryöstöä, väestön kurjistumista, teollisuuden alasajoa, väestön vähenemistä, venäjän kielten aseman lakkauttamista, vetäytymistä kaikista liitoista Venäjän kansa, suvereniteetin tuhoamista. Toisin sanoen he haluavat tehdä Valko-Venäjstä puskurivyöhykkeen, saostusaltaan ja käymälän. He haluavat ajaa maan myyttiseen eurolittoon. Näin on jo tapahtunut Ukrainan osalta! Emme halua tätä, eikä sitä koskaan tapahdu!

Valko-Venäjän kansalaiset ovat tehneet valintansa! Johtajamme Alexander Lukashenko voitti vaalit ehdottomasti ja varauksettomasti. Valko-venäläisten ylivoimainen enemmistö äänesti hänen puolestaan. Monet valko-venäläiset, jotka eivät ole koskaan äänestäneet häntä, äänestivät tällä kertaa ”puolesta”. Hän on tehnyt paljon maan hyväksi 26 itsenäisyysvuoden aikana. Kaikki entisen Neuvostoliiton maat ja monet maailman maat kadehtivat meitä. Meillä on mistä olla ylpeitä. Itsenäisen kehityksen vuosien aikana Valko-Venäjä on edistynyt valtavasti teollisuudessa, maataloudessa, tekniikassa, sosiaalisektorilla ja siitä on tullut vakaa ja vahva, maailmanyhteisössä itsestään vakuuttunut. Emme ole ihailematta sitä.

Tiedämme, että maassa on monia kysymyksiä ja ongelmia. Mutta ne on ratkaistava neuvottelupöydässä, sivistyneellä tavalla, kiirehtimättä, valtiollisesti. Vain silloin jatkamme elämää ja kehitymme edelleen, pysymme säilyttämään ja lisäämään sitä, mitä Valko-Venäjän kansa on viime vuosina kovalla työllään ja kyvyillään saanut aikaan. Emme tarvitse epäilyttäviä kokeiluja, joilla on odottamattomia seurauksia jokaiselle meistä! Emme tarvitse vallankumouksia! Emme tarvitse kaaosta ja sotaa! On pelottavaa, kun nuorisojoukot kulkevat kadulla ja heiluttavat sota-aikana natseja palvelleiden apureiden, miehittäjän kätyrien lippuja. Tämä on nationalismin selkein ilmentymä. Meidän on muistettava, että nationalismi aiheuttaa valtavia kärsimyksiä, kuten kansanmurhia ja etnisiä puhdistuksia.

Vetoamme nuoriin! Nykypäivän nuoret ovat erilaisia. Meidän täytyy kuunnella heitä uudella tavalla, keskusteltava heidän kanssaan, annettava heidän puhua, väiteltävä heidän kanssaan, todistettava ja esitettävä esimerkkejä ja yhdistettävä maalle tärkeiden mielenkiintoisten asioiden ympärille. He ovat tulevaisuutemme!

Nuoret! Älkää etsikö helppoa rahaa, älkää myykö maatamme, kehittäkää ideoita, kuinka siitä tehdään vielä parempi, rikkaampi ja kauniimpi. Ajatelkaa omalla päällänne, älkää tehkö hätäisiä päätöksiä, virheitä. Myöhemmin sitä voi joutua katumaan! Pitäkää huolta menneisyydestämme, perinteistämme, tavoistamme, kunnioittakaa vanhempia sukupolvia!

Vetoamme työkollektiiveihin! Olemme ylpeitä säilyneistä teollisuuskomplekseistamme, lukuisista teollisuuslaitoksistamme. Kehotamme teitä, arvoisat tehdastyöntekijät, työskentelemään poistumatta työpaikoiltanne, ilmaisemaan vaatimuksenne ammattiliittojen kautta, ratkaisemaan ongelmat yrityksissänne, työkollektiiveissa ja johtajiensa kanssa.

Pyydämme virkamiehiämme, jotka työskentelevät vaatimuksia esittävien ihmisten parissa, kohtelemaan ihmisiä huomaavaisesti ja asiantuntevasti ja auttamaan heitä kaikin mahdollisin tavoin heidän ongelmiansa ratkaisemisessa.

Kannatamme maan perustuslaillisen järjestelmän, yhtenäisyyden ja riippumattomuuden säilyttämistä! Vastustamme minkään maan puuttumista Valko-Venäjän sisäisiin asioihin! Kannatamme Venäjän kanssa olevan liiton ja Kollektiivisen turvallisuusjärjestön säilyttämistä ja kehittämistä.

Vetoamme kaikkiin valkovenäläisiin sukupolviin. Hyvät valkovenäläiset! Olkaa järkeviä, hyviä, rehellisiä, onnellisia. Älkää salliko katastrofia!

Valko-Venäjän Kommunistisen puolueen Minskin kaupunkikomitea